

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

SAYI: 35

WWW.KOZONLINE.ORG

OYLAR HDP'YE

30 MART'TA
AKP'YE KANMA
CHP'YE YOL VERME

HDP

OYLAR HDP'YE

SALLANAN AKP'YE BİR DARBE DE SANDIKTA VURALIM

SEÇİMLERE EMEKÇİLERİN EZİLENLERİN KİTLESSEL EYLEMLERİYLE GİDELİM

Devrimcilerin görevi hükümeti istifaya çağırarak değildir. Bugünkü krizde istifa çağrılarının tek sonucu düzen partilerinin kuyruğuna takılmak olur. Erdoğan gitse de kalsa da rejimin krizi büyüyecek, çivisi çıkmış 12 Eylül rejiminin yerine nasıl bir rejimin geleceği sorunu siyasal mücadelenin merkezine daha fazla oturacaktır.

AKP'nin yolsuzluk skandalları ile kendi içinden eriyerek Agerilemesi halinde yeni hükümet daha güçlü bir biçimde emekçi hareketinin önünü kesmeye yönelecektir. Böylelikle Erdoğan'ın istismar ederken iyice yıprattığı "12 Eylül rejimi"ni asıl rejime zarar vermeden değiştirmenin imkânları yaratılacaktır.

Seçimlere uzanan kritik Mart ayının mücadeleleri önemlidir. Bu süreçteki kitlesel eylemli seferberlik ne kadar etkili olursa 30 Mart'taki sonuçlar o kadar önemli olacaktır. Bu sonuçlar 31 Marttan itibaren gelececek süreçteki eylemliliklerinin çapını ve anlamını da o ölçüde belirleyecektir.

Köz'ün Sözü

12 Eylül Rejimini tarihe gömmek için kurucu meclis

Gezi Ayaklanması'ndan beri süregelen siyasi krizin yerel seçim ve cumhurbaşkanlığı seçimleri üzerinden genel seçimlere dek derinleşerek uzanaçağı kesin olduğuna göre, emekçiler yerel seçimlerde kimi destekleyeceklerini açıklamakla yetinemez. 8 Mart, Gezi Parkı'nda başlayan ayaklanmanın ruhunun başta Kürt ve kadın emekçiler olmak üzere toplumun ezilen tüm kesimlerine taşındığı bir mücadele döneminin başlamıştır.

s.27

Komünistlerin Seçim Çalışmaları

- İzmir s.13
- 1 Mayıs Mahallesi s.10-11
- Tuzla s.12-13
- Sarıyer s.14-15
- Yenibosna s.9
- Esenyurt s.9

Berkin Eylemleri AKP'yi Göndermenin Yolunu Gösterdi

Sansasyonel ses kayıtlarıyla AKP'yi devirmek isteyenler az değil. Hâlbuki patlak veren hiçbir skandal Berkin Elvan'ın kafasına nişan alınarak katledilmesinden daha büyük olmadı, olmayacak.

Berkin İstanbul'dan İzmir'e, Ankara'dan Diyarbakır'a uzanan kitlesel protestolarla uğurlandı. Berkin'in cenazesi, skandallarla toplumu sersemeye çevirip hükümeti felç etmek isteyenlere inat AKP'yi geriletmek için emekçilerin nasıl bir eylem çizgisi izlemesi gerektiğini gösterdi. Bu daha başlangıç mücadeleye devam!

s.3-28

Okur/Yazar Mektupları

Forumlar ve Mayısta Yaşam

Forumların başlaması ile birlikte Mayısta Yaşam Kooperatifi ortakları çalışmalarına katılsalar da kooperatif herhangi bir plan çerçevesinde hareket edemedi.

16 Şubat günü gerçekleşen forum için kooperatif çevresindeki aileler, öğrenci ve hocalarla röportaj yapmanın hem bu kesimleri forumlara katmakta etkili olacağını hem de bu doğrultuda talepler oluşturulabilmesine olanak sağlayacağını düşündük.

Kooperatifte öğrenci ve hocalarla röportaj yaptık. Ayrıca evleri ziyaret edip ailelerle görüştük. Bu görüşmeler de öğrenciler ve aileler açısından yaşanan sorunlar dile getirildi. Bu sorunlar daha çok okullarla ilgili oldu.

Okulda kütüphanenin ders saatleri içinde açık olduğunu, öğrenciler ise o saatlerde derste oldukları için fiilen kütüphaneyi kullanamadıklarını belirttiler. Keza yaptıkları resimleri sergileyecek yerin olmadığını dile getirdiler. Yapılan tartışmalar sonucu yerel seçimlerde adaylardan mahalleye bir kültür merkezi yapılması talep edildi.

Ayrıca belediyedeki işçilerin öğrenim haklarını kullanabilmesi için açık öğretimde okuyan işçilere sınavlar öncesi ücretli izin ve ders çalışabilecekleri ortamlar ayarlanması gerektiği konuşuldu. Bunun üzerine talep edilen kültür merkezi ve işçilerin ihtiyaçlarını da karşılayacak somut talep konusunda hemfikir olundu.

Anadilde eğitim konusunda ise herkesin istediği dilde eğitim alması gerektiği konuşuldu. Kürt bir öğrenci "İngilizce, Türkçe öğreniyoruz; fakat kendi dilimizi öğrenemiyoruz" dedi.

Sınıfların çok kalabalık olduğu üzerinden konuşuldu. Okul ihtiyacının yakıcı olduğu söylendi. Hiç düz lise kalmadığı, hepsinin meslek lisesi olduğu vurgulandı.

Anadil ve okul konularında belediye doğrudan yetkili olmasa da halkın taleplerini gündem etmeli, milli eğitim müdürlükleri ile ortak çalışmalar yapabilmeli, dendi. Ayrıca belediye yönetimi ve muhtarların sadece pratik somut işlerden yükümlü olmadığı aynı zamanda halkın taleplerini bilmesi ve bunları gündem edip takipçisi olması gerektiği vurgulandı.

Aileler ise özellikle, 4+4+4 yasası ile birlikte okulların değişimi sonucunda öğrencilerin uzak yerlerde eğitim almak zorunda oldukları ve bu yüzden servis kullanmak zorunda kaldıklarını belirttiler. Madem değişim var bu değişimin kulfeti neden ailelerin omzuna yükleniyor dediler. Servis ücretlerinin belediye tarafından karşılanmasını talep ettiler.

Ayrıca kreş eksikliğinden de bahsettiler. Çalışan kadınların çocuklarını bırakacak yerleri olmadığını, bu yüzden ücretsiz kreş gerektiğini vurguladılar.

Forumdan önce kooperatifte buluşuldu ve foruma dair sohbet edildi. Forumda taleplerin okunması ve yapılan röportajların film haline getirilerek foruma sunulması önerildi.

Forumda ise Mayısta Yaşam Kooperatifi'ni tanıtan bir konuşma yapıldı. Sonrasında da talepler okundu. HDP Ataşehir Belediye Eş Başkan adayları bu taleplere sahip çıkacaklarını ve kendilerine bu taleplerin yazılı olarak verilmesini istedikleri.

Ayrıca Mayısta Yaşam Kooperatifi, röportajlara devam edeceğini ve bunlardan bir film oluşturacağını söyledi.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

KOMÜNİST KÖZ YEREL SÜREKLİ AYLIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

MURAT ÖZYAVUZ
YÖNETİM YERİ:

RASİM PAŞA MAHALLESİ SÜLEYMAN BEY SOKAK NO:6/1

KADIKÖY -İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org /www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN

SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

Greif işçisi Ferhat anlatıyor

10 Şubat tarihinde üyesi oldukları DİSK-Tekstil ile işveren arasında toplu sözleşme görüşmelerinin altı oturumdan sonra tıkanması üzerine Hadımköy ve Dudullu'da bulunan işyerlerinde çalışan 600 işçi üretimi durdurarak bu iki işyerini işgal etti. Biz bu iki fabrikadan Hadımköy'deki fabrikayı ziyaret ettik.

Bu ziyaretimizde işçilerin sendikalaşma sürecinde işverenin işten attığı fakat daha sonra hem Hadımköy'deki işçilerin hem de Dudullu'daki işçilerin bu işinin geri alınması için yapılan işi durdurma eyleminden sonra işe alınan Ferhat isimli işçi ile KÖZ adına bir röportaj gerçekleştirdik.

KÖZ: Fabrikanın işgaline gelene kadar ne tür gelişmeler yaşandı, bize anlatır mısınız?

İşçi Ferhat: Biz yaklaşık bir yıl önce sendikalaşma çalışması başlattık. 19 Kasım'da üyesi olduğumuz DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası Çalışma Bakanlığı'ndan yetki aldı ve 9 Ocak'ta Greif işvereni ile masaya oturdu.

KÖZ: Buraya geçmeden önce sendika çalışması yaparken nasıl bir çalışma yürüttünüz ve bu çalışmayı yürütürken işçilerin hangi sorunları ve talepleri üzerinden bu çalışmayı yürüttünüz?

İşçi Ferhat: Fabrikada sendika çalışmasını ilk olarak kadrolu işçiler başlattı. Taban örgütlenmeleri üzerinden komiteler kurarak titiz bir biçimde sendika çalışması yürüttük ve işçilere sendikaya üye olmamızın tek başına yeterli olmayacağını, asıl bizlerin örgütlü duruşunun önemli olduğunu her fırsatta ifade ettik. Zaten bunu işverenle görüşmelerin tıkanmasının ardından sendikayı da aşarak fabrikayı işgal ederek gösterdik.

İşyerinde hangi sorunlar ve talepler üzerinden örgütlendiğimiz sorunuza gelirsek bizim için en büyük sorun fabrikada taşeron çalıştırılmasıydı. Diğer önemli bir sorun ise işçiler arasında rekabet yaratan prim usulü çalışmayı kaldırmaktı. Aldığımız ücretlerin düşük olması da başka bir sorundu.

KÖZ: İlk olarak kaç işçiyle sendikalı olma ya hak kazandınız ve üyesi olduğunuz DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası Çalışma Bakanlığı'ndan yetkiyi hangi tarihte aldı?

İşçi Ferhat: 225 işçiyle % 40 üzerinden sendikayı işyerine getirmeye hak kazandık, fakat sendikamızın 19 Kasım'da Çalışma Bakanlığı'ndan yetki alıp 9 Ocak'ta Greif yönetimiyle toplu görüşme masasına oturmasına kadar geçen 50 gün içinde taşeron çalışan işçilerden 200'ünü de sendikaya üye yaptık. Başka sendikalaşma deneyimlerinden genellikle tersi bir durum yaşandığını biliyoruz, yani başka deneyimler genellikle sendikaya üye olunduktan sonra sendika işverenle toplu görüşme masasına oturana kadar geçen sürede işveren işçileri baskıyla, tehditle ya da bir takım rüşvet ve vaatlerle aldatarak sendikalı işçilerin istifasını sağlayarak salt çoğunluğunun kaybolmasıyla sonuçlanmıştır.

KÖZ: Greif yönetimi sizi işten çıkartıyor ama Dudullu'daki 100 Greif işçisi ve buradaki 500 işçi eylem yaparak seni yeniden işe aldıyor. Bu nasıl gerçekleşti anlatır mısın?

İşçi Ferhat: İşveren benim sendika çalışması yürüttüğümü öğrendikten sonra 8 Ka-

sim'da beni işten attı. Bunun üzerine Dudullu'daki fabrikada aynı işi yapan 100 işçi, bu fabrikada da 500 işçi arkadaş iş yavaşlatma eylemi yaparak ya bu arkadaşı yeniden işe alırsınız yahut da eylemimizi işi durdurmaya kadar vardınız diyerek tepki gösterdiler. İşveren bu örgütlü duruş karşısında geri adım atarak beni yeniden işe almak zorunda kaldı. Zaten yaşanan bu gelişme işçilerin kendilerine güven kazanmalarına yol açtı.

KÖZ: Şunu sormak istiyorum, sendikamızın toplu görüşme masasında işverene karşı savunduğu 66 talebi işçiler nasıl belirledi ve altı oturum yapıp uyuşmazlığa gidildikten sonra fabrikanın işgal edilmesine nasıl karar verildi?

İşçi Ferhat: Bu 66 talep zaten işçilerin talebiydi. Bu taleplerden en vazgeçilmez olan ve Greif patronunun da geri adım atmadığı 10 talep işçilerin kazanmak istediği en kritik taleplerdi. Altı oturumdan sonra uyuşmazlığa gidildi. Yapılacak iki şey vardı ya yasal grev karar almak bu prosedürü işletmek ya da fiili işgal kararı almakla karşı karşıyaydık. İşyeri temsilcisi arkadaşlar tüm işçilerle toplantılar yaparak, tartışarak önümüzdeki seçenekler üzerinden konuştuk ve işçilerle birlikte fabrikanın işgal edilmesini kararnı aldık.

KÖZ: İşgalin üzerinden bir hafta geçti, burada işçiler 24 saatlerini nasıl geçiriyorlar?

İşçi Ferhat: Burada işleri yürütmek için komiteler kurduk. Yapılacak işin niteliğine uygun olarak işçi arkadaşlar gönüllü olarak bu komitede yer alıyorlar. Tüm işçiler fabrikada kalmıyor, banyo vb. ihtiyaçları karşılamak için eve dönüşümlü olarak gidiyor.

KÖZ: Sendikalardan, sol çevrelerden destek ziyaretleri yapılıyor mu?

İşçi Ferhat: Öz-İplik İş, Tüm-Tis, Eczacılar Birliği gibi kurumlar ve kimi sol örgütler ziyaretimize geldiler; fakat daha fazla destek bekliyoruz. Çünkü biz Greif işçilerinin kazanımı tüm işçi sınıfının kazanımı olacaktır, kaybetmemiz ise yine sınıfın kaybetmesi demektir.

KÖZ: Bu işgali ne zamana kadar sürdüreceksiniz, hedefiniz nedir?

İşçi Ferhat: Bu işgali işveren taleplerimizi kabul edene kadar sürdüreceğiz.

Greif işçilerini ziyarete gelirken böyle bir röportaj yapmak için bir hazırlığımız yoktu. Bir anda karar verdiğimiz bir şey oldu, bu yüzden de bu fabrikada yaşanan bu önemli gelişmeyi soracağımız daha başka sorulara alacağımız yanıtlarla daha iyi yansıtılabirdik. Ayrıca sadece bu işçi Ferhat arkadaş dışında diğer işçilerden bazılarıyla da konuşarak verdikleri bu mücadelenin yaşamlarında ne gibi değişimlere yol açtığını, bundan sonrası için ne düşündüklerini öğrenmeye çalışmanın deneyimlerimizi artıracığını düşünüyoruz.

Fabrikanın önüne çadır kurarak gece gündüz burada nöbet tutan BDSP'li arkadaşlarla bir süre işgal hakkında sohbet ettikten sonra fabrikadan ayrıldık.

Yaşamın Sınıf Dayanışması!

Kurtuluş Yok Tek Başına

Ya Hep Beraber Ya da Hiç Birimiz!

Esenyurt'tan Komünistler

Berkin'in sapanı Konak Meydanı'ndaydı

Berkin Elvan'ın ölümünün ardından 11 Mart'ta gerçekleşen ve hem devlet terörünün hem de saldırılara karşı kararlı bir direnişin yaşandığı eylemlerin ardından emekçilerin ertesi günkü ilk buluşma adresi Konak'tı.

Berkin'in cenazesi sırasında ülke genelinde aynı anda saygı duruşu yapma çağrısı üzerine KESK, DİSK, TMMOB ve TTB bu çağrıya uyarak iş bırakma ve saygı duruşunda bulunma kararı aldı. Bu karar gereği sendika ve kurumlar çalışanları iş bırakarak Konak Meydanı'na gelmeye çağırıldı. Berkin Elvan'ın fotoğraflarının yer aldığı döviz ve pankartlarla binlerce insan Konak'ta Eski Sümerbank olarak anılan noktanın önünde buluştu.

Okullarını boykot eden yüzlerce lisenin dışında KESK ve DİSK'e bağlı sendikaların üyelerinin de yoğun katıldığı eylemde sendikalar ve kurumlar adına açıklamayı DİSK Ege Bölge temsilcisi Memiş Sarı okudu. Sarı açıklamada; ülkenin her yanında okullarda, sokaklarda, meydanlarda yüzbinlerin bu yaşananlara isyan ettiğini belirterek, "Dün gece onlarca kentte, yüzlerce ilçede halk Berkin Elvan'ın katillerinin hesap vermesini, hükümetin de istifa etmesini istedi. İzmir'de olduğu gibi birçok yerde de polis biber gazı ve tazyikli su ile müdahale etmiştir. Berkin Elvan'ın katillerini bulmak için hiçbir çaba göstermeyen iktidar, 15 yaşında yaşında bir çocuğun ekme-

almaya giderken öldürülmesini protesto edenlere çok sert şekilde müdahale etmiştir" diyerek durumu kınadı.

Açıklamadan sonra Berkin Elvan için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Açıklamanın ardından kürsüden Saat Kulesi'nin çevresinde Berkin için oturma eylemi çağrısı yapıldı.

O ana kadar yüzünü Konak Pier tarafına çevirmiş bulunan kalabalığın yüzünü Konak Saat Kulesi'ne doğru dönüp ilerlemeye başlaması ile yoğun ve sert bir polis saldırısı başladı. TOMA-lardan sıkılan gazlı tazyikli su ön kısımda olan yüzlerce insanı hızla etkiledi. Bununla birlikte ilk duraksamanın ardından yüzlerce insan güpegündüz gerçekleşen bu saldırıya parke taşlarını söke-rek ve çatışarak cevap vermeye başladı. Polisin yanıtı ise gaz bombaları oldu. Yakın mesafeden ve hedef gözetilerek atılan bir gaz bombası ile bir yoldaşımız da vurularak yaralandı. Bu esnada bölünerek Büyükşehir Belediyesi önüne kaçan yahut orada kalan insanlarla çevik kuvvet arasında da çatışmalar ve arbedeler çıktı. Saldıran kolluk kuvvetlerinin etrafında, önünde arkasında dağılmayan, çatışan, çatışmaya dahi slogan atan ve yuhlayan yoğun bir kalabalığın kalması üzerine polis saldırıyı durdurdu.

Yapılan görüşmeler neticesinde Konak Meydanı açıldı ve binlerce insan polis kordonunun

önünden kah öfkeli sloganlar, kah küfürler ederek geçip meydana girdi. Polisin müdahalesi olmaksızın herhangi bir çatışma çıkmadan girilecek meydana çatışma ile, direnerek giren binlerce insanda polise yönelik öfke hatta tiksinti hakimdi.

Konak Meydanı'na girilmesinin ardından burada bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Saat Ku-

lesi'ne de Berkin Elvan'ın gülen yüzü asıldı. Bir süre sonra ise kitle akşam yeniden buluşmak üzere kendiliğinden alanı boşalttı.

Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez!

İzmir'den Komünistler

TÜM BEL-SEN'den "Berkin sonuna kadar direndi" eylemi

Berkin Elvan'ın ölüm haberinin İzmir'de duyulması ile pek çok lise ve üniversitede refleks eylemler yapıldı.

Bununla birlikte 11 Mart Salı sabahı okulların dışında, belki de Türkiye çapında kendi işyerlerinde konuya ilişkin ilk refleks eylemi örgütlenme onuru İzmir'de yirmi bine yakın emekçinin çalıştığı İzmir Büyükşehir Belediyesi'ndeki kamu emekçilerinin oldu.

KESK'e bağlı TÜM BEL-SEN'de örgütlü kamu emekçileri sabah saatlerinde alınan kara haber karşısında hızla sosyal paylaşım ağlarından örgüt-

lenerek Büyükşehir Belediyesi'ndeki servisleri, ofisleri gezdiler. Berkin Elvan'ın katillerine işaret eden ajitasyon konuşmaları gerçekleştirerek, hızla hazırladıkları "Berkin Sonuna Kadar Direndi" yazılı kokart ve dövizleri dağıttılar. Yapılan konuşmalarla 12:00'de gerçekleştirilecek eyleme çağrıda bulunuldu.

Saat 12:00'yi gösterdiğinde TÜM BEL-SEN'e üye olan olmayan yüzlerce kamu emekçisi ve işçi Büyükşehir Belediyesi Binası avlusunda toplanarak alkışlı bir protesto gerçekleştirdi. Burada yapılan konuşmada Berkin'in katilinin faili meçhul

değil, faili malum olduğu; Berkin'in katillerinin Roboski'de Kürtleri bombalayanlar, Hrant Dink'in katillerini apar topar salıverenler, iş cinayetlerine kurban giden işçiler için 'güzel öldüler' diyenler olduğuna dikkat çekildi.

Haziran Ayaklanması'nda düşenler için gerçekleştirilen bir dakikalık saygı duruşunun ardından kurum önünde basın açıklaması okundu. TÜM BEL-SEN 1 No'lu Şube Başkanı Ulus Bozkır tarafından okunan açıklama şöyleydi:

"16 Haziran sabahında, ekme almak için çıkmıştı evinden Berkin Elvan. Bakkala gittiği sırada, polis tarafından gaz kapsülü ile başından vuruldu. Babasının sağlık sorunlarını bildiği için, 'babam duymanın' diyordu hastaneye götürülürken. İki ameliyat geçirdi ilk gün. Ameliyat sonrasında, yatıldığı yoğun bakım ünitesinde, açtı gözlerini gülerken ve yeniden uzun bir uykuya daldı gülümseyerek.

269 gün boyunca direndi. Ölümüne karşı direndi. İnsanlık için direndi. 269 gün boyunca, umutsuzluğa karşı direndi. 15. yaşını kutladı ömründe hiç görmediği kardeşleriyle. 269 gün boyunca, bu düzenin kirine karşı, çocukluğunun, gençliğinin olanca temizliği ile direndi.

Ve bugün, sabah saatlerinde, 269 gündür verdiği hayat mücadelesini kaybetti Berkin.

Artık, o, Ali İsmail'in, Abdullah'ın, Ethem'in, Mehmet'in, Medeni'nin yanında. Haziran'ın en

güzel çocuğu, Haziran'ın en güzel ağabeylerinin yanında artık. Ve onlar, ne ayakta kutularının, ne yolsuzlukların, ne de yalancılığın kirini taşıyorlar. Onurlu ve dirençli bir şekilde yaşamının güzelliği ile bize umut veriyorlar.

Hırsızlıkla, yalancılıkla iktidarı sürdürmeyi deneyenler nasıl ki öldürmeyi çok iyi bilirler, biz de Berkin'in adını ülkemizin dört bir yanında sokaklara, caddelere, çocuk kütüphanelerinde yaşatmayı, yeni güne gözlerini açan her çocuğu Berkin gibi yetiştirmeyi, Berkin ile omuz omuza yürüme-yi, karanlığa boyun eğmemeyi çok iyi biliriz.

Gözümüzdeki yaş, yüreğimizdeki sızı sana sözümüz olsun. Katillerinden hesap soracağız... Tetiği çekenler de, tetiği çekme emrini verenler de iyi bilsinler ki, halkımıza karşı işlediğiniz tüm suçlar cezasız kalmayacak...

Haziran'ın en güzel çocuğu, Haziran'ın vicdanı Berkin Elvan, güle güle sana.

Berkin Elvan Mücadelemizde Yaşayacak!

Eylem sırasında "Gezi Şehitleri Onurumuzdur!; Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!; Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!; Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak!" sloganları atıldı.

Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!

İzmir'den Komünistler

KESK'li tutsaklar yalnız değildir!

Tüm Bel-Sen İzmir 1 No'lu Şube, tutuklu bulunan işyeri temsilcisi Erol Hanbayat ve üyeleri Uğur Tepe'nin 9 Ocak'ta görülecek davasına duyarlılık çağrısında bulunmak üzere 7 Ocak Salı günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

Demokratik Haklar Derneği'ne 2012 yılı Kasım ayı içerisinde gerçekleştirilen operasyon sonucu tutuklanan ve bir yılı aşkın süredir tutuklu bulunan, aralarında Tüm Bel-Sen üyelerinin de bulunduğu 13 kişinin 9 Ocak'ta görülecek duruşmasına katılım çağrısı yapılan ve Tüm Bel-Sen Genel Başkanı Ömer Salih Erol'un katılımıyla gerçekleştirilen basın toplantısında şu görüşlere yer verildi:

"Haksız ve hukuksuz yere 14 aydır tutuklu bulunan sendika işyeri temsilcimiz Erol Hanbayat ve üyemiz Uğur Tepe'ye karşı yapılan haksızlığa dur demek için, üyelerimizin özgürlüklerini talep etmek için ve yalnız olmadıklarını bir kez daha haykırmak için Bayraklı Adliyesi'nde olacağız."

TÜM BEL-SEN'li emekçilerin tutsak arka-

daşlarına sahip çıktığı da hatırlatılarak yakın dönemde gerçekleştirilen delege seçimlerinde bu konuda en anlamlı dayanışmanın sergilendiğine işaret edildi. Açıklamada konuya ilişkin şu bilgi aktarıldı:

"Aralık ayında gerçekleşen delege seçimlerinde avukatları aracılığıyla dilekçelerini gönderen İzmir Kınıklar 1 No'lu F Tipi Cezaevi'ndeki tutuklu işyeri temsilcimiz Erol HANBAYAT ve üyemiz Uğur TEPE delege aday olmuş, gerçekleştirilen delege seçimlerinde de bağlı çalıştıkları daire başkanlıklarında iş arkadaşları tarafından delege olarak seçilmişlerdir. Bu arkadaşlarımıza yöneltilen suçlamalara ve dayanaksız iddialara en iyi cevabı sendikamız üyeleri vermiş, çalışma arkadaşlarını sahiplenmişlerdir."

Basın toplantısı 9 Ocak Perşembe günü saat 09.30'da görülecek olan duruşmaya katılım çağrısıyla sona erdi.

KESK'li Tutsaklar Yalnız Değildir!

İzmir'den Komünistler

YOLSUZLUK KARŞITI
EYLEMLER

İzmir'de "hırsız var!" eylemi

26 Şubat Çarşamba akşamı saat 19.00'da İzmir Halk Forumları ve HDP'nin çağrısı ile ikinci bir 'Hırsız Var!' eylemi daha düzenlendi. Bu eyleme bizler de katıldık.

Kitle Alsancak Sevinç Pastanesi önünde toplandı. Yürüyüş öncesinde parti, dernek ve forum temsilcileri bir araya gelerek yürüyüş güzergâhını belirledi. Yürüyüşe başlanıp, Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne, oradan da Gündoğdu Meydanı'na, ardından da Lozan Meydanı'na gelindiğinde kitle ikiye bölündü. Bir grup Lozan Meydanı'na doğru hareket ederken diğer bir grup ise yürüyüşün başladığı Sevinç Pastanesi'ne geri döndü.

Kitlenin bölündüğü ana kadar yaklaşık bin kişinin katılımı söz konusu idi. Güzergâh boyunca 'Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak!', 'Bu Pisliği Ancak Devrim Temizler!' sloganlarının yanı sıra devrimci örgütler kendi örgütsel kimliklerini yansıtan sloganlar da atıldı.

Gazi İlkokulu civarına gelindiğinde arkadaki bazı siyasi yapılar 'Basmane! Basmane!' diye slogan atınca, yürüyüş öncesinde alınan karara uyan siyasi yapılar Sevinç Pastanesi'ne döndü. Kalan grup önce Gazi İlkokulu önündeki caddeyi trafiğe kapattı ve kısa bir süre sonra Lozan Meydanı'na harekete geçildi. Yürüyüşün bu kısmında güzergâhtaki kimi bankalar ve fastfood lokantaları kitlenin hedefi haline gelerek tahrip edildi, sonrasında ise Lozan Meydanı trafiğe kapatıldı.

Yaklaşık yarım saat sonra tomalar ve bir grup çevik kuvvet polisi gözüktü ve caddenin yan tarafından çıkan siviller aniden saldırıya geçtiler. Polis saldırısı sonucunda kitle Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne kadar geri çekilmek zorunda kaldı. Bu noktada tekrar toplanıldı fakat artık kitle iyiden iyiyeye zayıflamıştı.

Daha sonra birçok arkadaşın sivillerin ilk andaki saldırısına maruz kaldığını ve gözaltına alındığını öğrendik. Ardından flamarını toplayan devrimciler dağıldı. Eylemin ardından Alsancak'ta bulunmaya devam ettik. Sosyal medya üzerinden Alsancak'ın ara sokaklarında sivil polislerin gözaltılara giriştiğini öğrendik.

Gözaltıların yapıldığını öğrendiğimiz noktaya geldiğimizde polisin sert bir şekilde pek çok kişiyi gözaltına almaya çalıştığına tanıklık ettik. Etraftaki halk tepkiliydi. Gözaltılar sırasında ve eylemcilerin polis otolarına götürülmesi sırasında halkın polise sözlü sataşmaları oldu ve biz de polisi teşhir eden söylemlerde bulunduk.

Bu eylemler sırasında görüyoruz ki; hem medya, hem bürokrasi, hem iktidar, hem de kolluk kuvvetleri halkın gözünde nefret uyandırıyor ve halk giderek politikleşiyor. Her geçen gün emekçilerin kını büyüyor. Bu da yürüdüğümüz yolda eksikliğine vurgu yaptığımız ve inşası için çaba sarf ettiğimiz kitlelere önderlik edebilecek bir komünist partiye olan ihtiyacı günbegün daha fazla hissettiriyor.

Devrim için Devrimci Parti

Parti için Komünistlerin Birliği!

İzmir'den Komünistler

Binler hırsızlara karşı yine sokaktaydı

Başbakan Erdoğan'la oğlu arasındaki para trafiğinin ortaya saçılan telefon kayıtları ile ifşa edilmesinin ardından pek çok kentte olduğu gibi İzmir'de de 25 Şubat akşamı hırsızlık ve yolsuzluğa karşı binlerce insan sokağa çıktı.

İzmir'de Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde saat 19.00'da yüzlerce insan bir araya geldi. Dakikalar içerisinde artan kalabalıkta sol-sosyalist örgütlenmelerin ağırlığı hissedilmekteydi. Bu noktadan Basmane'deki AKP ilçe binasına yürümek üzere harekete geçildi. Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde gerçekleşen yürüyüşün ardından Gündoğdu Meydanı'na, oradan da İkinci Kordon güzergâhına geçildi. Tüm bu yürüyüş boyunca eyleme flamarını ile katılan Köz'ün arkasında duran komünistler 'Ne AKP, Ne CHP; Kurtuluş Birleşik Mücadelede!', 'Hırsızlara Karşı Sınıf Savaşı!', 'AKP'ye Geçit, Cemaate Yol Verme!' sloganlarını attılar.

Haziran günlerinden farklı olarak polis barikatı Basmane Meydanı'na değil, daha meydana gelmeden çok önce, Gazi Bulvarı'nın başına kurulmuştu. Kitlenin barikata yaklaşması ile polisin son derece şiddetli saldırısının başlaması bir oldu.

Polis, TOMA'dan sıkılan kimyasal madde karıştırmış suyun yanı sıra, gaz bombası ile de saldırdı. Her ne kadar eylemdeki kitle saldırıya oturma karşı koyma ve kimi noktalarda barikat kurma çabasına girse de polis saldırısının önceki eylemlerde olduğundan daha koordine olduğu ve kitleyi bir yöne sıkıştırma hedefi güttüğü gözlemlenebiliyordu. Nitekim kitlenin hazırlıksızlığı önden ve arkadan saldırı polislerin yarattığı panik kitlenin Kordon'daki Kantar Polis Karakolu'nun önüne sürülmesine ve oradan da kitlenin bölünmesine neden oldu. Polis müdahalesi altında Kordon üzerinden Alsancak'a çekilebilenler olduğu gibi çevik kuvvetin coplu saldırısına maruz kalan ve Kantar Polis Merkezi karşısındaki binalara ve hatta Bostanlı-Pasaport vapuruna sığınmak zorunda kalanlar da oldu.

Yolsuzluk - yağma ve yalan düzenine karşı her fırsatta sokağa çıkma iradesi gösterenler ve bu tür refleks eylemler azalmadığı gibi, bu eylemlerde daha örgütlü ve koordineli bir şekilde yer alma ihtiyacı da azalmıyor, bilakis bu ihtiyaç yalıcılıyor.

Yolsuzluk-Yagma-Yalan Düzeni Sallanıyor! Hırsızlara Karşı Sınıf Savaşı!

İzmir'den Komünistler

Bursa'da HDP'in
yolsuzluk eylemi

HDP Bursa İl Örgütü, yolsuzluk, soygun ve adaletsizliğe karşı Diyarbakır Milletvekili Nursel Akdoğan'ın da katılımıyla bir yürüyüş gerçekleştirdi. 21 Aralık günü saat 16.00 Kent Meydanı'nda bir araya gelen kitle "Adaletsizlik, rüşvet ve talan düzeninden hesap soralım!" pankartı arkasında kortej oluşturarak yürüyüşe başladı.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı yürüyüş Fomara Meydanı'nda sona erdi. Yürüyüş boyunca sıklıkla "Memleketi soydular kutulara koydular!", "Hırsız bulduk hırsız AKP!", "Vekiller içerde hırsızlar mecliste!" sloganları atıldı. Kitle Fomara Meydanı'nda bulunan AKP İl binasının önüne ellerinde taşıdıkları ayakkabı kutularını "İşte burası hırsız yuvası" sloganları eşliğinde attı.

Yapılan açıklamada tutuklu bulunan milletvekillerinin serbest bırakılmaması kınandı. Yargının çifte standart uyguladığı vurgulandı. Yolsuzluk operasyonunun her ne amaçla başlansa da bunun önemli olmadığı bu soruşturmanın açığa çıkardığı kirli ilişkilerin hiçbir engellemelemeden sonuçlandırılması istendi. HDP olarak bu olayın peşinin bırakılmayacağı, hukuksuzluklara yolsuzluk ve soyguna karşı mücadele edecek güçlerin ezilenler olduğu ve HDP'nin bu süreçte önemli bir işlev üstleneceği dile getirildi.

AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme

Kurtuluş Ezilenlerin Birleşik Mücadelesinde!

Bursa'dan Komünistler

Tuzla'da yolsuzluk
karşı yürüyüş

30 Aralık Cumartesi günü HDK ve HDP'nin örgütlediği Yolsuzluk ve Roboski yürüyüşüne 12 kişi ile çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünden yürüyerek katıldık. "Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz; Dersim'de CHP, Roboski'de AKP, Kurtuluş Birleşik Mücadelede" yazan dövizlerimizle sloganlar eşliğinde buluşma noktasına yürüdük.

HDP'nin pankartı olmadığı için buluşma noktasında önce "Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak" diye yazma kararı aldık, sonrasında "Hırsız AKP İstifa" yazıldı. Yürüyüşe yaklaşık 50-60 kişi katıldı. Tepe Durağı'ndan Aydınli merkeze kadarki yürüyüşte "Hükümet İstifa, Yaşasın Halkların Kardeşliği, Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek" gibi sloganlarla birlikte "Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede; Dersim'de CHP, Roboski'de AKP, Kurtuluş Birleşik Mücadelede; Biji Bratiya Gelan" sloganlarını da biz attık. Yürüyüş esnasında yapılan ajitasyon konuşmalarında mahallelinin yürüyüşe katılması doğrultusunda çağrı yapılarak, yapılan yolsuzluklara sessiz kalınmaması gerektiğinden bahsedildi.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak mahallede örgütlenen yürüyüşlere katılıyoruz. Yürüyüşlerin, basın açıklamalarının daha güçlü geçmesi ve politik taleplerin daha gür sesle yükseltilmesi için birlikte örgütlenmenin yollarını arıyoruz. Yaklaşan yerel seçimler öncesinde AKP'ye kanmak ve CHP'ye yol vermemek için, işçi ve emekçilerin çıkarlarını gözeterek ortak adayların desteklenmesinin gerekliliğini her fırsatta dile getiriyoruz.

Esenyurt'ta HDP'nin
hırsızlık ve yolsuzluk
protestosu

1 Mart günü akşam saat 19.00'da İstanbul'un birçok ilçesinde eşzamanlı olarak yapılması kararlaştırılan yolsuzluk ve hırsızlığa karşı AKP'yi protesto eylemleri Esenyurt'un Depo Kapalı Durak'ta 50 kişilik bir kitlenin katılımıyla gerçekleştirildi. Halkların Demokratik Partisi pankartı altında yapılan yürüyüşe biz de katıldık. 300 metrelik yürüyüş boyunca "Hırsızlar Halka Hesap Verecek", "Gün Gelecek Devran Dönecek, AKP Halka Hesap Verecek", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atılırken, biz de "Ne AKP Ne CHP, Kurtuluş Birleşik Mücadelede" sloganını attık. Yürüyüş boyunca ve basın açıklaması yapıldık kadar HDP'den bir kişi AKP'nin yapmış olduğu yolsuzluk, hırsızlık ve rüşvet icraatlarını ajitasyon yaparak teşhir ederken aynı zamanda AKP, CHP ve MHP'nin aynı olduğunu tüm düzen partilerinin bugüne kadar halkı soyduğunu anlattı.

Yürüyüş sonunda önce HDP başkanı Ahmet Çelik bir konuşma yaptı. Çelik konuşmasında, AKP'nin nasıl boğazına kadar yolsuzluğa, hırsızlığa, rüşvete battığını anlattı. Aynı zamanda Çelik, 17 Aralık operasyonu kapsamında tutuklanan bakan çocukları ve Reza Zarrab'ın serbest bırakılmasına değinerek bu gelişmenin AKP'nin yargıya nasıl müdahale ettiğini gösterdiğini anlattı. Daha sonra HDP'nin Esenyurt Belediye Eş Başkan adayı Devrim Avcı bir konuşma yaptı. Eylem atılan sloganlarla sona erdi.

Ne AKP Ne CHP

Kurtuluş Birleşik Mücadelede!

Esenyurt'tan Komünistler

Tuzla'dan Komünistler

Gazi'de ve 1 Mayıs'ta düşenler kavgamızda yaşıyor

Gazi Ayaklanması'nın 1 Mayıs Mahallesi'ne sığmasıyla 15 Mart'ta halk sokaklara çıkmış ve devletin kolluk güçleri tarafından üzerlerine ateş açılmış, emekçilerden hayatını kaybedenler olmuştu. Her yıl olduğu gibi 1 Mayıs Mahallesi'nde Gazi ve 1 Mayıs şehitlerini anmak için yürüyüş düzenlendi. KÖZ, Partizan, Alınteri ve HDP'nin düzenlediği anmada öncelikle cem evinde yemek verildi. Sonrasında ise saat 16.00'da Cennet Düğün Salonu önünde buluşularak yürüyüş yapıldı. Bu sene her alanda savunduğumuz eylemde birlik, ajitasyonda serbestlik ilkesi kabul edildiği için eylemde siyasi sürece dair söyleyebileceğimizi ifade edebildik. Dövizler hazırladık.

Komünistler olarak 12 Mart ve 15 Mart eylemlerini bir anma değil, mücadelemize ışık tutacak ve günün siyasal gündemi ile birleştirilecek eylemler olarak görmekteyiz. Bu nedenle Gazi ve 1 Mayıs Mahallelerinde gerçekleşen eylemlerde siyasal gündemle ilgili görüşlerimizi ifade eden şu sloganları attık: "Gazi'de, 1 Mayıs'ta Düşenler Kavgamızda Yaşıyor; Gazi'nin Yolu Ayaklanma Yoludur, Ayaklanma Yolu Devrim Yoludur; Gazi'de, Gezi'de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor; Berkin'in Katili Roboski'nin Faili; Katillerden Hesabı Ezilenler Soracak".

Yürüyüşe ve eyleme "Yağma ve Talan Düzeni

Sallanıyor, AKP'ye Yüklen CHP ve Cemaate Yol Verme! Ezilenlerin Birleşik Mücadelesini Yükseltelim" pankartımızla katıldık.

Berkin Elvan'ın cenazesi kalktığından beri mahallede gençler, lise öğrencileri yürüyüş düzenliyorlar. Biz de kendiliğinden gelişen bu yürüyüşün yapılabilmesi için onlara destek oluyoruz. 15 Mart'tan önce yaptıkları yürüyüşte 15 Mart günü mahallenin yürüyüşüne 1 Mayıs Mahallesi Gençleri olarak katılmalarını önerdik, kabul ettiler. "Berkin Elvan Kavgamızda Yaşıyor" yazan ozalit ve dövizler hazırladık ve onlar da eyleme katıldılar.

Eylem boyunca ses aracından Gazi'de Gezi'de düşenlerin isimleri anons edildi, Berkin Elvan'a ilişkin sloganlar atıldı. Son durağa gelindikten sonra basın metni okundu ve eylem sonlandırıldı.

Yürüyüşten sonra ise seçimlere ilişkin görüşlerimizi bildiren ozalitler astık.

Gazi'de, 1 Mayıs'ta Düşenler Kavgamızda Yaşıyor!

Devrim İçin Devrimci Parti, Parti İçin Komünistlerin Birliği!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

"Tarih katliamına son"

Mudanya ilçesinde bulunan, Myrleia Antik Kenti'nin bulunduğu alanın Mudanya Belediye Meclisi tarafından imara açılması ve bu kararın onanması için Büyükşehir Meclisine gönderilmesinden dolayı Myrleia Antik Kent Platformu, Bursa Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı.

"Tarih katliamına son!" Myrleia Antik Kent Platformu imzalı pankart açıldı. "Myrleia insanlığın ortak mirasıdır", "Myrleia müze yapılınsın" dövizleri taşındı. Basın açıklamasına HDP Milletvekili Levent Tüzel'de katılacaktı fakat HDP milletvekillerinin mecliste başlatıldıkları açlık grevi dolayısıyla katılmadı. Platform adına yapılan basın açıklamasında antik kentin bulunduğu alanın bir bölümüne AVM yapılmasına karşı olduklarını ifade eden konuşmacı, "Antik kent üzerinde oy-

nanan hukuksuz oyunla ilgili mahkeme yürütme-yi durdurma kararı almıştı. Bizler, mahkemenin verdiği yürütme-yi durdurma kararı ile az da olsa umutlanmıştık. Bu yanlışın düzeltilmesini ve antik kentin bir şirkete peşkeş çekilmeyip, tekrar halka kazandırılacağı günü beklemeye başlamıştık. Ama bugün gelinen noktada AVM inşaatı ile birlikte bütün Myrleia'nın imara açılmasına sebep olacak bir kararın alındığını gördük. Mudanya Belediye Meclisi'nde alınan karar, bazı belediye meclisi üyelerinin karşı çıkmasına rağmen oy çokluğu ile onaylanmak üzere Bursa Büyükşehir Belediye Meclisi'ne gönderildi" dedi. Myrleia ile ilgili durumun bir talan kararı olduğunu savunan konuşmacı, "Bu karar, aylardır süren mücadele neticesinde mahkemenin yürütme-yi durdurma kararı aldığı AVM'yi temize çıkartmakta ve mahkeme kararını bertaraf etmektedir. Ayrıca bütün antik kent çevresini beş katlı konutların da yapılacağı şekilde imara açmaktadır. Bizler yanlıştan dönüleceğini beklerken, bu, daha büyük bir yağmayı beraberinde getirmektedir. Son olarak sahil kesiminde yer alan belediye hizmet alanı da turizm alanı olarak değişmektedir. Kamuya hizmet etmek için ayrılan alan sermayeye teslim ediliyor" diye konuştu.

Myrleia çevresinde yapılacak bir yanlış izin veremeyeceklerini dile getiren konuşmacı, "Bu bölgedeki her türlü rant projesine karşı bütün gücümüzle mücadele edeceğimizi haykırıyoruz. Myrleia'dan vazgeçmeyeceğiz" şeklinde konuştu. Eylem atılan sloganlardan sonra sona erdirildi.

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Bursa'dan Komünistler

Hrant Dink anması

19 Ocak'ta her yıl olduğu gibi Hrant Dink anması gerçekleşti. Gezi Ayaklanması'nın etkisinin görüldüğü anma hem çok kalabalık hem de çok canlı idi. Sürekli Gezi sloganlarının atıldığı anma Divan Otelin önünden başlayan Agos Gazetesi önünde sonlanan yürüyüşle başladı. "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz, Faşizme Karşı Omuz Omuz, Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeniyiz" sloganları atıldı.

KÖZ olarak anmada "Hrant'ın Hesabını Sormak için Gezi'nin ve Rojava'nın Rüzgarını Birleştirelim" yazılı bir ozalit açtık. Ayrıca "Dersim Hrant Roboski Faileri Belli, Hrant'ın Hesabını Rojava'ya Boğmak İsteyen Devlet Soramaz, Katil Devlet Yıkacağız Elbet, Ne Kavgaya Değiştirebiliriz Ne De Katiller, Katillerden Hesabı Ezilenler Soracak!" yazılı dövizler taşıdık. Yürüyüş boyunca, hem atılan sloganlara eşlik ettik hem de kendi sloganlarımızı attık. "Katil Devlet Yıkacağız Elbet; Dersim, Hrant, Roboski Katilleri Belli; Paris, Hrant, Roboski Faileri Belli;

Bijî Şoreşa Rojava, Yaşasın Rojava Devrimi; Yaşasın Haziran Ayaklanması; Bijî Serhildan Azadîya Kurdistan" sloganlarını attık. Hem taşıdığımız dövizleri görüp ve attığımız sloganları duyup bizim bulunduğumuz yere yaklaşanlarla ve sloganları hep birlikte atmaya başladık.

Agos'un önünde anma başladı. Devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından Ahmet Kaya'nın eşi Gülten Kaya konuşma yaptı. Ermenice ezgilerin çalınmasının ardından anma sonlandırıldı.

Anma bitip Taksim'e doğru yürünerek dağılırken polise karşı öfkeyi yansıtan "Ethem'in Katili AKP'nin Katili" gibi sloganlar atıldı. Atılan bu sloganlara katıldık ve zaman zaman "Ordu-Polis-Tekeller İşte Katiller" sloganını attık.

Bizler de Ocak ayında kaybettiğimiz devrimci Mustafa Suphi ve yoldaşlarını siyasi olarak sahiplenmenin neden önemli olduğu konulu söyleşi için Okmeydanı'na geçtik.

İstanbul'dan Komünistler

Gülsuyu çete saldırılarına ve polis ablukasına karşı eylemde

Bir süredir Gülsuyu ve Güleusu'da bir araya gelen kitle örgütleri, sol siyasetler ve duyarlı emekçiler, Gülsuyu ve Güleusu Mahalle Meclisini oluşturmuştu. Meclis, 26 Ocak günü, çete saldırıları ve mahallede hala sürmekte olan polis ablukasına karşı bir eylem düzenledi. "Yaşam alanlarımızı savunuyoruz" pankartıyla Gülsuyu'ndan Maltepe Meydanı'na yürüyen yüzlerce emekçi, Beşçeşmeler Meydanı'nda "Çetelere karşı mücadelede Gülsuyu halkı yalnız değildir" pankartıyla yürüyen emekçilerle buluştu. Yürüyüş boyunca sık sık "Çeteler vuruyor devlet koruyor!, Yıkımlara hayır!, Belediyede emniyette hırsız var!, Gülsuyu'na değil çetelere barikat, Yaşasın devrimci dayanışma!" vb sloganlar atıldı. Meydana gelindiğinde eylem, Hasan Ferit Gedik şahsında tüm devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. İlk sözü alan mahalle muhtarı Sabri Şakar, çetelerin devlet destekli olduğunu, saldırı yapanların mahallede elini kolunu sallayarak dolaştığını belirtti.

Daha sonra Gülsuyu Güleusu Yaşam Merkezi, Mahalle meclisi, Güzelleştirme Derneği'nden birer kişi konuşma yaparak mücadele çağrısını yaptılar. Son olarak çete saldırılarında yaralanan Cemil Demir, yozlaşmanın ve asimilasyonun hiç bu kadar yoğun olmadığını, bu saldırılara boyun eğmeyeceklerini, mücadele edeceklerini vurgulayarak 27 Şubat'taki duruşmasına katılmaya çağrısı yaptı.

Eyleme ESP, Partizan, EMEP, ÖDP, Alınteri, BDP, HDP, GÜLDAM, Maltepe ve Yoğurtçu Parkı forumu, Sokak Kültür Merkezi ve Anadolu Yaşam Kooperatifi katıldı.

Konuşmaların uzaması ve soğuk havanın da etkisiyle dağılma olduysa da genel olarak eylemin etkili olduğunu, solun tüm grupçu tutumlarına rağmen birleşik mücadelenin önemini bir kez daha açığa çıkardığını düşünüyoruz.

Pusulasını Şaşırmayan Komünistler

Rojava'ya statü mitingine katıldık

BDP İstanbul İl Örgütü "Cenevre 2 Görüşmelerinde Kürtlere Statü" şiarıyla 18 Ocak Cumartesi günü Kadıköy'de miting düzenledi. Komünistler olarak biz de mitingde katıldık. Mitingde "Gerileyen AKP'ye Yüklen, CHP'ye ve Cemaate Yol Verme! Gezi Ayaklanması ve Rojava Devrimi Işığında Ezilenlerin Birleşik Mücadelesini Yükselt" pankartını taşıdık. Haydarpaşa Numune Hastanesi önünden başlayan yürüyüş Kadıköy Meydanı'nda son buldu. Yürüyüş boyunca komünistler olarak "Kürtlere Özgürlük, Orta Doğuya Barış; Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede; Bijî Şoreşa Rojava, Yaşasın Rojava Devrimi; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz; Yaşasın Haziran Ayaklanması" gibi sloganları sık sık attık.

Sloganların yanı sıra sık sık ajitasyon konuşması da yaptık. Bu konuşmalarda; "Kürtler haklı mücadelesi sonucu Rojava'da iki burjuva kanada da yedeklenmeden kendi mücadelelerini yükseltmişler ve devrim yapmışlardır. Bugün bu devrimi sahiplenmek gerekir. Bu devrimi sahiplenmenin yolu ise Türkiye'den Rojava'ya saldırıya geçip, zayıflatılmaktan geçmez, AKP'ye de CHP'ye de yedeklenmeden Cemaate yol vermeden ezilenlerin ortak mücadelesini yükseltmekten geçer" dedik.

Mitinge bizim dışımızda sadece ÜİDDER "Orta Doğu'ya Barış, Kürtlere Özgürlük" Pankartıyla katıldı. HDP ve SDP ise flamalarıyla katıldılar. BDP İstanbul İlçe Örgütleri ve Tekirdağ, Kocaeli örgütlerinden de katılanlar oldu. Paris Katliamı'nda katledilenlerin resimlerinin olduğu pankartlar taşındı.

Yürüyüş bittikten sonra konuşmalar başladı. BDP il yönetiminin yanında Sırrı Süreyya Önder, Sebahat Tuncel de konuşma yaptı.

Sırrı Süreyya Önder konuşmasında; "Kürtlerin haklı mücadeleleri sonucu aldıkları statüyü kimse kabul etmek istemiyor; kimse Kürtlerin tüm halkların mücadelesini verdiğini, kardeşleri için mücadele verdiğini kabullenemiyor. Bizim bu devrimi sahiplenmemiz gerekmektedir" dedi. Ayrıca Sırrı Süreyya Önder seçimlerde HDP adaylarını sahip çıkarak referandumu vurguladı. Seçimler aynı zamanda barışın referandumu olacaktır dedi.

Sabahat Tuncel ise konuşmasında AKP'nin hem barış süreci deyip hem de katliamlara devam ettiğini hatırlattı. Nasıl bir barış sürecidir ki Paris Katliamı'nın içerisinde dedi. Konuşmaların ardından miting son buldu.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Kadın siyasi mücadelede ön saflara

Köz olarak 8 Mart Dünya Kadınlar Günü vesilesiyle 9 Mart'ta Okmeydanı Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nde "AKP'nin Kadın Politikalarına Karşı Durmak ve Özgürleşmek İçin Kadınlar Siyasi Mücadelede Nasıl Öne Çıkmalı?" başlıklı bir panel gerçekleştirdik. Panelde HDP Kadın Komisyonu'ndan Yıldız İlmeç ve KöZ'den Şeyda Gürbüz konuşma yaptı.

Konuşmacılardan önce Okmeydanı Mahmut Şevket Paşa Mahallesi'nin siyasetlerin bir araya gelip belirdiği ortak muhtar adayı da söz aralık seçim çalışmalarından bahsetti. Mahallenin en büyük sorunu olarak kentsel dönüşümü gördüklerini, bu soruna çözüm getirmek için çalışacaklarını söyledi. Bunun dışında Fatih Soylu İlkokulu'nun çok kötü durumda olmasının ve yozlaşmanın da mahallelinin önemseydiği sorunlar olduğundan bahsetti.

İlk söz KöZ adına Şeyda Gürbüz aldı. Konuşmasında KöZ'ün kadın sorununa bakarken kadınların soyut olarak ezilmesine değil kadınların siyasi mücadeleye katılması üzerine yoğunlaşmayı savunduğundan bahsetti. Bugünün siyasal gündemi de yerel seçimler olduğuna göre buraya yoğunlaşmak gerektiğini söyledi. Bu yerel seçimlerde ABD ve cemaatin AKP'yi devirerek yerine CHP'yi geçir-

meye çalıştığını, esas sorunun da AKP'yi ezilenlerin mi yoksa düzen güçlerinin mi götüreceği olduğunu belirtti. KöZ'ün alternatif olarak HDP'yi gördüğünü, çünkü HDP'nin güçlü çıktığı bir yerel seçimin emekçiler ve ezilenlerin önündeki imkanları artıracığını söyledi.

İkinci olarak HDK Kadın Komisyonu'ndan Yıldız İlmeç konuştu. Konuşmasına HDK ve HDP'nin kadın sorununa bakışından, eşbaşkanlık sistemi dahil kadınları katmak için uyguladıkları yöntemlerden bahsederek başladı. Sonrasında HDK'nin kadın sorununu en temel meselelerden biri olarak gördüğünü söyledi ve emek sömürsü, savaş, anadilde eğitim gibi kadınlar üzerinde iki kat etki yaratan meseler üzerine eğildiklerini anlattı.

Bu konuşmalardan sonra sorular ve görüşler alındı. Yerel seçimlerden devrimcilerin bir şey beklemesinin doğru olup olmadığı, KöZ'ün niye 8 Mart mitinglerinde yer almadığı, HDP'nin mevcut siyasal durumun yarattığı imkanlardan nasıl yararlanacağı, HDK'nin Hevsel Bahçeleri hakkında ne düşündüğü soruldu. Soruların dışında Tuzla'da HDP'den belediye meclisi adayı, çalışmaların nasıl gittiğini anlattı.

Köz konuşmacısı, proletarya diktatörlüğünün tek kurtuluş ol-

duğunu savunduklarını; ancak seçimlerden düzenin teşhiri ve kitelerin örgütlenmesini arttırmak için yararlanılabileceğini söyledi. Bugün de ortada bir rejim krizi olduğunu, 12 Eylül Anayasası'nı bu anayasaya göre seçilmiş meclisin değiştiremeyeceğini, ezilenlerin kendi temsilcileriyle kurduğu bir kurucu meclisin yeni bir anayasa yapabileceğini belirtti. Bundan sonraki çalışmalarda bunu öne çıkarmak gerektiğini savundu.

Yıldız İlmeç ikinci tur konuşmasında reformlar ve devrim mücadelelerinin birbirinden ayrılmayacağını, burjuva ideolojisine karşı mücadelenin adım adım zihinlerde değişim yaratarak verileceğini söyledi. Devrim dönemleri de önceden verilmiş mücadelelerle biriken enerjinin dönüştürücü bir şekilde patlamasıdır, dedi. Hevsel bahçeleri konusunda da bunun sermayenin Kürdistan'ı yağma planının bir parçası olduğunu ve buna karşı olduklarını söyledi.

Kadının Kurtuluşu Siyasi Mücadelede

İstanbul'dan Komünistler

Kadının kurtuluşu mücadelede

8 Mart Kadın Platformu'nun çağrıcısı olduğu 8 Mart Dünya Kadınlar Günü mitingi 9 Mart'ta saat 13.00'da Kadıköy Numune Hastanesi'nin önünden yürüyüşle başladı. "Kadınız İsyandayız. Kurtuluşumuz ve Özgürlüğümüz için Alanlardayız" ortak pankartının arkasında yürüyüşe geçen kadınlar son günlerde ayyuka çıkan yolsuzluklara ve kadına şiddeti öne çıkardı.

Mitingde eski sevgilisi tarafından katledilen İstanbul Üniversitesi öğrencisi Özge Gündoğan'dan, Paris'te katledilen Sakine Cansız, Leyla Söylemez ve Fidan Doğan'a kadar tüm kadın ölümleri anıldı.

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu kürsüden erkek egemenliğine, kapitalizme karşı kadınların birlikte mücadelesini öne çıkararak kadınları yok sayan partilere oy yok şiarını öne çıkardı. Aynı zamanda Taksim Dayanışması'ndan Mücella Yapıcı ve HDP Eş Başkanı Sebahat Tuncel de kürsüden söz aldı.

Mayısta Yaşam Kooperatifi eğitimde kadınlara ayrıcalık istedi

Komünistler olarak çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam Kooperatifi de 8 Mart'ta 'Yaşasın 8 Mart' pankartıyla katıldı. Yaklaşık 40 kişinin katılımıyla bir kortej oluşturan kooperatif ortakları 'Kadının Kurtuluşu İnsanın Kurtuluşudur', 'Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürüye Son', 'Öğrenciye İş Çalışana Öğrenim Hakkı', 'Eğitimde Kadınlara Ayrıcalık', 'Kadı-

nın Kurtuluşu Mücadelede', '4+4+4'e Karşı, Kızlı Erkekli Mücadele Et', 'Anadilde Eğitim İstiyoruz', 'Rekabet Değil Dayanışma', 'Paralı Parasız Burjuva Eğitime Hayır', 'Kadın Erkek Elele Mücadeleye' sloganlarıyla yürüdü. Aynı zamanda yerel seçimler yaklaşırken, yerel yönetimlerden Mayısta Yaşam Kooperatifi olarak taleplerimizi dövizlere yazdık. Kooperatif ortaklarıyla birlikte hazırladığımız dövizlerde 'Sınıfsal, cinsel, ulusal özelliklerimize göre değil yeteneklerimize, isteklerimize göre eğitim', 'Açık öğretim öğrencilerine tam öğrenci statüsü', 'Hem çalışıp hem okuyanlara ücretli izin', 'Kadınlara eğitimde pozitif ayrımcılık' istedik.

Yürüyüş boyunca; eğitimde en çok kadınların, Kürtlerin, işçilerin elendiği, tarihin en uzun süreli sömürsüne maruz kalan kadınların kapitalizmle iki kat sömürüyle karşı karşıya kaldığını söyleyip kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulamaz diyerek cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı tüm ezilenlerin birleşik mücadelesini örelim vurgusunu öne çıkardık.

Kadının Kurtuluşu İnsanın Kurtuluşudur!

Mayısta Yaşam'dan Komünistler

SES'ten kürtaj yasaklarına protesto

İzmir Tepecik Ege Doğumevi ve Kadın Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi'nde kürtaj butununun kaldırılması devlet hastanelerinde kürtajın kaldırılmasına yönelik adımlardan biri olarak hayata geçti. Özel hastanelere ve kliniklere verecek parası olmayan kadınlar için istenmeyen gebeliğin sürdürülmesi ve ölüm anlamına gelen bu durum SES tarafından protesto edildi.

SES üyesi kadın emekçiler, İzmir Tepecik Ege Doğumevi ve Kadın Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi önünde bir araya gelerek basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını SES İzmir Şube Başkanı Rukiye Çakır okudu. İzmir'de de isteğe bağlı kürtaj yapılan tek yer olan Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin Konak'ta hizmet veren Kadın Doğum Ünitesi'ne kürtaj için başvuran kadınlara artık hizmet vermediğini ve 20 Şubat tarihinden bugüne kadar kürtajın kamu hastanelerinde fiilen yasaklandığını ifade etti.

"Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı sağlık tesislerinde görev yapan personelin ek ödeme tutarlarını belirleyen, net performans puanının tespiti amacıyla tabibler tarafından yapılan muayene ve işlemlerin tanımlanması, bu işleme ilişkin puanların tespiti ile muayene ve işlemlerin incelenmesinin usul ve esaslarını düzenleyen girişimsel işlemler yönetgesinin ekinde daha önceki listelerde yer alan 620100 'menstrual regülasyon' işlem kodu son listede görünmemektedir.

Sağlıkta dönüşüm Programı hekim-hasta ilişkisini para-puan ilişkisine çevirmiştir. Para-puan sistemi hükümetin, halkın sağlığına doğrudan müdahalesini getirmiştir. Kadınlara daha fazla doğurmayı telkin eden kürtajı bir cinayet olarak tanımlayan hükümet politikası, yasa dışı olarak, kamu sağlık kurumlarında fiili olarak isteğe bağlı kürtajı engellemektedir.

... Biz sağlık ve sosyal hizmet emekçileri sendikası olarak, fiili kürtaj engellemesinin bir an önce son bulmasını istiyoruz. Yasaya aykırı davranan ve 20 Şubat'tan bu yana pek çok kadını mağdur eden kurumlar hakkında suç duyurusunda bulunuyoruz" sözleri ile basın açıklamasına son verilmesinin ardından 'Kürtaj haktır yasaklanamaz', 'Emeğimiz, kimliğimiz, bedenimiz bizimdir', 'Devlet elini bedenimden çek', 'Güvenli, ücretsiz kürtaj haktır' sloganları atıldı.

İzmir'den Komünistler

8 Mart'ta Tuzla'da gündem yerel seçimlerdi

HDP Tuzla seçim bürosunda meclis üyesi kadınların toplantısında 8 Mart Kadınlar Günü'nde sadece kadınların katılacağı bir panel gündeme gelince biz de serbest kürsüsü olan, 8 Mart tarihçesinin kısaca anlatıldığı, HDP Eş Başkan kadın adayının kendini tanıtaçağı, müzikli, şiirli kadın-erkek tüm ezilenlerin katılacağı bir etkinlik düzenleme önerisinde bulunduk. Önerimiz kabul edilince etkinliğin ilanını hazırlama, müzik için Mayısta Yaşam etkinliklerine çağırduğumuz Fırat Eriş'i davet etme sorumluluğunu aldık. Bildiri hazırladıktan sonra etkinliğin duyurusunu seçim komisyonu ile birlikte yaptık.

Etkinlik programı kapsamında serbest kürsü, şiir dinletisi, müzik dinletisi ve 8 Mart'ın önemini vurgulayan sinevizyon gösterimi yapıldı. Devrim şehitleri için saygı duruşunun ardından EMEP'in hazırladığı 8 Mart tarihçesinin dünyanın her tarafında olan grevleri ve ayaklanmaları konu alan bir sinevizyon gösterimini izledik.

Serbest kürsüde BDP İl Eş Başkanı Arife Çınar konuşmasında kapitalist sistemde kadınların emekçilerin ne kadar sömürüldüğünü, HDP'nin her türlü farklı etnik kimliklerle bir arada buluşup mücadele ettiğini, bu sistemde HDP'nin sistem partilerine karşı üçüncü bir alternatif parti olduğunu vurguladı. Ardından HDP İstanbul İl Meclis Üyesi Gülsen Biter konuşma yaptı. Konuşmasında mücadele kavgasında şehit düşen kadınları se-

lamlayarak başladı. Rojava'da kadınlar nasıl öne çıkıyorsa burada da kadınların hak arama mücadelesinde en ön safta yer alması gerektiğini vurguladı.

UIDDER Kadın Komitesi de konuşmasına emekçi kadınlar gününü kutlayarak başladı. Emekçi kadınların mücadeleye katılmasını, işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini vurgulayan bir konuşma yaptı.

HDP Tuzla meclis üyesi Fikriye Akgül konuşmasında Tuzla'daki emekçi kadınlar sorununa, kendinden örnek vererek fabrikadaki kadınların sorununa, işyerindeki fazla mesaiye ve iş koşullarına değindi. Doğuda süren savaş batıda da emek sömürsüyle devam ediyor, dedi. HDP'nin Eş Başkanlık sistemine, yüzde elli kadın kotası değindi. Patronlara mı oy vereceğiz, bizim gibi emeğini satan birine mi oy vereceğiz, diyerek HDP adaylarını işaret etti.

HDP Tuzla Eş Başkan Adayı Zöhre Evren konuşmasında: "25 yıldır Aydınlı Mahallesi'nde yaşıyorum, ev işçisiyim. Sizlerin önerisiyle birlikte eş başkan adayım. Meclis üyelerimizde de fermuar sistemi uygulandı yarınsı kadın yarınsı erkek olarak belirdik. Aydınlı'daki emekçi kadınların en büyük sorunu kreş sorunudur. Çocuklarımızın oynayacağı park alanlarımız da yok. Kürdistan'da olan belediyeler kadınların çalışmasına özen gösteriyorlar." dedi.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak biz de söz aldık: "Gezi Ayaklanması'nın yarattığı elverişli koşullar var. Burada yerel seçim çalışmalarını için önümüzde somut koşullar mevcut, aynı zamanda. Rojava'da Kürtler iki gerici blokta birine savrulmadan kendileri iktidarı almışlardır. Rojava'da sadece erkekler değil kadınlar ve çocuklar savaşıyor kendi özgürlükleri için kendi yönetimlerini oluşturuyor. AKP El Kaide'yi destekliyor. Rojava'yı boğmak için orayı silahlandırıyor. Rojava'lı Kürtler ise kendi bağımsız mücadelesini yürütüyor. Bugün bizim açımızdan 8 Mart, 30 Mart yerel seçimlerine doğru giden yolun ilk eylemidir ve bizim açımızdan yerel seçimler için bir basamaktır ve öyle görmek gerekir. Ne AKP ne CHP kurtuluş birleşik mücadelede, bu söylemi bugün HDP'nin odağında yürüttüğümüz birleşik mücadele yükselteceğiz. HDP odağında bu çalışmayı yapacağız. AKP ve CHP'ye yedeklenmeden bizim ve bu iki kliği de gerileteceğimiz bir güç olmalı. Tıpkı Rojava'da olduğu gibi. Yerel seçimlerden 6 saat iş günü, çalışan kadınlar için kreş gibi taleplerimiz olur. Bu talepleri alanlarda her yerde haykıracağız." diyerek konuşmamızı noktaladık.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinliği halaylar ve türkülerle coşkulu bir etkinlik olarak sona erdi. Etkinliğe yaklaşık 150 kişi katıldı.

Tuzla'dan Komünistler

Kadınlar 8 Mart'ta İzmir sokaklarında

8 Mart günü, İzmir'de kadınlar, "Sınıfsal, cinsel, ulusal sömürüye son!" sloganları ile, "Kadınlar özgür olsa dünya yerinden oynar" şarkıları ile, Urla'daki faşist saldırıyı kınayarak, devlet hastanelerinde kürtaj butonunun kaldırılmasına izin vermeyeceklerini haykırarak, hırsızları ıslıklarla protesto ederek, Gezi ile başlayan Haziran Ayaklanması'na selam göndererek yürüdü ve meydanları doldurdu.

Yürüyüş boyunca çok renkli çok sesli kadın seslerinin arasında, "Hırsızlardan hesabı kadınlar soracak", "Tayyip kaç kaç kaç, kadınlar geliyor", "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "Jin, Jiyan, Azadi", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son" sloganları öne çıktı.

Konak YKM önünden başlayan eylem binlerce kadının katılımı ile Alsancak Gündoğdu Meydanı'nda son buldu. Gündoğdu'da Kürtçe, Türkçe, Arapça olmak üzere üç farklı dilde okunan basın açıklamasında kadınlara yönelik saldırılar, ücretsiz ulaşılabilir kürtaj hakkına yönelik engellemeler ve Urla'daki faşist saldırı kınandı.

"8 Mart'ta alanlardayız, öfkemiz yüreğimizde, mücadelemiz sesimizde, sokaklardayız. Tüm gücümüzle, geceleri de, sokakları da, alanları da terk etmiyoruz" sözleriyle basın açıklamasını bitiren kadınlar grup Melodika ve Moraçalar ile eylemlerine devam ettiler.

Kadının Kurtuluşu İnsanlığın Kurtuluşudur!

İzmir'den Komünistler

Kadın sağlık çalışanları 8 Mart'ı "gülümseyerek" karşıladı

SES Ege Üniversitesi Hastanesi işyeri temsilciliği ve Dev-Sağlık İş çalışanları haftalar öncesinden 8 Mart için hazırlıklara başladı. Afiş, el ilanı, davetiye ve etkinlik hazırlayarak 8 Mart'ı hastanenin kadın emekçilerinin gündemine taşıdılar.

Üzerinde "Her gün 8 Mart Her Gün Mücadele!" yazılı olan etkinliğin afişleri ile bütün hastaneyi donattılar. Servislerde ve yemekhanede dolaşarak 8 Mart hakkında konuşmalar yaptılar. 8 Mart'a 1 hafta kala Sinan Uygun'un "16 Saat Sonra" isimli fotoğraf sergisi ile hemşirelerin nöbet öncesi ve nöbet sonrası durumlarına dikkat çeken bir etkinlik gerçekleştirdiler.

Bütün bu çalışmaların sonunda 6 Mart günü Muhiddin Erel Amfisi'nde bir etkinlik gerçekleştirdiler. Etkinlik SES işyeri temsilcisi Ezgi Onuroğlu'nun sunumu ve şiirleri ile başladı. Bu başlangıca "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" sloganları eşlik etti. SES İzmir Şube başkanı Rukiye Çakır'ın açılış konuşmasını yaptığı etkinlik, kadın bir başkanla yeni bir döneme giren sağlık emekçilerinin örgütlenmesi açısından da yeni bir başlangıç işareti oldu. Dev-Sağlık İş adına Hande İpek Yetke'nin konuştuğu etkinliğe taşeronlarda çalışan emekçilerin katılımı dikkat çekiciydi. Yaklaşık 200-250 emekçinin sirkülasyon içinde katılım gösterdiği etkinlikte yönetmenliğini Eylem Şen'in yaptığı belgesel "gülüm-SEMEK" ilk kez kadın sağlık çalışanları ile buluştu. Oyuncu Ceren Şahin, Dario Fo'nun "Ben Ulrike Meinhof: Bağırıyorum" oyununu sahneledi. Oyunun ardından KESK'li kadın tutsaklarla ilgili bir konuşma yapıldı. Etkinlik Grup Daphne'nin müzikleri ile son buldu.

Yaşasın Kadın Dayanışması!

İzmir'den Komünistler

Elit Çikolata'daki işçi kıyımında patron sendika ortaklığı

Elit Çikolata fabrikası Esenyurt'ta 250 işçinin çalıştığı bir işyeri. Bu işyerinde Tek Gıda-İş Sendikası örgütlü ama ne örgütlülük(!) Elit Çikolata'da çalışan işçilerin ancak %30'u sendikaya üye, diğer işçiler ise bir yılı doldurduktan sonra sendikaya üye olabiliyorlar. Tabii ki bu büyük bir kandırmaca çünkü yeni işe alınan işçiler bir yıl sonra sendikalı olacakları umuduyla çalışırken daha bir yılları dolmadan işten bir biçimde çıkartılıyorlar ve yeni işçiler işe alınıyor. Bu çark böyle işçi sirkülasyonlarıyla devam ediyor.

Günde 12 saat, iki vardiya usulü çalışan işçiler asgari ücret oranlanarak ücret alıyorlar. Son iki aydır ise mali sıkıntı bahanesiyle Elit patronu işçilerin maaşını ödemiyo. Tek Gıda-İş Sendikası bu

duruma müdahale edip işçilerin sorunlarına sahip çıkacağına, bu haksızlıklara tepki gösteren işçilere "papazlık" yaparak "işyerinin bir takım sıkıntıları" olduğunu, idare etmelerini söyleyerek patronun avukatlığına soyunmuştur. Aynı sendika Haziran'da Gezi Ayaklanması'nın yaşandığı günlerde işçileri Çanakkale'ye bir günlük geziye gönderme sövenliğini yapan sendikadır. İşçileri sınıf kardeşleriyle dayanışma içinde deneyim kazanması için Taksim'e göndereceğine "Vatan Millet Sakarya" palavralarıyla ve burjuvazinin şoven milliyetçi zehiriyle işçileri zehirlemeye çalışan sendikadır. 1 Mayıs'ta Enternasyonal'den çok İstiklal Marşı'nın çalınması için can atan bu sarının sarısı sendikalardan elbette başka bir şey beklenemez.

Elit fabrikasında işçiler kendi aralarında örgütsüz ve dağınık oldukları için bu sorunlara karşı, bireysel olarak yakınmaktan ileri örgütlü bir tepki gösterilemiyor. Yaşanan haksızlıklar karşısında dayanamayıp tepki gösteren öncü işçiler ise tespit (ya da tahmin edilerek) işten atılıyor.

Geçtiğimiz haftalarda Elit'te biri kadın, diğeri erkek iki işçi işveren tarafından işten atıldılar. Tek Gıda-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası Şube Başkanı Turgay Koç da patronun yaptığı bu alçaklığa adeta ortak olup, bu duruma göz yumarak işten atılan işçileri yatırtmaya çalıştı. Bu gelişme üzerine işten atılan bu işçilerin işe geri alınması; ödenmeyen ücretlerin ödenmesi ve gasp edilen hakların verilmesi için fabrika düzenlendi.

2 Ocak günü de girişinde topla-Elit fabrikası önüne yürüyüşte "İki Ay-Maaşlarımızı İste-Atıldık. İşimizi Geri-leri" yazılı pankart dövizlerde ise pat-birliği teşhir edildi. sap Verecek; Patron İstemiyoruz; Hırsız Sendika; Elit İşçileri

yazılı dövizler taşındı. Yürüyüş boyunca şu sloganlar atıldı: Hırsız Patron Hesap Verecek; Patron Yanlısı Sendika İstemiyoruz; Hırsız Patron, İşbirlikçi Sendika; Elit İşçileri Yalnız Değildir; Ücret Hakkımız Gasp Edilemez; Zafer Direnen İşçilerin Olacak; Elit İşçileri Yalnız Değildir; Yaşasın Sınıf Dayanışması; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Yürüyüş boyunca ve eyleme İstanbul Sanayi Odası Başkanlığı da yapmış Elit patronu Tanıl Küçük'e tepkiler yükselirken, patron işbirlikçiliği yapan Tek Gıda-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası Şube Başkanı Turgay Koç'da öfkenin hedefinde yer aldı. Fabrikanın önüne gelindiğinde fabrika güvenliği fabrikanın kapılarını kapattı. Saat 20.00'de vardiya değişiminde işçilerin servis araçları içeride tutularak işçiler dışarıya bırakılmadı. Fakat fabrikanın önünde durmadan sloganlar atarak ve ajitasyonlar eşliğinde tepki gösteren kitle, içerideki işçiler evlerine gönderilene kadar kapıdan ayrılmayacağını duyurdu. Yapılan ajitasyon konuşmasında Elit işçilerine şalterleri indirme çağrısı yapıldı. Elit patronuna açıklamada şöyle seslenildi: "Ödenmeyen ücretleri, çaldığınız mesai ücretlerini, ödenmeyen ikramiyeleri derhal ödeyin. Atılan işçileri derhal işe geri alın. Yoksa ellerimiz yakanızı bırakmayacak." denildi. Sık sık "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni, Zafer Direnen İşçilerin Olacak, İşgal Grev Direniş, Tanıl Küçük İşçiler Büyük, Satılmış Sendika İstemiyoruz, Turgay Koç İstifa" sloganları atıldı. Vardiya değişimi yapan işçiler yaklaşık bir saat sonra kapı açılarak araçlarla dışarı çıktılar. Daha sonra fabrikanın diğer kapısına da bir yürüyüş yapıldı ve burada da bir süre benzer sloganlar ve ajitasyon konuşmaları yapıldı daha sonra eylem sonlandırıldı. Eyleme 40 kişi katılım gösterdi. Eyleme siyasi gruplardan BDSP, EMEP, Çağrı, SODAP ve KÖZ destek verdi.

Yaşasın Sınıf Dayanışması

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz

Esenyurt'tan Komünistler

"Siyaset yasak" bahanesiyle HDP'ye kapalı CHP'ye açık 8 Mart etkinliği

Geçtiğimiz aylarda Pir Sultan Cemevi bünyesinde bir kadın komisyonu oluşturulunca biz de komünistler olarak komisyon toplantılarına katılmaya başladık. Katıldığımız toplantılarda, ayda bir kez psikolog ve avukat gibi meslek gruplarından konuşmacıların çağrıldığı kadın panelleri ve sağlık söyleşileri düzenlemeyi önerdik.

Komisyonun ilk toplantısında başkan ve yardımcılar seçilmişti. 8 Mart ile ilgili olan sonraki toplantılarda ise 8 Mart etkinliği hakkında konuşuldu. Biz de bu etkinlik çalışmalarında görev almak istediğimizi, broşür tasarımı yapabileceğimizi söyledik. Çalışmalara başladık, broşürümüzü hazırlayıp, toplantıya katıldık, fakat katıldığımız toplantı kadın komisyonu inisiyatifinde gelişmedi, Cemevi yönetimi kadın komisyonunun yaptığı işlere karışmaya başladı. Yaptığımız bir öneri (kadınlar için serbest kürsü) kadın komisyonu tarafından kabul gördü fakat yönetim bunun olamayacağını, o güne uygun olmadığını söyledi. Ayrıca o gün yapılan etkinliği HDP Ataşehir belediyesi eş başkan adayları Av. İnci İncesagir'in ziyaret etmek istediğini söylememiz üzerine yine yönetimden hiç ummadığımız bir tepkiyle karşılaştık. Bize İnci hanımın ne amaçla gelmek istediğini, kendilerinin henüz kimseye böyle bir davette bulunmadıklarını ama yine de İnci hanımı görürsek kendisine konuşma yapamayacağını bunları bilerek katılması gerektiğini söylememiz istendi. Derdimiz kadınlar komisyonunda iş yapmak olduğu için bu yanlış tutumlar hakkında fazla tartışmadık. Ancak karşılaştığımız kısıtlamalar bununla sınırlı kalmadı. Yönetim önce hazırladığımız broşürün içeriğinin uzun olduğunu ve kısaltmalar yapmak gerektiğini söyledi. Biz deA5 boyutunda tek taraflı yeni bir broşür hazırladık hazırlamasına ancak akabinde yapılan ve katılmadığımız iki toplantıda alınan kararlarla broşür değişimi yapılmış, hiç bir partinin gelip seçim propagandası yapmamasına karar verilmiş. Buna karşılık teknik destekte bulunan Ataşehir Başkanlığı adına kadın olduğu için Battal İlgezdi'nin eşi davet edilmiş. Özcesi, CHP'nin önüne propaganda yapma imkanları serilirken HDP'nin eş başkan adayları "etkinliğin siyasete kapalı olduğu gerekçesiyle" aynı olanaktan mahrum bırakıldı.

1 Mart Cumartesi etkinlik günü etkinlik için yer olarak Sivas-Boğazören Derneği belirlendi. Çünkü toplantıda alınan karara uyulmamış, secim propagandası yapılmayacağına dair alınan karar uygulanmamış, konuşması için söz verilen Gamze hanım, çağrılmamış olmasına rağmen Battal İlgezdi'ye mikrofonu vermiştir ve komisyon bunun önüne geçmemiştir. Buna itiraz etmemiz üzerine ise bunun olmasını istemiyorduk ama olan oldu denildi. Biz de HDP adayının burada olduğunu ve etkinliği selamlamak istediğini söyledik, ama buna müsaade edemeyeceklerini sadece yazılı bir mesajı aktarabileceklerini söylediler. Biz de ortamın gerilmemesi için bunu kabul ettik ve ufak bir yazı ile etkinliği selamlayıp, etkinlikten ayrıldık. Son iki toplantıya katılmamamız ve etkinliğe geç gitmiş olmamız ise en büyük eksikliğimiz oldu.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Gezi ruhuyla kurumlar arası dayanışmayı büyütme...

Köz'ün arkasında duran komünistler yıllardır içinde çalışma yürüttükleri her kurumun birlikte hareket etmesine, kurumların deneyimlerini birbirine aktararak kitle çalışmasını güçlendirmeye çalışıyor. İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nin de yıllardır örgütleyicisi olduğu Kitle Örgütleri Koordinasyonu'nu bu sene Gezi Ayaklanması'nın sonucunda oluşan forumlarla birlikte gerçekleştirmeye karar verdik.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak yapmayı planladığımız koordinasyonu forumları güçlendirmek, atölyeleri büyütme ve yerel yönetimlerden taleplerimizi birleştirip daha güçlü hale getirmek için bir çalışma yürüttük. Atölyelerin sorumluluğunu alıp farklı kurum ve forumları, İstanbul Forumlar Buluşması'nın örgütleyicisi olmaya davet ettik. Bu doğrultuda her hafta toplanan kentsel dönüşüm koordinasyonu, eğitim dayanışması, İstanbul buluşması atölyelerine düzenli katılmaktayız. Belli atölyelerin sorumluluğunu alarak sadece İstanbul yerinde değil; Ankara, İzmir, Bursa vs. gibi Gezi Ayaklanmasına aktif olarak katılmış kentlerdeki forumların da buraya katılması doğrultusunda çaba gösterdik.

KİTLE ÖRGÜTLERİ KOORDİNASYONU

Koordinasyonun kelime anlamı "Belli bir amaca ulaşmak için çeşitli işler arasında bağlantı, uyum ve düzen sağlama, eş güdüm" olarak tanımlanır. Bu tanımları yıllardır yaptığımız kitle örgütleri koordinasyonu anlamak için bir kalkış noktası olarak alırsak koordinasyonu emekçiler arasında dayanışmayı güçlendirmek ve sınıf temelli bağları sıkılaştırmak için yaratılan bir mekanizma olarak görmek uygun olur. Bu topraklarda ezilenlerin mücadelesini yıllardır fedakar ve sebatkar bir çaba göstererek yürüten kurumlar bulunmakta, ama bu kurumlar arasında dayanışma geleneği oluşmuş durumda değil.

Dayanışmanın ilk şartı birbirinin varlığından haberdar olmak. Lakin habersiz olmak tek başına sorunun tamamını yansıtmamakta. Birbirinden haberdar olan kurumlar arasında rekabet ise yaygın bir hastalık. Aynı kesimleri örgütlemek için birden fazla sendika, sendika girişimi, aynı dönemde gerçekleştirilen birden fazla işçi kurtulayı mevcut. Yani itibatsızlık ve rekabet bu kurumların dışlarıyla, turnaklarıyla mücadele ederek elde ettikleri olanakların akıl dışı bir biçimde çarçur edilmesine yol açmakta. Bu itibarla Gezi Ayaklanması ve Rojava Devrimi gibi iki önemli gelişme olmuşken emekçilerin ve ezilenlerin birlikte hareket etmesi, dayanışmayı ve mücadeleyi birlikte büyümesi için daha çok imkân hepimizin elinde durmakta. Başta forumlar olmak üzere İstanbul genelinde birçok mekanizma kurulmuş durumda. Bunların işleyip işlemediğinden ziyade bu mekanizmanın kurulmuş olması önemli ve ar-

“Teknik gerekçeler” konuşulmak istenmeyen siyasal sorunların örtüsüdür

1-2 Mart'ta toplanması planlanan İstanbul Forumları yerel seçimler öncesi emekçilerin gündelik ve siyasal sorunlarının konuşulacağı ve yerel yönetimlerden taleplerinin oluşturulabileceği bir etkinlik olacaktı. Gezi Ayaklanması sonrası ortaya çıkan forumlarla bağlarımızı artırmak, sınıf dayanışmasını sıkılaştırmak için İstanbul Forumları'nı bir imkân olarak gördük. Forum hazırlık toplantılarını Ocak'ın ortasından itibaren takip etmeye başladık.

Yapılan plana göre İstanbul Forumlar Buluşması'nın ilk gününde atölye çalışmaları yer alacak ikinci gün yerel yönetimlerden taleplerimizin tartışılacak ve Gezi'nin bugünü ve yarının konuşulacaktı. İki günlük çalışmanın akşamında sonuç bildirgelerinin okunmasının ardından etkinlik bir konserle noktalanacaktı.

Koordinasyonun örgütlenmesine atölyelerle forumların bağıni kurarak katılmayı planladık. Bu yüzden hem Forumlar Arası Koordinasyon'un hem de atölyelerin toplantılarına düzenli olarak katıldık. Daha çok atölyelerin örgütlenmesi ve taleplerin oluşturulmasına dönük çalışma yürüttük ve işbölümü yaptık. Taşeronlaşma, kentsel dönüşüm, eğitim alanında çalışması olan bileşenleri bu atölyelere katmaya çalıştık. Taşeronlaşma ve eğitimin atölyesini toplamaya çalışırken kentsel dönüşüm atölyesi içinde var olan gündemleri takip ettik. Örgütlenen yürüyüşlere, panellere ve forumlara katıldık.

Doğrudan veya dolaylı olarak tanıdığımız kişilerle buldukları üniversitelerde toplanan veya toplanabilecek olan forumlarda 1-2 Mart forumlar buluşmasını gündem ederek katılmalarını sağlamaya dönük planlar yaptık. Bu çalışmadan haberdar olan üniversite forumları Boğaziçi, Mimar Sinan, İstanbul, Yeditepe, Koç Üniversiteleri oldu.

Beşiktaş Belediyesi'nin birinci gün atölyelerin yapılması için gerekli olan mekânı vermeyeceği ortaya çıktığında, bu sıkıntıyı aşmak için ilk gün yapılacak etkinlikleri farklı mekanlarda yapmayı önerdik. İkinci gün çıkan sonuçların forumda deklare edilebileceğini söyledik. Lakin yer ile ilgili yaşanan problem sadece ilk günü etkilemesine rağmen etkinliğin yeterli oranda çalışması yürütülemedi. Kalan bir hafta 10 günlük zaman zarfında da forumlar buluşmasının yeterince çalışması yapılamayacağı gerekçe gösterilerek etkinlik tamamen iptal edilmiş oldu.

Teknik nedenler ne zaman eylem ve etkinliklerin iptal edilmesinin gerekçesi olduysa, ortada aslında siyasal olarak konuşulmak istenmeyen bir sorun var demektir. 1-2 Mart Forumu'nun iptali de siyasal mücadelenin bu bilindik gerçeğini doğruladı. Gezi ile ayağa kalkan toplumsal kesimlerin seçimler öncesinde siyasal taleplerini tartışmasını sağlamayı elbette hiçbir siyasal akımın ağıktan reddedemezdi. Ancak forumların dahil olduğu herhangi bir etkinlikte seçimlerden söz etmek kaçınılmaz olarak HDP'den de söz etmek anlamına gelecekti. Bu da seçimlerde CHP'yi karşısına almamaya özen gösteren yahut devrimci lafızlarla boykotçuluk yapan akımları zora sokacaktı. O bakımdan hava muhalefetine, TOMA'lara aldırış etmeden meydanlarda buluşan, faşist tacizlere, idari yasaklara aldırış etmeden forumlarda buluşan akımlar Beşiktaş Belediyesi yer vermeyince bu teknik gerekçenin arkasına sığınarak 1-2 Mart Forumlarını iptal etti.

Kuşkusuz bu gelişmelerde kabahati kendi siyasal tutumlarının mantıksal sonucu olarak forumları iptal edenlerde değil, biz de dâhil olmak üzere, forumlarla yerel seçimlerin bağıni kurmak isteyen güçlerde aramak gerekir. Bu ani gelişmeler karşısında daha itibatlı olsaydık forumu düzenlemeyi başarabilirdik. Önümüzdeki dönemde benzer etkinliklere bu eksikliğimizin bilincinde olarak hazırlanacağız.

İstanbul'dan Komünistler

tık bu mekanizmanın gelişip büyümesi, kitle örgütlerinin buraları güçlendirmek için çalışmalar yapması, tüm kurumların birbirini tanıyıp görmesi için önemlidir. Aynı zamanda yerel seçimlere giderken kendi taleplerimizi oluşturup bu doğrultuda örgütlü durabilmek için forumlar sahiplenilmelidir.

FORUMLAR ARASI KOORDİNASYON

Forumlar Arası Koordinasyon bir dayanışma ve

iletişim ağı. İstanbul'da park forumları ortaya çıktıktan sonra forumlar arasındaki dayanışmayı ve irtibatlanmayı artırmak için kurulmuş bir yapılanma. Her hafta sabit günlerde toplantı yapılıyor. Forumlarda yerellerde yaptıkları çalışmaları toplantıda aktarmak dışında forumlar için ortak planlar da çıkarılıyor. FKT'nin kendi olağan toplantılarıyla beraber FKT'ye bağlı oluşmuş çalışma atölyeleri de mevcut. Bu atölyelere kadın sorunu, eğitim, kentsel

dönüşüm, siyasal tutsaklar, taşeronlaşma gibi gündemlerle çalışma yürüten forumlardan başka bu alanda çalışması olan sendikal oluşumlar, platformlar ve mahalle dernekleri katılıyorlar.

DAYANIŞMAYI BÜYÜTMEK İÇİN ÖNÜMÜZE ÇIKAN FIRSATLAR

Gezi Ayaklanması'yla ortaya çıkmış forumların birbirleriyle dayanışma ve koordinasyonu artırmak için oluşturdukları Forumlar Arası Koordinasyon toplantıları sayesinde farklı yerlerdeki forumlar, buldukları alanları ve forum gündemlerini aktarıyorlar ve diğer forumlarla birlikte eylemler planlıyorlar. Aynı zamanda forumlar, kitle örgütleriyle de temas etmek için forumlar arası atölyeler kuruyor. Böylelikle forumlarla kurumları yan yana getirip yıllardır farklı alanda çalışma yürüten kurumların deneyimlerinin forumlara aktarımı sağlanıyor. 22 Aralık'ta gerçekleşen Kent Hareketleri, Kuzey Ormanları Savunması ve Forumlar Arası Kentsel Dönüşüm atölyesinin çağrıcısı olduğu, mahalle dernekleri ve forumların da örgütleyicisi olduğu Kent Mitingi oluşan dayanışma ve birlikte hareket etme alanının aslında ne kadar geniş olduğunu gösterdi. Yerel seçimlere giderken forumlar yeni hedefler belirledi. Yan yana gelip, yerel yönetimlerden taleplerimiz ne olmalı ve yarına dönük forumlar ne yapmalı, başlıklı bir İstanbul buluşması kararlaştırıldı. 1-2 Mart'ta Beşiktaş MKM'de (Mustafa Kemal Kültür Merkezi) gerçekleşmesi hedeflenmişti. Buluşmada Forumlar Arası Koordinasyona bağlı atölyeler farklı konulardaki taleplerini dile getirirken, forumlar hem Kent Mitingindeki gibi dayanışma ruhunu artırmak hem de bellir bir siyasal çizgide ilerlemeyi, güçlenerek bu buluşmadan çıkmayı hedefliyordu.

İki günlük programda çalışma atölyeleri kendi çalışmalarını ve deneyimlerini sunabilecekleri çalışmalarla birlikte yerel yönetimlerden taleplerimiz ne olmalıdır ve Gezi'nin dünü bugünü başlığının tartışılacağı forumlar yapılmasına karar verilmişti. Lakin 1-2 Mart buluşması teknik gerekçeler bahane gösterilerek iptal edildi.

Komünistler olarak farklı kurumlarla birlikte örgütlemekte olduğumuz kitle örgütleri koordinasyonunun aslında bizlerin senelerdir yana yakıla söylediği kurumlar arası iletişimin önemini Gezi sayesinde forumlar aracılığıyla yapmak artık daha mümkün hale gelmişti. Aynı hedefe sahip kurumların koordinasyon halinde dayanışma içinde hareket etmesinin ne kadar acil bir görev olduğunu ise Gezi herkese göstermiş durumdadır.

Rekabet Değil Dayanışma!

Mayısta Yaşam'dan Komünistler

1 Mayıs Mahallesi'nde “Fatsa deneyimi ışığında yerel seçimler”

2 Şubat'ta yapılan forumda alınan karar üzerine Fatsa belgeselinin izlenebileceği bir forum yapma kararı alındı. Bu forum için ozalitler, ilanlar iç mekan afişleri çoğaltıldı. Mahalleye ozalitler asıldı, dükkanlara ve derneklere afişleri asıldı. İlanlar dağıtıldı. Muhtar adayları foruma davet edildi.

HDP seçim bürosu açılışında forum ilanları dağıtıldı ve konuşmalardan sonra HDP Ataşehir ilçe encümen adayı duyuru yaptı.

Forumda 70 kişi katıldı. BDP ve Kaldıraç da katıldı. HDP ilçe eş başkan adayları da foruma katıldı.

Forum da öncelikle Fatsa belgeseli izlendi. Sonrasında Fatsa Belediyesi Başkanı Terzi Fikri'nin oğlu Naci Sönmez konuşma yaptı. Naci Sönmez konuşmasında Terzi Fikri'nin belediyeçilik anlayışının aslında bugün Rojava'da Kuzey Kürdistan'da uygulanmakta olduğunu söyledi.

Belediye yönetiminin bu kadar başarılı olmasının bir nedeninin ise belediyede alınan hiçbir kararın halka sorulmadan alınmaması olduğunu söyledi. Ayrıca bu yerelde sadece tek bir siyaset olduğu için, devrimciler arasında herhangi bir

rekabet gerçekleşmemiş olduğunu söyledi.

Daha sonra katılanlar söz aldı. Konuşmalar-

da Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi mahalleye kültür merkezi, okul servislerinin ücretsiz olması, ka-

dınlara kreş, mahalleye akademik lise taleplerinde bulundu.

Daha sonra söz alanlar yerel seçimlerde AKP ve CHP'nin politikalarının aynı olduğu üzerinden konuşma yaptılar.

HDP Ataşehir adayı ise forumların Gezi'den çıktığını ve HDP'nin de Gezi'den çıkan bir parti olduğunu söyledi. Forumları sahiplenen tek parti olduklarını vurguladıktan sonra forumlara tabi olacaklarını ayrıca forumlarda ortaya çıkan taleplerin zaten kendi bildirimlerinde yer aldığını, olmayanları da ekleyeceklerini ifade etti.

Mahallenin kuruluşunda yer alan bir kişi ise deneyimlerini paylaştı ve bir an önce sokak temsilcilikleri kurup evleri tek tek ziyaret ederek seçim çalışması yapmak gerektiğini söyledi.

Daha sonra bir dahaki forumun gündemi ve tarihi belirlendi. Ayrıca taleplerin olduğu bir broşür çıkarma önerisi geldi. Bu öneri kabul edildi.

9 Mart Pazar gününe Rojava ve 15 Mart gündemli forum yapma kararı alındı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

HDP İstanbul adaylarını tanıttı

26 Ocak Pazar günü Şişli Cami önünde HDP aday tanıtım mitingi gerçekleştirildi. Mitingde üç binden fazla kişi vardı. Komünistler olarak biz de bu mitinge katıldık. Mitingde iki adet ozalıt açtık. Birincisinde "AKP'ye Yüklen, CHP'ye Yol Verme Oylar HDP Adaylarına!" ikincisinde ise "Gezi ve Rojava'yı Buluşturalım, Oylar Sırrı Süreyya Önder'e" yazılı idi. Birincisini caminin duvarına astık diğerini ise alanda taşıdık. Miting alanında aynı zamanda gazete satışı da gerçekleştirdik.

Miting oldukça coşkulu idi. Havanın çok soğuk olmasına rağmen sloganlar ve zılgıtlar hiç eksik olmadı.

Öncelikle bütün İstanbul ilçe başkan ve eş başkan adayları tanıtıldı. HDP İl Yönetimi'nden konuşmacıların yanı sıra Levent Tüzel de konuşma yaptı. Levent Tüzel konuşmasında "HDP bütün düzen güçlerine karşı ülkeyi demokrasiye taşıyacak. Hedef yerel seçim. İki değerli eş başkan adayımız İstanbul'un bütün mahallelerinde emeğin kardeşliğini ve demokrasinin sesi olarak bütün halkları temsil edecek. Bizi emek sömürsüne karşı birleştirecek. Güçlüyüz. Adaylarımızın önü açık olsun!" dedi. Son olarak da il eş başkan adayları olarak Pınar Aydınlar ve Sırrı Süreyya Önder anons edildi.

Öncelikle Pınar Aydınlar konuşma yaptı.

Pınar Aydınlar yaşamını yitiren Rosa'dan Sakine Cansız ve Güler Zere'ye devrimci kadınları, Gezi'de yaşamını yitirenleri, Hasan Ferit Gedik'i andı. Hem Kürtlere hem Alevilere katliamlar yapıldığını söyleyerek Roboski Katliamı'nı hatırlattı. Ezilenler olarak savaşın her alanında varız ve var olacağız dedi.

Sırrı Süreyya Önder ise ilk olarak nasıl bir belediye başkanlığı gerektiğini anlattı. Önder, yüz yıldır sürdürülen imha, inkâr savaşını sona erdirmek; demokratik çözümü sağlamak; eşit, özgürce bir yaşam ve barış için yollarda olduklarını söyledi. Şişli'deki Kazova işçilerini selamladı. Genel seçim çalışmalarını Şişli'de başlattıklarını ve seçilmiş milletvekillerine dönük yasaklamaları hatırlattı. AKP'nin kent politikalarına da değinerek bu politikaların belediyeleri zenginleştirdiğini, emekçileri yoksullaştırdığını vurguladı.

Sırrı Süreyya Önder'in konuşmasından sonra kadın adaylar tekrar kürsüye çıktı. Sonrasında da miting sonlandırıldı.

İstanbul'dan Komünistler

Yenibosna'da seçim çalışması

HDP İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Sırrı Süreyya Önder ve Pınar Aydınlar'ın İstanbul halkıyla ilk buluşmasını sağlayacak etkinliğin duyurusu yapmak amacıyla bulunduğumuz alanda çalışmalara katıldık.

30 Mart yerel yönetimler seçimlerinin başlangıç çalışması olarak organize edilen aday tanıtım buluşması 26 Ocak Pazar günü saat 14.00'de Şişli Meydanında "Kendimizi de Kentimizi de Biz Yöneteceğiz Şehir Senin" şiarıyla gerçekleştirilecek olan buluşmada İstanbul il adaylarının tanıtımıyla beraber ilçe adaylarının da tanıtımının yapılması planlanmıştır. Bahçelievler yerelinde etkinliğin duyurusunun yapmak için, bildiri dağıtımı, çat-kapı ev ziyareti, afiş, kahvelerde bildiri dağıtımı, araçla sesli duyuru yapıldı ve pankart asıldı. Buluşmaya geleceklerin davet edildiği pazar sabahı bir kahvaltı organize edildi. Kahvaltı Kocasinan Merkez Mahallesi seçim irtibat bürosunda yapıldı.

Seçim bürosunun etrafına pankart asmaya çalışırken etraftan ilgi duyup çalışmaya destek vermek isteyen mahallelinin gelmesiyle kısa süreli bir kargaşa oldu. İşin nasıl yapılacağına dair yaşanan kısa tartışmanın ardından çalışmaya katılmak isteyen işçiler, "siz daha iyi biliyorsunuz" deyip seçim bürosunu terk edip gittiler. İşçilerin ve emekçilerin en geniş birlikteliğini sağlamaya çalışan HDP'nin kendi söylemleriyle çelişen bir durum oluştu.

Etkinliğin çalışması için 24 Ocak Cuma günü Kocasinan Merkez Mahallesi'nde cuma pazarında bildiri dağıtımı yapıldı. Ağırlıklı olarak Karadeniz ve İç Anadolu bölgesinden göç edenlerin ikamet ettiği seçim bölgesinde bildiri dağıtımını duyursuz olan kesilmeler de vardı. Dağıtım sırasında

şinde eylemi duyup başkalarında haber vereceğini söyleyen pazarcular ve inşaat işçileri de oldu. Kocasinan Merkez Mahallesi cuma pazarna yakın yerde bulunan seçim irtibat bürosunun adresini söyledik, inşaat işçilerinden akşam saatlerinde seçim bürosuna gelenler oldu. Gelen işçilere hem kendilerini hem de etrafındaki ilişkileri katmalarına dönük vurguyla beraber pazar sabahı yapılacak olan kahvaltuya çağırıldı.

Aynı günün akşamında işten gelenlerle birlikte ev ziyareti için üç ekip oluştu. Bir bayan ve bir veya iki erkeğin olduğu ekiplerde evlere girerek buluşmanın duyurusu yapıldı. Buluşmanın duyurusunu duyup geleceklerini söyleyenler kadar, adayları tanımayan ve ilgisiz olan aileler de oldu. İlk günkü kısa çalışmada yapılan ziyaretler genel olarak verimli geçmiş oldu. Ev ziyaretlerinden sonra seçim bürosunda toplanıldı, yapılan sohbet çalışmaya katılanların sıklıkla konuştuğu konu Alevilerin nasıl olup da kendilerine karşı bu kadar katliam yapılmasına zemin hazırlayan CHP ve Kemalistlere karşı net bir tavır takınamamalarıydı. İlk günkü çalışmaya SYKP aktivistleri, BDP ve yazın Yenibosna'da yapılan Ayazma Park Forumu ve Mehmet Ayvalıtış Park forumlarında tanıştığımız kişiler katıldı.

Mitingin çalışması için 25 Ocak Cumartesi günü Zafer Mahallesi'nde Pazar pazarının girişinde stant açıldı. Akşamında çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünden ilişkilerimizle beraber seçim bürosuna uğrayarak yol üzerinde bildiri dağıtmaya devam ettik. Pazar sabahı saat 12.00'de kurumda buluşarak Şişli'ye gittik.

Yenibosna'dan Komünistler

İnönü Mahallesi HDP seçim bürosunda halk toplantısı

2 Mart Pazar günü İnönü-İncirtepe Mahallesi HDP seçim bürosunda 100 kişinin üzerinde bir kitlenin katılımıyla halk toplantısı gerçekleştirildi. Halk toplantısı saat 18.00'da başladı ve yaklaşık bir saat sürdü.

Toplantıyı büro sorumlusu bir konuşmayla açtı. Konuşmasında bu büronun iki hafta önce açıldığını; fakat henüz seçim çalışması startının verilmediğini, ancak son bir ay içerisinde yoğun bir çalışma içerisine girmek gerektiğini, bunun için hem gündüzleri hem de akşamları yapılacak ev ziyaretleri için oluşturulacak komisyonlara aktif bir biçimde katılmak gerektiğini ifade etti.

Söz alan başka bir arkadaş HDP'nin diğer düzen partileri gibi devletten yardım almadığını, bu yüzden bayrak ve afiş yapmada, ses aracı bulmada sıkıntı çekmemizin normal olduğunu söyledi. Özellikle gençliğin enerjisiyle sokaklarda yürüyüşlerle aktif bir çalışma yapacaklarını, AKP- CHP-MHP gibi düzen partilerinden halkın umudunu kestğini, gerçek umudun HDP olduğunu ifade etti.

Bir başka kişi ise seçimlere HDP ile girdiğimizi iyi anlatmamız gerektiğini; özellikle Kürt kitlelerinin HDP'yi yeterince tanımadığını, bunu anlatmak gerektiğini söyledi.

Bir başka kişi mahallede ev toplantıları yapmak gerektiğini söyledi.

Toplantıda biz de bir konuşma yaptık. Konuşmamızda bu seçimin önemini altını çizerek, yerel seçime sadece yerel seçim olarak bakmamak gerektiğini, bu seçimde alınacak sonucun genel seçimleri de etkileyeceğini söyledik.

Esenyurt'tan Komünistler

HDP 1. Bölge Seçim Mitingi

23 Şubat Pazar günü Kadıköy'de HDP 1. Bölge seçim mitingi gerçekleştirildi. Altıyol Boğa'da olan mitinge KÖZ olarak biz de katıldık.

"AKP'ye Yüklen CHP ve Cemaat'e Yol Verme" yazan KÖZ imzalı ozalıt açtık. Ozalitimiz çevredekiler tarafından ilgi çekti ve sohbet etme imkanı bulduk.

Mitingde Sırrı Süreyya Önder'in yanı sıra Kadıköy Belediye Eş Başkan adayları, SDP Genel Başkanı, BDP Siirt Belediye Eş Başkan Adayı konuşma yaptı.

Konuşmalarda HDP'nin ezilenlerin mücadelesindeki yerine dikkat çekildi. CHP'nin de AKP'nin de aynı belediye başkanlığı ile hareket ettiği HDP'nin bunu değiştirme yolunda olduğu vurgulandı. Konuşmaların ardından HDP Kadıköy seçim irtibat bürosu açıldı.

HDP Bahçelievler Seçim Bürosu Açıldı

Bahçelievler'de Zafer Mahallesi ve Kocasinan Mahallesi'nden sonra 23 Şubat Pazar günü HDP seçim bürosu Bahçelievler Hürriyet Mahallesi'nde de büyük bir coşkuyla açıldı. Açılışa Bahçelievler Belediye Başkan Adayı Servet ÖNCÜ ve Eş Başkan Adayı Canan CANAN katıldı. Konuşmalarda, yolsuzluk yapan AKP ve CHP'yi ancak sandıkta kullanabileceğimiz oylarla durdurabileceğimiz ve ilçemizi kendimizin yönetebileceği söylendi. Açılış halaylar ve sloganlarla son buldu.

Bahçelievler'de Seçim Çalışmaları

Bahçelievler HDP ilçe örgütünde her pazartesi yapılan seçim toplantılarına düzenli olarak katılıyor ve burda sorumluluk olarak bir an önce seçim çalışmalarına başlamak gerektiğini dile getiriyoruz. Toplantıda afişlerin ve broşürlerin bir an evvel hazırlanarak çalışmaya güçlü bir şekilde başlamak gerektiği üzerine konuştuk. Bunun yanı sıra Bahçelievler Zafer Mahallesi'nde birden çok kişi muhtarlık adayları için seçim irtibat bürosuyla temasa geçiyor. HDP'nin desteklediği veya insanları yönlendirdiği herhangi bir muhtar aday bulunmuyor. KÖZ olarak kitle örgütü çalışmaları yürüttüğümüz kurumlarda muhtar adaylarını bir halk toplantısı yaparak; Zafer Mahallesi'nin istek ve taleplerini söyleyecek aynı zamanda üç dönemdir muhtar seçilen Yunus Türk'ü getirilip, tüm muhtar adayları arasından ortak aday seçip bir adaya indirmeyi hedefliyoruz.

Zafer Mahallesi Seçim Bürosunda Gezi Ayaklanması Tartışması

Gezi Ayaklanması'nın üzerinden epey zaman geçti, fakat insanların kafasında hala soru işaretleri mevcut. Barış sürecine zarar verme, darbecilerin oyunları vb. gibi nedenlerle Gezi'den uzaklaşmak tutarlı olmaz. Gezi başlamadan önce Roboski'de otuz dört kişi öldürülüp, Rojava'da AKP'nin çeteleri katliam yaptı ve tüm bunlar bu kadar görünürken; Türkiye'de tüm şehirlerde yayılan böylesi bir ayaklanmayı darbeciler ve sürece zarar verme gibi nedenlerle burdan uzak durmak doğru değildir.

BDP Gezi'ye eğer bütün kitleleriyle katılsaydı, AKP hükümeti işte o zaman daha çok kenara sıkışır ve kazanımlar daha çok olurdu. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak Gezi'yi Türkiye'nin dört bir tarafına yayılarak emekçi mahallelerde yürüyüşlerden yükselen bir ayaklanma olarak da görmek gerekir.

Yenibosna'dan Komünistler

1 Mayıs Mahallesi'nde forumlar ve yerel seçimler

SEÇİM ÇALIŞMALARI 1 MAYIS MAHALLESİ

1 Mayıs Mahallesi'nde politik tutumlarımız doğrultusunda siyasi faaliyetimizi yürütmeye devam ediyoruz.

Önümüzdeki seçim sürecinin önceki seçim süreçlerine benzemeyeceği, Gezi'nin etkisinin önemli oranda belirleyici olacağı KÖZ sayfalarında sık sık vurgulandı. Bu yüzden AKP'ye yüklenerek CHP ve Cemaate yol vermeden ezilenlerin birleşik mücadelesini yükseltmek gerektiğinin de altı çizildi. Katıldığımız seçim toplantılarında ve forumlarda bu çizgiyi izledik; mitinglerde bu yönde pankartlar açtık.

1 Mayıs Mahallesi'nde de bu siyasi tespit doğrultusunda siyasi faaliyetimizi yürütmekteyiz. Hem diğer siyasetlere hem de çevremizdeki politik ilişkilere bu tespitin propagandasını yapıp, bu yönde sorumluluk almaları gerektiğini söylemekteyiz. Aynı sorumluluk alınabilecek somut olanaklar yaratmak için uğraşmaktayız.

Öncelikle forumların önemini kitlelerin örgütlü durmalarının ve yerel yönetimler konusunda inisiyatif almalarının, taleplerini dilendirmelerinin bir aracı olması olarak gördük. Bu durum seçimlerden sonra kitlelerin örgütlü durmasının bir fırsatı olduğu bilinciyle Gezi'den sonra toplanan ve iki ay ara verilen mahalle forumunun yeniden toplanmasını sağlamak doğrultusunda bir plan yaptık.

Bu plan doğrultusunda öncelikle siyasetlerle görüştük. Mahalledeki siyasetlere forumları toplamak gerektiğini, seçimlerde forumların daha da önem kazandığını anlattık. HDP'nin toplantılarına katılıp forumlarda sorumluluk alması, adaylarını buradan çıkarması gerektiğini, buralarda çalışma yapmasını önerdik. Ancak bu şekilde iyi bir seçim çalışması yapılabileceğini ve Gezi Ayaklanması'nın meyvelerinin toplanabileceğini söyledik. Bir ay boyunca siyasetlerle ve kurumlarla görüştük. Fakat bu konuda herhangi bir devrimci yapı sorumluluk almadı.

Yolsuzluk operasyonunun patlak vermesinden sonra forumları bu gündemli toplamayı önerdik ve öneri kabul edildi. Forum hazırlık toplantıları gecikmeli de olsa gerçekleşti. İki kez ertelendi. Yapılan toplantılar, eksik katılımdan kaynaklı, yeterli bileşen olduğu zamana ertelendi. Bu toplantılara Partizan sadece bilgi almak için geldi. Çalışmalara dahil olmayacaklarını söylediler. DHP ise biz buraya geldik ama herkes kendi önüne bir çalışma koyar, o çalışmaların nasıl yapılacağı konuşulur. Ayrıca biz forumlardan da öz eleştiri isteyebiliriz dedi. Üçüncü toplantıya KÖZ, ÖDP, ESP temsilcileri ve HDP bağımsız üyeleri katıldı. Diğer siyasetlerden katılım olmadı. Mahallede forumlar zamanında aktif olarak faaliyet göstermiş kesimler katıldı. HDP'den bağımsız üyeler katılsa da ne top yekûn HDP'den ne de HDP bileşenlerinden aktif bir katılım göremedik.

Bu toplantıya katılımın forumu toplamak için yeterli olup olmadığı tartışıldı. Katılabilecek tüm bileşenlerin toplantıdan haberi olduğu belirtildikten sonra buradaki katılımın bir irade oluşturabile-

ceğine ve forumu toplayabileceğine karar verildi. Sonrasında forum gündemi tartışıldı. Aslında gündemin forumda belirlenmesi gerektiği belirtildi. Fakat hem bir süredir forumun yapılmıyor olması hem de yolsuzluk gündeminin sıcaklığından kaynaklı yolsuzluk ve rüşvet gündemiyle forum çağrısı yapmaya karar verildi. Sorusunda çalışmanın nasıl yapılacağı planlandı. Dört gün gibi kısa bir sürede etkin bir çalışma yapıldı. Toplantıya katılan herkes sorumluluk aldı. Duyuruların hazırlanması, çoğaltılması planlandı ve kararlaştırılan günler ve saatlerde çalışma kalabalık gruplar halinde yapıldı. Mahalledeki demoklere ilan bırakıldı, foruma davet edildi. Sesli duyurular yapıldı ve iç mekan afişleri asıldı, ilanlar dağıtıldı.

YOLSUZLUK VE RÜŞVET KONULU FORUM

Foruma 70 kişi katıldı. Yolsuzluk ve rüşvet üzerine söz alındı. Yolsuzluğun şimdi ortaya çıkmadığı, TC kurulduğundan bu yana olduğu söylendi. İşçi ve emekçilerin alın terinin alındığı vurgulandı. EMEP ve HDP temsilcileri konuştu. Komünistler olarak biz de söz alıp biz de sunları söyledik: "Türkiye'nin başından bir Gezi Ayaklanması geçmiştir. Bu ayaklanma ezilenlerin neye nasıl karşı koyacağını göstermiştir. Nasıl kazanım sağlanacağını göstermiştir. Seçimler yaklaşmakta. Biz bu seçimlerde kime oy vereceğimizi bilmeliyiz. Yolsuzluk yapan birisi bize belediye başkanı olarak sunulmakta, Emekçiler'de emekçilerin evlerini başına yıkanlara oy vermemeliyiz, 'Koçların üstüne çok gidiyorsunuz, dersaneleri kapatmayın' diyenlere oy vermemeliyiz. Kentsel dönüşümde emekçilerin yanında olanların, çocuklarımızın eğitim hakkını savunularının yanında olmalıyız."

Forumun sonunda bir dahaki forumun yerel seçimlerde taleplerimiz gündemiyle toplanması kararlaştırıldı. 18 Ocak'ta forum koyma kararı alındı.

Forumun bitiminden sonra bir arkadaşın evine geçip forum çalışmasını yürütenler olarak sohbet ettik. Burada forumları nasıl daha yaygınlaştırabileceğimizi konuştuk. Seçim sürecinde nasıl hareket etmek gerektiğini ve HDP'nin seçimlerde üstüne düşen sorumluluğu nasıl alması gerektiğini tartıştık.

"YEREL SEÇİMLERDE TALEPLERİMİZ NE OLMALI?" BAŞLIKLILIK FORUM

18 Ocak'ta "Yerel Seçimlerde Taleplerimiz Ne Olmalı?" gündemli forum gerçekleşti. Ozalıt, afiş ve duyurularla çalışması yapıldı. Hazırlık için iki haftalık bir zaman olmasına rağmen daha zayıf bir çalışma yapıldı. Foruma muhtar adayları da dahil olmak üzere 30 kişi katıldı.

Muhtarlar forumları dair soru sordular. Forumların nasıl ortaya çıktığı anlatıldı. Sonrasında söz almak isteyenler sırasıyla söz aldı. Site ve Esenevler Mahalleleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği yönetiminden bir kişi söz aldı ve mahalledeki yıkımlarla ilgili durumu anlattı ve arkasından muh-

tarların nasıl tutum takındığını anlattı. Muhtarın mahallelinin yanında olması gerekirken başka müteahhitlerle işbirliği yaptığını söyledi. Bu anlamıyla aslında muhtarların rolünün önemli olduğunu vurgulayarak bugün oy verdiklerimizin, muhtar olunca sözlerini unuttuğunu buna karşı ne yapmak gerektiğini sordu. Sonrasında muhtarlar söz aldı ve mahallenin sorunlarına mahalleliyi de içine katarak sahip çıkacaklarına söz verdiler. Sonrasında biz söz alıp asıl önemli olanın muhtarlar üzerinde denetim mekanizması kurmak olduğunu söyledik ve şu soruları sorduk: Muhtar adayları forumlara tabi olacak mı, seçimlerden sonra forum örgütlü duruş sergileyip muhtarları, belediye başkanını denetlemek için uğraşacak mı? Şimdi de muhtar adaylarına belediye başkan adaylarına şunları sormalıyız, bu denetime tabi olacak mısınız, bizi belirli periyotlarla yapılacak toplantılarla bilgilendirecek mısınız? Bir diğer sorumuz da bu süreçte forumlara güç katmak için forumların çalışmasını yapacak mısınız, çevrenizdeki kesimleri buraya katacak mısınız oldu.

Sonrasında söz alan kadınlar muhtarlara, kadınlar için kreş açılmasını sağlayacak mısınız, şiddet gören kadınlara barınacakları bir yer açıl-

masını sağlayacak mısınız, iş imkanı yaratacak mısınız gibi sorular sordular. Mahalledeki kadınların sorunları ve ihtiyaçlarını bunlar olduğu söylendi. Daha sonra yapılan konuşmalarda mahallenin sorunlarının açıldı ve daha örgütlü hareket etmek gerektiği vurgulandı.

Bir yoldaş söz alıp, seçimlerde adayların buradan ön seçimle belirlenmesi gerektiğini vurgulayan bir konuşma yaptı.

Bir kadın arkadaş söz alıp forumların bir irade olarak kabul edilmesi gerektiğini, muhtar adayının, aza adaylarının ilçe encümen adaylarının buradan çıkması gerektiğini söyledi. Geç kalmış olabiliriz ama yapabileceğimiz var dedi.

Oldukça verimli geçen forumun ardından gelen iki muhtar adayı da foruma tabi olduklarını, çalışmasını da yapacaklarını bildirdiler.

Sonrasında mahalleli ile talepler gündemli röportajlar yapılabilir ve bu video haline getirilebilir dendi. Önümüzdeki forumun günü kararlaştırıldı ve içeriği belirlendi. Ardından forum sonlandırıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Yerel seçimlere dair tutumumuz

AKP'ye karşı bir seçim kampanyası yürütürken aynı zamanda AKP'den farkı olmayan onun alternatifi değil yedeği olan, AKP'nin eksik bıraktıklarını ya da yapamadıklarını yapmak için hareket eden CHP'ye de yol vermeyen, Gezi Ayaklanması'nın ortaya çıkardığı potansiyeli de kapsayacak ve Rojava'da gerçekleşen devrimin etkisini de taşıyabilecek bir seçim çalışması yapmak gerektiğini söylüyoruz. Bunun gerçekleşebilmesinin koşulu forumları yeniden canlandırarak bir çalışmayı gerçekleştirmektir. Biz de bu yöndeki önerilerimizi diğer siyasetlere de önermeyi önümüze koyduk.

HDP bileşenlerinin yaptığı ve seçim çalışmalarının nasıl yapılması gerektiğinin konuşulduğu toplantıda yerel komisyonların oluşturularak halk meclisleri oluşturulması gerektiği tartışılmıştı. Biz de bu toplantıda bu tür komisyonların oluşmasının anlamlı olduğunu halk meclislerin de oluşturulmasının gerektiğini ancak halk meclislerinin sadece HDP bileşenlerinin etkisinde kalan kesimlerin değil tüm kesimleri kapsayacak şekilde olması için forumların toplanması gerektiğini ifade ettik. Ancak bu şekilde HDP dışında kalan kesimlerin de katılımını sağlayacak bir çalışma olabilir. Forumları önemseyenlerin de katıldığı, özellikle bulunduğu yerlerde Alevilerin forumları sahiplendiğini, forumlar sayesinde Alevilerin CHP'nin etkisinden kurtulacağını ve forumlardan çıkacak adayların denetlenebilirliği ve foruma tabi kalarak foruma hesap vermesi üzerinden hareket edilmesi gerektiğini söyledik. Halkevleri, ÖDP, Mücadele Birliği, Alinteri ve TKP'nin de bu vesileyle ortak bir hatta hareket edeceğini söyledik. Bunları gerçekleştirebilmek için forumları toplamayı önerdik. Bileşenlerden sadece ESP forumların önemli olduğunu söyledi, diğer bileşenler herhangi bir şey söylemediler.

HDP'nin adayların belirlenmesi için yaptığı halk toplantısının teknik planlanmasının yapıldığı toplantıya katıldık. Bu toplantı bahsi geçen halk toplantısından bir gün önce yapıldı. Toplantıda, halk toplantısında adayların belirlenmesiyle HDP'nin burjuva partilerinden kendini ayıracağı, bunun toplantıda yapılacak konuşmalarla ve toplantı salonuna asılacak

pankartlarla vurgulanması gerektiği konuşuldu. Biz de konuşmalarla ya da asılan pankartlarla HDP'nin adayları belirleme biçiminin burjuva partilerinden ayırt edilemeyeceğini; yapılan toplantının iyi bir düşünce olduğunu ancak duyurusunun bile yeterli şekilde yapılmadığını bu şekilde yapılan toplantıya sadece HDP bileşenlerinin çevresinde duran kişilerin katılacağını söyledik. Ancak geç kalınmadığını yapılacak toplantıda adayların belirlenmesinin ardından forumlar toplanıp belirlenen adayların bu forumlara tabi olduklarını, forumların denetimine açık olduklarını ve forumlara hesap vereceklerini beyan etmeleri sayesinde yine burjuva partilerinin yaklaşımlarından ayrı bir hatta yer alındığı gösterilebilir dedik. Ayrıca bu forumlar sayesinde HDP dışında kalan, forumları önemseyen siyaset ve kurumların da katılabileceği geniş bir zemin oluşacağını vurguladık.

Mahallede diğer siyasetlerle ayrı ayrı görüşerek yerel seçimler gündemli bir forum örgütlemeyi bu forumda belirleyebildiğimiz adayları belirlemeyi ya da hangi şartlarda hangi adayları destekleyeceğimizi konuşmayı önerdik. Partizan kendilerinin yerel seçimlere dair tutumlarının henüz netleşmediğini bu yüzden foruma katılabileceklerini söyledi. Alinteri de tutumlarının netleşmediğini o yüzden böyle bir toplantıya sıcak bakmadıklarını, geçen seçimlerde Sabahat Tuncel'i desteklediklerini ancak Altan Tan'ı desteklemediklerini ifade etti. ÖDP ve Halkevi temsilcileri ise forumun herhangi bir siyasetin sıçrama tahtası olmasını istemediklerini, seçimler gündemli toplanmasını önermediklerini ama forumun toplanabileceğini söylediler. BDP temsilcisi ise öneriyi olumlu yaklaştı, ancak yaptığımız toplantıya katılmadı.

Siyasetlerle tekrar görüşüp forumu gerçekleştirmeyi düşünüyoruz. Forumun yapılmasını önemseyen siyasetlerle bir araya gelip yerel seçim gündemli özellikle muhtar adaylarının belirlendiği bir forum arkasından da belirlenmiş adayların da davet edildiği bir forum yapmayı düşünüyoruz.

AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Seçim gündemli toplantılar

1 Mayıs Mahallesi'nde BDP'nin çağrısı ile bir toplantı gerçekleşti. Toplantıya KÖZ, HDP, BDP, Partizan, Alinteri, ESP ve EMEP katıldı. Toplantı çağrısı yapılırken bize seçimler ve forumların çalışmalarını daha güçlü yapabilmek için böyle bir toplantı yaptıklarını söylediler.

Toplantıda muhtarlığa dair neler yapabileceğimizi konuşmak üzere toplanıldığı söylendi. Mahallede hangi muhtar hangi şartla destekleriz konusunda tartışma yürütüldü. HDP ve BDP kendilerinin herhangi bir muhtar adayı olmayacağını söylediler. Partizan da bu tutumu destekledi. Alinteri net değil dedi.

Kimi muhtarların birbirlerine belirli siyasetlerin muhtar adayı diye hitap ederek hareket ettikleri, böyle bir sorunu nasıl aşmak gerektiği, toplantıda sorular sorular arasındaydı. Aslında herhangi bir muhtar destekliyor gözükmeyen yerel seçimlerde sorun olacağını oy kaybı oluşabileceğini vurguladılar.

Biz de bu kaygıları anladığımızı, bu kaygıları gidermenin yolunun forumları daha güçlü yapıp, muhtar adaylarının forumlardan belirlenmesi ve belirlenen adayların çalışmalarının forum adına yapılması olduğunu söyledik. Böylelikle aday HDP'nin adayı değil, forum adayı olmuş olur ve o kaygılar giderilir dedik. Aynı zamanda bu forumların seçim öncesi taleplerini oluşturması ve seçimler sonrasında da

bu taleplerin takipçisi olması forumların denetim mekanizmasına dönüşmesini sağlayacaktır dedik.

Diğer siyasetler forumlarda kimi siyasetlerin olmadığını o yüzden tüm siyasetlerin katıldığı bir platform oluşturmak gerektiğini ve bir denetim mekanizması olacağına bunun kurulacak platform olması gerektiğini ifade ettiler. Bu platform da taleplerini ve muhtarlardan beklentilerini kararlaştırın, muhtarlarla randevu alıp konuşsun dediler.

Biz siyasetlerin olduğu bir platformun olması önemli ancak daha önce siyasetler bunu denedi, denetim mekanizması olarak işlemedi. Denetim mekanizması olabilmesi için devrimcilerin dışındaki kitlelerin, derneklerin ve kitle örgütlerinin de katılımına gerek dedi. Deniz Gezmiş Park Forumunun bunu yapabileceğini potansiyeli var, o yüzden bu forumlar önemlidir, dedik. Siyasetlerden oluşacak bir platforma katılacakların neden forumlara katılmadığını da söylemelerini istedik.

Ancak diğer siyasetler siyasetlerin bulunduğu bir platform oluşturulmasında ısrar ettiler. Biz de böyle bir platformda yer alacağımızı söyledik. Toplantı tarihi kesildi fakat toplantı yapılamadı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

SEÇİM ÇALIŞMALARI
TUZLA

Tuzla'da seçim çalışmaları uzunca bir zamandan beri başladı. KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de bu çalışmaların içinde yer alıyoruz. Yürüttüğümüz çalışmalarda ve her yerde yerel seçimlere ilişkin siyasi görüşlerimizin propagandasını yaparak, gücümüz oranında bir çalışma yürütüyoruz. Genel olarak AKP'ye kanmadan, CHP'ye yol vermeden bir çalışmayı yürütmek için 30 Mart yerel seçimlerine doğru giderken HDP'nin odağında seçim çalışması yürütmek gerektiğini vurguluyor, izlenecek hattın ise Gezi Ayaklanması'nın rüzgârıyla gerçekleşecek olan yerel seçimleri, Rojava'da kendi yönetimlerini ele alan Kürtlerden örnekle ileriye taşıyabileceğimizi bulunduğumuz her yerde anlatıyoruz. Et-ramızdaki bütün ilişkilerimize Gezi Ayaklanması sonrasında gerçekleşecek olan seçimlerde AKP'yi geriletecek gücün CHP değil HDP'nin odağında bir seçim çalışması yürütmek olduğunu anlatıyoruz. Katıldığımız tüm eylem ve etkinliklere ise bu doğrultuda plan yaparak katılmaya çalışıyoruz. Önümüze çıkan ani ve hazırlıksız olduğumuz eylem ve etkinliklere ise bu yönde katılmak üzerinden hızlı planlar yapıyoruz. Tüm bu çalışmaların ışığında bulunduğumuz alanlarda şimdiye kadar yapılan ve bizim yürüttüğümüz çalışmaları aktarıyoruz.

YAPILMASINI ÖNERDİĞİMİZ VE KABUL
EDİLEN ÇALIŞMALAR

HDP Aydınli Seçim Komisyonu her gün ev ziyareti yapıyor, biz de bu çalışmanın aktif katılımı olacağımızı bildirdik. Ayrıca seçimler ve yerel yönetimlerle ilgili halk toplantısı ve forum yapma önerilerimiz oldu. Bulduğumuz mahallede Dersimli ailelerin olması nedeniyle Dersim Katliamıyla ilgili belgesel gösterimi önerimiz kabul edildi. Seçim bürosunda belgeseli seyredip ardından serbest kürsü oluşturma kararını birlikte aldık. Fatsa belgeselinin de izleneceği ve yerel yönetimlerin nasıl olması gerektiğinin tartışılacağı etkinlikler önerdik, kabul edildi. Gazi Ayaklanması ve Halepçe Katliamı aynı tarihte denk düştüğü için ezilenlere ve emekçilere yapılan katliamların anlatıldığı ve Fatsa belgeselinin izlendiği bir halk toplantısı yapma kararını birlikte aldık.

Yerel seçimler öncesinde Newroz olduğu için hazırlıklara şimdiden başlamak gerektiğini konuştuk. Aydınli'da görkemli bir Newroz yapma kararını seçim komisyonuyla aldık. Hazırlık için şimdiden ozalitle duyurusunu yapacağız. Ortak bir ozalit belirledik. "8 Mart'tan Newroz'a, Newroz'un Ateşiyle Seçimlere, Oylar HDP'ye" yazılı ozaliti hazırlık olarak birlikte yapma kararı aldık.

AYDINLI MAHALLESİ'NDE SEÇİM BÜROSU
AÇILIŞI YAPILDI

Tuzla İstanbul Belediye Eş Başkan Adayı Pınar Aydınlar'ın katılımıyla gerçekleşen açılış öncesinde seçim bürosunda nasıl bir çalışma yürütmek gerektiği konuşuldu. Açılış için duyuru yapmayı önerdik. Ancak Aydınli'da henüz bir komisyon veya ekip belirlenmediği için el ilanının hazırlanmasında sorumluluk olarak hızlıca ilan hazırladık. Duyurusu için ozalit çıkartıp

HDP'nin seçim çalışmaları sürüyor

yapılmasını sağladık. Seçim bürosuna gelenlerle duyurusu için pazarda ilan dağıttık. Ev ev dolaşarak yürütülen çalışmaya aktif bir şekilde katıldık. Açılış yaklaşık 1000 kişinin katılımıyla görkemli bir şekilde gerçekleşti. Halaylar çekildi.

Açılışta HDP İstanbul Belediye Eş Başkan Adayı Pınar Aydınlar, HDP Tuzla Eş Başkan Adayları Zöhre Evren ve Hasan Özdemir, HDP Pendik Eş Başkan Adayı Hüseyin Avras konuşma yaptı.

Zehra Evren: "Aydınli seçim irtibat bürosunu açmak için buradayız. Yerel seçimlere sistem partilerinden farklı olarak giriyoruz. Seçimlerde eş başkanlık yöntemiyle kadınların temsiliyetini artırdık. HDP'yi anlatırken çok şanslıyız adaylarımız çok temiz. Aynı zamanda sistem partileri adaylarını savunamıyorlar." dedi.

Hasan Özdemir: "Biz projeleri değil halkın isteğini öne çıkarıyoruz. Şehir sizin demek, sizler Tuzla sakinleri değil sahiplerisiniz demek." diyen bir konuşma yaptı.

Pınar Aydınlar: "Ülkemizde işçinin sırtından hırsızlık yapıp rant kazananların, katlettikleri devrimcilerin kanları ellerindeyken; biz Kürdü, Süryanisi, Alevisi, Sünni'yle yaşasın halkların kardeşliği diyoruz. Sırrı Süreyya Önder'le beraber İstanbul'a talibiz. Bizim yaşadığımız topraklarda bizler mazlumlar olarak, taşeronlar çalışanlar olarak, İstanbul'da halkın denetimiyle beraber yönetmek için talibiz. Suyu bile satanlara karşı biz suyumuzu sattırmayacağız. Gezi Direnişi'nde olduğu gibi bizler eğer omuz omuza vererek faşizme karşı en büyük dersi vereceğiz. Tüm Gezi şehitlerine, tutsaklarına selam olsun! Bizler halkın onurlu ve şanlı direnişiyse yeniden bir tarih yazacağız. Bugün turlarla gönderilen silahlarla Alevileri katlettiler, Roboski'de 33 Kürdü katlettiler. Biz bu katliamı unutmuyacağız. Unutursak kalbimiz kurusun." diyerek konuşmasını tamamladı.

HDP Tuzla Eş Başkanları ve Meclis Üyeleri Ni Tanıtım Halk Toplantısı Gerçekleşti

HDP Tuzla ilçesi aday tanıtımını şölen gibi bir tanıtımla gerçekleştirdi. Aday tanıtım toplantısında tüm adaylar kısaca kendilerini tanıttı, taleplerini ve neden aday olduklarını ifade ettiler.

İlk söz aday tanıtım toplantısına katılan siyasetlere ve kitle örgütlerine verildi.

BDP İlçe Başkanı Hüseyin Tezel, yeni parti HDP ile barış ve demokrasi mücadelesini ilerleteceklerini söylediler, Emek Partisi İl Yöneticisi Özgür Akgül ise gerçek bir halk demokrasisi için işçi adayları olan emekten ve demokrasiden yana olan HDP'nin bu seçimi birleştirerek ilerleyerek kazanacağını, belirtti.

DERİTEKS Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binalli Tay ise; işçilerin emekçilerin yolsuzluk ve açlıkla yüz yüze geldiği bu dönemde HDP'nin halkların, emekçilerin umudu olduğunu ve kendilerinin de bu süreçte üzerlerine düşeni yapacaklarını söyledi.

Aday tanıtım kısmında ilk sözü eş başkan adaylarından Zöhre Evren aldı. Zöhre Evren, kadınların bu ülkede daha fazla temsil hakkının olmasının demokrasinin gelişmesi anlamına geldiğini söyledi. HDP'nin adaylarının %50'sinin kadın

adaylardan oluştuğunu ve Kürdistan'daki belediyelerde de bu şekilde olduğunu ve HDP olarak seçimlere ilk defa katılıyor dahi olsa Kürdistan'dan alınan deneyimler olduğunu belirtti. Kadınların hiçe sayıldıklarına, cinayetlere kurban gittiklerine, iş güvenliğinin olmadığına, ücret sömürsüyle karşı karşıya kaldıklarına dikkat çeken Evren, bu bakımdan yerel seçimlerin sadece seçim kazanmak değil aynı zamanda yerel talepler etrafında birleşme fırsatı da olduğunu söyledi.

Ardından Hasan Özdemir söz aldı. Tuzla'yı birlikte yöneteceğiz, diye konuşmasına başlayan Özdemir "Yıllardır AKP,CHP gibi partilere oy vermek zorunda kalan halkımız artık birleşme imkanı yakalamıştır, ben inanıyorum ki bu ülkede barış isteyenler demokrasi isteyenler kazanacaklar" diye konuşmasını noktaladı.

HDP Tuzla Belediye Eş Başkan Adayı HDP Tuzla Belediye Meclis Üyeleri kısaca kendilerini tanıttılar.

Aday tanıtım toplantısında konuşan HDP meclis üyesi aday olan yoldaşımız ise AKP'ye kanmadan, CHP yol vermeden emekçilerin ezilenlerin birleşik mücadelesini yükseltmenin koşulları mevcuttur. Özellikle Gezi Parkı'ndan patlak veren ayaklanmanın dinamikleri henüz yok olmamışken; Rojava'dan esen rüzgâr Kuzey Kürdistanı hala ısıtmaktayken bu iki dinamığın birleşmesinin koşulları her zamankinden fazladır.

Bütün bu somut gerçekler bugün patlak ve yren yolsuzluk dosyalarının yarattığı ortamda Gezi rüzgârıyla Rojava'dan esen rüzgârın gerileyen AKP hükümetine karşı seferber edilmesine son derece elverişli bir iklim yaratmaktadır. Buna karşılık AKP'nin rakipleri ve efendileri tarafından yıkılmasını beklemeyen, emekçilerin ve ezilenlerin

birleşik kitlesel seferberliğini yükseltmek yerel seçimlere kadar uzanan süreci bu günden başlayarak örnek ödevi bu kesimlerin çıkarlarını savunma iddiasında olan her kesimin ödevidir. Bu nedenle yerel seçimlerde AKP ve CHP; BDP'nin bulunduğu ve HDP'nin öne çıktığı bir seçim çalışmasıyla geriletilmelidir. HDP'nin daha geniş bir emekçiler ve ezilenler cephesini temsil etmesi ve birleşik mücadeleyi örme yolunda Gezi ve Rojava'yı birleştirerek sorumluluk alması önemlidir. HDP'de tam da bu itibarla yola çıkmıştır."

YOLSUZLUKLA İLGİLİ AYDINLI SEÇİM
BÜROSU ÖNÜNDE BASIN AÇIKLAMASI
YAPILDI

Yolsuzlukla ilgili Aydınli seçim bürosu önünde basın açıklaması yapıldı. HDP il örgütünün getirdiği bir öneriyle yolsuzlukla ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Aynı gün ilçelerde aynı anda eylem olması yönünde bir eğilimle alınan eylem kararı hızlı bir şekilde duyuruldu. Eylem yolsuzlukla ilgili tutuklu olanların cezaevlerinden çıkmasını protesto etmek için yapıldığından, sadece AKP karşıtı bir duruşla yapılma kararı alınmıştı. Basın açıklaması için hazırlanan ozalite "Ne Paralel Devlet Ne Hırsız AKP, Oylar HDP'ye" şiarı yer aldı.

KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak eylemden son anda haberdar olduk. Basın açıklamasına dövizlerimizle katılma kararı aldık. Siyasi olarak seçimlere dair söylemlerimizin yazdığı dövizler hazırladık. "Dersim'de CHP, Roboski'de AKP, Hesabını Sormak için Oylar HDP'ye; Sulukule'de AKP, Emekçiler'de CHP Evlerimizi Başımıza yıkanlara Oy Yok, Oylar HDP'ye; AKP'ye-Cemaat'e Geçit, CHP'ye Yol Verme! Haramilerin Saltanatını Yıkacağız; Ne AKP, Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede" yazılı dövizlerle çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünün olduğu caddeden sloganlar eşliğinde 10 kişi eylemli bir yürüyüşle açıklamanın yapılacağı yere gittik.

AKP'ye-Cemaat'e Geçit, CHP'ye Yol Verme!

Tuzla'dan Komünistler

Mahallemizde seçim toplantısı yapan CHP'yi teşhir ettik

Aydınli mahallesinde Bingöl Çalıkağlı Köy Derneğinde CHP toplantısı yapıldı. Belediye meclis üyeleri ve belediye başkan adayının katıldığı toplantı derneğin alt katında gerçekleşti ve yaklaşık 50-60 kişi katıldı. Toplantının haberini dernek üyesi tanıdığımız kişilerden sitemkâr tavırlarla öğrendik. Toplantıya 4 kişi katılarak CHP'nin işçi ve emekçiler için bir çıkar yol olmadığını teşhirini sağlamayı hedefledik ve öyle de yaptık.

Toplantıda CHP'nin AKP karşısında güçlü ve tek muhalefet olduğunun vurgusu yapılarak belediye başkan adayını ve meclis üyelerinin desteklenmesi gerektiğinden bahsedildi. Belediye başkan adayını Cemil Ekşi Orhanlı Belediye başkanlığı ile tecrübesinin olduğunu ve bu işlerden anladığını söyledi. Yaşanılan bütün sorunların ancak CHP iktidara geldikten sonra çözülebile-

ceğini söyledi. Konuşmalar bittikten sonra katılımcılara söz verildi. Söz alanlardan bir tanesi "Şimdiye kadar hep biz size verdik, şimdi siz bize vereceksiniz." diyerek meclis üyesi adayının seçilmesi için pazarlığa başladı ve belediye başkan adayıyla anlaşılabilir. Biz söz alarak "Bu yerel seçimlerin diğer seçimlerden ayrı bir havada geçtiğini söyleyerek söze başladık. Gezi Ayaklanması ve Rojava Devrimi'nin ışığında bugün yerel yönetimlerden talepler ve beklentiler somutlandı. Bu anlamda denetlenebilir, çok dilli belediyeçilik, halk toplantıları, taşeronlaşma ve kentsel dönüşümle ilgili neler düşünüyorsunuz?" diye sorduk. Cevap vermekte yavaş davranmalarına rağmen denetlenebilir, çok dilli belediyeçilik için bir şey söyleyemediler. Taşeronlaşmanın CHP'nin iktidara gelmesiyle bir çözüme ulaşacağını ve kentsel dönüşümde de birlikte karşı durmak gerektiğini söyleyerek toparlamaya çalıştılar.

Aydınli Mahallesi'nde oturan işçi bir kadın çocuk oyun alanının olmayışı, kreşin olmayışından ve çalışan kadınların bu konuda çok zorlandığından bahsederken, geçtiğimiz genel seçimlerde CHP milletvekili aday olan Hasan Uzunyayla gelerek kadın işçinin sözünü keserek konuşmaya başladı. Tepkimize rağmen kadının konuşmasını devam ettirmediler. CHP üyesi kadın arkadaş da bu durumdan bir rahatsızlık duymadı.

Toplantı bitiminde bize tekrardan söz vermediği için belediye başkan adayına ayaküstü konuştuğumuz yalan olduğunu, CHP'nin iddia ettiği yeni filiz 90 yıllık kanlı geçmişinden bir farkının olmadığını Emekevler Mahallesi'nde CHP'li belediyenin yapmış olduğu yıkımları, Beltaş işçilerinin işten atılmaları gibi örneklerle anlattık. Bizim sözlerimiz üzerine hızlı derneği terk ederek çalışmalarına devam ettiler.

Bizim konuştuğumuz toplantıya katılanların dikkatini çekti ve bizimle tanışmaya gelenlere yerelerde taleplerimiz ne olmalıdır üzerinde konuştuk. Gazetenin ve yerel seçimlerde komünistlerin tutumu broşürünün satışını yaptık. Yanımıza gelen bazı CHP'liler de çok güzel konuştuğumuzu, CHP'nin bu şekilde konuşan insanlara ihtiyaç duyduğunu söylemekle yetindiler. Ancak biz, hiçbir zaman düzen partilerini desteklemedik ve bugün de ezilenlerin ve emekçilerin taleplerini dillendiren, bu biçimle de mücadele eden BDP'nin odağında HDP'yi yerel seçimlerde destekliyoruz ve herkesin de böyle yapması gerektiğini söylüyoruz, dedik.

AKP'ye Kanma, Cemaat-CHP'ye Yol Verme!

Tuzla'dan Komünistler

Tuzla sanayi işçi toplantısında seçim gündemi

Aydınlı mahallesinde Bingöl Çalıkağıl Köy Derneğinde CHP toplantı yapıldı. Belediye meclis üyeleri ve belediye başkan adayının katıldığı toplantı derneğin alt katında gerçekleşti ve yaklaşık 50-60 kişi katıldı. Toplantının haberini dernek üyesi tanıdığımız kişilerden sitemkâr tavırlarla öğrendik. Toplantıya 4 kişi katılarak CHP'nin işçi ve emekçiler için bir çıkar yol olmadığını teşhirini sağlamayı hedefledik ve öyle de yaptık.

Toplantıda CHP'nin AKP karşısında güçlü ve tek muhalefet olduğunun vurgusu yapılarak belediye başkan adayını ve meclis üyelerinin desteklenmesi gerektiğinden bahsedildi. Belediye başkan adayını Cemil Ekşi Orhanlı Belediye başkanlığı ile tecrübesinin olduğunu ve bu işlerden anladığını söyledi. Yaşanılan bütün sorunların ancak CHP iktidara geldikten sonra çözülebileceğini söyledi.

Konuşmalar bittikten sonra katılımcılara söz verildi. Söz alanlardan bir tanesi "Şimdiye kadar hep biz size verdik, şimdi siz bize vereceksiniz." diyerek meclis üyesi adayının seçilmesi için pazarlığa başladı ve belediye başkan adayıyla anlaşılabilir. Biz söz alarak "Bu yerel seçimlerin diğer seçimlerden ayrı bir havada geçtiğini söyleyerek söze başladık. Gezi Ayaklanması ve Rojava Devrimi'nin ışığında bugün yerel yönetimlerden talepler ve beklentiler somutlandı. Bu anlamda denetlenebilir, çok dilli belediyeçilik, halk toplantıları, taşeronlaşma ve kentsel dönüşümle ilgili neler düşünüyorsunuz?" diye sorduk. Cevap vermekte yavaş davranmalarına rağmen denetlenebilir, çok dilli belediyeçilik için bir şey söyleyemediler. Taşeronlaşmanın CHP'nin iktidara gelmesiyle bir çözüme ulaşacağını ve kentsel dönüşümüne de birlikte karşı durmak

gerektiğini söyleyerek toparlamaya çalıştılar.

Aydınlı Mahallesi'nde oturan işçi bir kadın çocuk oyun alanının olmayışı, kreşin olmayışından ve çalışan kadınların bu konuda çok zorlandığından bahsederken, geçtiğimiz genel seçimlerde CHP milletvekili aday olan Hasan Uzunayla gelerek kadın işçinin sözünü keserek konuşmaya başladı. Tepkimize rağmen kadının konuşmasını devam ettirmediler. CHP üyesi kadın arkadaş da bu durumdan bir rahatsızlık duymadı.

Toplantı bitiminde bize tekrardan söz vermediği için belediye başkan adayına ayaküstü konuşmalarının yalan olduğunu, CHP'nin iddia ettiği yeni filizin 90 yıllık kanlı geçmişinden bir farkının olmadığını Emekevler Mahallesi'nde CHP'li belediyenin yapmış olduğu yıkımları, Bel-

taş işçilerinin işten atılmaları gibi örneklerle anlattık. Bizim sözlerimiz üzerine hızla derneği terk ederek çalışmalarına devam ettiler.

Bizim konuştuğumuz toplantıya katılanların dikkatini çekti ve bizimle tanışmaya gelenlere yerelerde taleplerimiz ne olmalıdır üzerinde konuştuk. Gazetenin ve yerel seçimlerde komünistlerin tutumu broşürünün satışını yaptık. Yanımıza gelen bazı CHP'liler de çok güzel konuştuğumuzu, CHP'nin bu şekilde konuşan insanlara ihtiyaç duyduğunu söylemekle yetindiler. Ancak biz, hiçbir zaman düzen partilerini desteklemedik ve bugün de ezilenlerin ve emekçilerin taleplerini dillendiren, bu biçimiyle de mücadele eden BDP'nin odağında HDP'yi yerel seçimlerde destekliyoruz ve herkesin de böyle yapması gerektiğini söylüyoruz, dedik.

Tuzla'da seçim çalışmaları ve aday tartışmaları üzerinden çıkan kriz

Tuzla'da "seçim komisyonu" kuruldu ve biz bunu Köz sayfalarında anlatmıştık. Ancak seçim çalışmaları başlamış ama aday belirlenmemişti. Seçim komisyonu şu şekilde kurulmuştu. HDP'nin içinde olan siyasetler ve dışında Uidder ve Köz çağırılmıştı. Bizim katıldığımız ilk toplantıda aday istendi, siyasetler aday vermedi. ESP ve Köz ise adayın kim olacağından daha önemlisi adayın nasıl seçileceği konusunda önemli demistik. Gezi ayaklanması sonrasında oluşan forumlar adayın seçilmesi için iyi bir araç olabilirdi ancak Tuzla'da forumlar yok. Bizde buradan halk toplantısı yapalım, aday olmak isteyenler oradan çıksın dedik. Biraz bizim ısrarımızla kabul edildi. Köz olarak bizden en az bir tane meclis üyesi aday olmasını istediklerini söylediler. Kendi değerlendirmemizde meclis üyesi aday vermek gerekir dedik.

Halk toplantısı oldu, adaylar çıkmadı. Komisyon toplantısı oldu. Toplantıda BDP 3 aday olduğunu söyledi. ESP aday vermeyeceğini çünkü BDP'nin adayını desteklemek istediklerini bu yüzden aday vermeyeceklerini söylediler. Bu gelişmeler yaşanırken 3 BDP adayı vardı. Bu adaylardan biri BDP üyesi, diğeri Tuzla Eski İlçe Başkanı idi. Üçüncüsü ise Orhanlı Belediyesinde Anap'tan meclis üyesi olmuş Hasan Özdemir idi. Adayın nasıl seçileceğini tartışacağımız toplantıda ise BDP iki adayını geri çekerek tek adayın kalmasını sağladı. Böylece adayın nasıl seçileceğini tartışmaya gerek olmadığını açıkladı. ESP hem adaya, hem de adayın seçilme şekline karşı itirazı olduğunu adayların halk toplantısından çıkması gerekir, biz HDP'yi teni bir oluşum diyoruz. HDP ortak bileşenlerin olduğu bir parti adayı siz seçeceksiniz diyoruz ve biz burada 20 kişilik bir üst komisyonda seçiyoruz. Biz adayın halk toplantılarından değil Tuzla'da olsaydı forumlardan seçilmesi gerektiğini düşünüyoruz ve bunu tartışmak istiyoruz dediler. Bunu söylediği zaman toplantı bir anda karıştı ve BDP ve Emep toplantıda bunu

tartıştırmayacaklarını kimsenin adayla ilgili bir sözü olmayacağını söylediler. BDP'nin, ESP'nin 2009 yerel seçimlerle ilgili sorunu olduğunu bu yüzden de adayla ilgili sorun çıkarmak istediklerini belirtti. Toplantı orada noktalandı.

Adayın belirlendiği toplantıdan sonraki toplantıda ise ESP tekrar söz aldı. Seçimler için Tuzla'da aday desteklemediklerini adayın HDP'yi temsil etmediğini ancak büyükşehirde destekleyeceklerini bunu da dışarıda duyurmamaklarını çünkü bütünsel olarak HDP çalışmasını sürdüreceklerini açıklamaya çalıştı. Halk toplantıları yapalım orada aday çıkaralım dediler. Burada bir önceki toplantıdan daha kötü tartışmalar çıktı. ESP toplantıda konuşulmadı ve eğer adayı desteklemeyecekseniz komisyonun içinde ne işin var gelme artık diye toplantıdan çıkmasını gerektiği söylendi. ESP tekrar konuşmaya çalıştı ve konuşmasının dinlenmeyeceğini anladığını söyleyerek toplantıdan çıktı. Biz bu toplantılarda müdahale etmeye çalıştık, tartışmaların böyle olmaması gerektiğini hepimizin dinlemesi gerektiğini ve ESP'nin kaygılarının dinlenmesinin gerekli olduğunu ve dinlemek gerektiğini söylemeye çalıştık. Biz söz aldığımızda sözümüz sürekli kesilerek konuşmamız engellendi.

ESP ayrıldığı toplantıdan sonra yapılan toplantıya bu konuyu birlikte tartışmak ve konuşmak için 4 kişi katıldık. Katıldığımız toplantıda daha toplantı başlar başlamaz ilk gündem, komisyon dışından kimsenin katılmasını idi. Komisyon dışı katılma problemi olduğunu kimsenin katılmamasını istediklerini belirttiler. Bizde geçen hafta bir tartışma yaşanmış bu yüzden geldiğimizi konuşmak istediğimizi söyledik. Ancak bu sorunu konuşmak bir yana el kaldırmamız söz istememiz bile problem oldu. Söylemek istediğimiz hiçbir şeyi söyleyemedik. Komisyon dışı katılım konusunda söz hakkı olur oy hakkı olmaz, toplantılarda dışarıdan duyulmasını

istememediğimiz bir şey mi yapıyoruz da komisyon dışı kimseyi almıyoruz dedik. ESP konusunu konuşmuyacaklarını HDP İl toplantılarına bildireceklerini ve konuşmayacaklarını söylediler. Adayımızı da kesinlikle tartıştırmayacağız. Bundan sonra aday konusunu da tartışmayacağız meclis üyeleri konusunu da tartıştırmayacağız. Burası siyasi konuşmaların yeri değil burası iş yapma yeri kimse başka bir şey konuşmasını denildi. Siyaset yapmak dediğimiz yer, bizim seçim hakkında ne düşündüğümüzü ve adayların nasıl belirleneceğini konuşmak gerekir dedik, yine de seçimler konusunda söz alamadık ve konuşamadık. Aday artık tartışılmadan ve nasıl seçildiği belli olmadan seçilmiş oldu. Meclis üyeleri de seçildi. 28 tane meclis üyesi var. Nasıl aday olduklarını ve seçildiklerini bilmiyoruz. Sadece ikinci sıralama tartışıldı. Sıralama konusu şu şekilde siyasetler encümen adayı verdiler ilk sıradada Emep ve BDP oldu. Bunun dışında bir tartışma yaşanmadı.

Bugün son toplantı yapıldı ve toplantıda seçim irtibat bürosu açılışı ve ilk aday toplantısı yapıldı konuşuldu. 16 Şubat tarihinde tanıtım toplantısı yapılacağı konuşuldu. Biz toplantıya birlikte hazırlanalım ortak ilan dağıtalım, duyurusunu ortak yapalım dedik. Bu önerimiz reddedildi. Herkes kendi çalışmasını yapсын, illa ortak çalışmaya birlikte duyurusunu yapmaya gerek yoktur denildi.

Toplantı da söz alarak konuşmak istediklerimiz "30 Mart Yerel Seçimleri HDP için çok önemli bir yerde, AKP ve CHP için ne kadar önemliyse bizim içinde öyledir. AKP'nin durumu belli gidip gitmeyeceği belirsiz, ancak AKP'nin gitmesi değil nasıl gideceği önemlidir. Buradan CHP'ye fırsat vererek değil HDP'yi öne alarak bir çalışma yürütmek ezilenler ve emekçilerin için önemli bir eştir. Bugün önümüzde bir fırsat var HDP'nin farkını ortaya koyma zamanıdır. Rojava ve Gezi

ayaklanması bizim için çok önemli deneyim ve fırsatlar sunuyor. Gezi sonrası oluşan forumlar yerel seçimler için bir fırsattı. Bizim için adayın kim olduğundan bağımsız olarak, adayın nasıl seçildiği önemlidir. Adaylar halk toplantılarından, forumlardan seçilirse HDP'nin farkını ortaya koymalıydı. O yüzden de burada eleştiriler önemlidir, anlamlıdır. HDP kendini böyle tanıtırken biz burada bu şekilde tartışmalarla siyasetleri konuşmuyorduk. Hepimizin eksikliğidir. Bugün geç değildir. Bu sorunları şimdi konuşarak sorunları halledebiliriz. HDP'nin seçim çalışmaları hepimiz açısından önemlidir. CHP'yi geriletecek tek hareket burası iken bizim tartışmalarımız doğru değil. CHP, HDP'nin gücünün farkında o yüzden sürekli olarak Tuzla BDP'ye gelip ortak yolu bulalım siz çekilin diyor." Konuşmasını yapacaktık.

Tuzla'dan Komünistler

SEÇİM ÇALIŞMALARI İZMİR

Seçim bürosu açılışları

KARABAĞLAR

7 Şubat Cuma akşamı HDP'nin Karabağlar merkezi seçim bürosunun açılışına flamlarımızla katıldık. Ertuğrul Kürkçü'nün de katıldığı açılışın saat 17.00'da başlaması planlanırken, aksaklıklardan dolayı etkinlik iki saat rötarlı başladı. Bu süre boyunca halk halaylar çekerek adayları bekledi. Ancak bekleme süresi boyunca yerel seçimler yahut içinden geçtiğimiz politik sürece dair herhangi bir konuşma yapılmadı ve slogan atılmadı. Üç yüzü aşkın kişinin yer aldığı meydana aralıksız bir müzik yayını sürdü ve zaman zaman Abdullah Öcalan lehine sloganlar atıldı, PKK flamları açıldı. Köz'ün arkasında duran komünistler olarak biz ise "Ne AKP Ne CHP, Kurtuluş Birleşik Mücadelede!" ve "Biji Şoreşe Rojava!" sloganlarını attık, "AKP Kan Kaybediyor!" başlıklı özel sayımızı dağıttık.

Adayların alana gelmesi ile kitlenin coşkusu arttı. Adayların seçime dair söylemleri ve HDP'nin yerel yönetimlere bakış açısını aktaran konuşmaların ardından Ertuğrul Kürkçü son konuşmayı yaptı. Kürkçü konuşmasında yolsuzluklara, Rojava Devrimi'ne ve Gezi sürecine değindi. Kürkçü

HDP'ye, BDP'ye sahip çıktığı gibi sahip çıkılması gerektiğini vurguladı. Solun yerel yönetimlere olan bakış açısından, yılların öğrettiği yerel yönetim deneyimleri üzerinden bahsetti. Emekçilerin CHP, AKP ve düzenin diğer partilerine mahkûm ve muhtaç olmadığını, emekçilerin bir alternatifi olduğunu söyledi. Bunun ardından emekçilere ve devrimcilere seslenerek, sokak sokak, kapı kapı bu alternatifin anlatılıp, güçlü bir seçim çalışması yapılmasının önemini belirtti.

Kürkçü'nün konuşması sırasında Gezi'den bu yana alanlara damgasını vuran "Bu Daha Başlangıç!" sloganını attık.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak yıllardır emek emek, işneyle kuyu kazarcasına sınıf mücadelesini örmeye gayret gösteriyoruz. Yerel seçimleri bu çabamızı pekiştiren ve emekçilerin örgütlenmesine hizmet eden bir imkânı dönüştürmek için, ezilenlerin-emekçilerin temsilcilerinin seçim çalışmalarına destek olmaya devam edeceğiz.

LİMÖNTEPE

23 Şubat Cumartesi günü Limontepe'de HDP seçim bürosu açıldı. Açılış öncesinde katıldığımız mahalle seçim komisyonu toplantısında herkesin açılıştan önce erkenden büroya gelmesi kararını aldık.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak büro açılışından evvel, önceden hazırladığımız oza-

litleri durak ve trafolarla asarak bağımsız çalışmamızı gerçekleştirdik. Büro önüne geldiğimizde Urla'daki faşist saldırıyı haber aldık. Biz büroya gelmeden önce olaydan haberdar olan pek çok partili de Urla'ya gitmişti.

Sabah giden arkadaşlardan yaralılar olduğunu ve iki kişinin de ağır yaralandığını, destek olmak için gidenlerin de Urla'ya alınmadığını öğrendik. Urla'da saldırıya uğrayan konvoyun da Karşıyaka'daki açılışa intikal ettiği haberi geldi.

Mahalledeki açılışın saat 17.00'de başlaması planlanıyorken bu faşist saldırı nedeni ile saat 19.00'a kadar sarktı. Saldırının duyulması ile halkın katılımı da yoğunlaştı. Sabah yaşanan saldırıya büyük tepki vardı.

Saat 19.00'da adayların gözükmesi ve faşistlerce saldırıya uğrayan seçim otobüsünün alana girmesi ile halk 'Kürdistan Faşizme Mezar Olacak' sloganıyla birlikte ve Öcalan lehine sloganlar atmaya başladı. Seçim otobüsünün camları taşlanarak kırılmıştı, otobüsün içinde de hala bir sürü taş vardı.

Büyükşehir Belediyesi eş başkan adayları konuşmalarında Urla saldırısını kınayarak, güvenlik önlemlerinin yetersiz oluşuna değindiler. Bununla birlikte bu saldırıların HDP'yi asla yıldırılmayacağını ve Urla'ya daha coşkulu ve kitlesel olarak gidip seçim bürolarını mutlaka açacaklarını bildirdikleri bir konuşma yaptılar.

Karabağlar başkan adaylarından Meryem Çelik, saldırıya kınayan konuşmasının ardından, kadınların sorunlarına ve mahallemizin de bir sakini olmasından ötürü mahallenin sorunlarına değindi. Çocukların ve kadınların rahatlıkla gidebilecekleri bir park olmadığını, kadınların bir araya gelerek hem meslek edineceği hem de oturup çay içebilecekleri ve eğitim görebilecekleri bir merkezin eksikliğinden bahsetti. Karabağlar'ın rantçılara peşkeş çekilmemesi için birlikte mücadele edilmesi için davette bulunan Çelik, HDP ile bunların mümkün olabileceğini vurguladı. Karabağlar Belediyesi diğer başkan adayı Mehmet Önen de yolsuzluklara işaret ettiği konuşmasında hem AKP'ye hem CHP'ye yüklendi. Önen, konuşmasında belediyeçiliğe bakış açılarını anlattı ve sosyal projelerini paylaştı. Ardından açılışa geçildi.

Limontepe açılışının ardından kitle Eski İzmir Çamlık seçim bürosunun açılışına destek vermek üzere harekete geçti.

AKP'ye Geçit, CHP'ye Yol Vermeyeceğiz!

Faşist Saldırıları Karşı Sınıf Savaşı!

Burjuva Partilerine Oy Yok!

Oylar Ezilenlerin-Emekçilerin Temsilcilerine!

Limontepe'den Komünistler

SEÇİM ÇALIŞMALARI
SARIYER

Koç Üniversitesi'nde CHP-HDP seçim paneli

30 Mart seçimleri öncesinde bir süredir Sarıyer merkez ve Rumeli Hisarüstü mahallelerinde HDP ile birlikte çalışıyoruz. Bu doğrultuda ortaklaşa faaliyetler örgütlemek istiyoruz. Bu çalışmaların biri 5 Mart akşamı Koç Üniversitesi'nde gerçekleşti. CHP Sarıyer belediye başkan adayı ve mevcut Belediye Başkanı Şükrü Genç ile HDP Sarıyer Belediyesi eş başkan adayları Önder Birol Bıyık ve Şehriban Küçükkeleş Oğuz'u Koç Üniversitesi'nde yaptığımız panelde bir araya getirdik. Panel, okulun orta büyüklükteki sınıflarından birinde yapıldı ve panele 120 kişilik bir katılım oldu. Katılanlar arasında çoğunluğu öğrenciler oluştursa da akademisyenler ve işçi arkadaşlardan da vardı.

Panelde ilk sözü Şükrü Genç aldı. Şükrü Genç genel olarak Sarıyer Belediyesi'nin geçmiş dönemdeki icraatlarından bahsetti. Bu kapsamda Sarıyer'in muhtelif mahallelerinde var olan kentsel dönüşüm tehdidinde karşı kurulan örgütlenmeleri desteklediğini anlattı. Sarıyer halkı, sivil toplum kuruluşları, demokratik kitle örgütleri ile dirsek teması halinde bulunmanın öneminden bahsetti. Katılımcı demokrasinin kanallarını artırmanın gerekli olduğunu savundu. Yeni dönemde Koç Üniversitesi'ndeki gençleri de belediyenin faaliyetlerine destek olmaya çağırdı ve ilk tur konuşmasını böylece sonlandırdı.

Ardından HDP adına Önder Birol Bıyık konuşmasına başladı. Öncelikle HDP'nin seçimlere eş başkanlık usulü ile girdiğini ve eş başkan adayı Şehriban Küçükkeleş Oğuz'un da salonda olduğunu hatırlattı. Konuşmasında genel olarak HDP sürecini, nasıl bir partileşme hedeflerinin olduğunu anlattı. Türkiye sosyalist hareketinin yeni odağı olmak istediklerini ve bu niyetle kurulmuş yeni bir parti olduklarını söyledi. Ardından Türkiye'nin Mustafa Kemal ile birlikte bir modernizasyon yaşadığını ve bugün modern fakat anti-demokratik bir yapısının bulunduğunu söyledi. "1923'ten beri aynı sorunları tartışıyoruz. Bizi yönetmek için o zamandan beri farklı projeler üretiliyor. AKP de bunlardan biriydi, tutmadı" dedi. Ardından sorulara geçildi.

Sorular genel olarak Şükrü Genç'e yöneltildi. İlk olarak Şükrü Genç'e "Kendinizi sosyal demokrat olarak tanımlıyorsunuz, sosyal demokrat bir belediye taşeron işçi çalıştırır mı?" diye soruldu. Ardından "sosyalist belediyeçilik ile sosyal demokrat belediyeçilik birbirinden farklı mıdır, farklıysa bunların farkları nelerdir?" diye soruldu. Büyükdere Çelik Gülersoy Parkı'nın bir bölümünün Cevahir Otel'e satıldığına dair iddialar yine Şükrü Genç'e soruldu. Son olarak da Koç Üniversitesi Forumu'nun yerel yönetimlerden talepleri okundu. Talepler şöyleydi:

1. İnsanların evlerinden edilip kentin uç noktalara sürülmesine, doğanın tahrip edilmesine neden olan kentsel dönüşüme karşıyız. Sarıyer içinde yer alan Kuzey Ormanları'nın imara açılmasına ve çeşitli yerleşim bölgelerinin sakinleri mağdur edilerek kentsel dönüşüme uğratılmasına karşıyız.

2. Emekçileri giderek daha güvencesiz bir şekilde çalışmak zorunda bırakan, artık bir devlet politikası haline gelen taşeronluğa karşıyız. Be-

diyelerden kendi çalışanlarına güvenceli iş imkânı sağlamasını istiyoruz. Taşeron çalıştıran belediye istemiyoruz.

3. Kadınlar ve LGBT bireylerin yerel yönetimlere katılmaları çok sınırlı. Bunun teşvik edilmesini talep ediyor, ayrıca kadın sığınma evi, aşevi, kreş gibi uygulamaların artırılmasını istiyoruz.

4. Yaşam alanları inşa edilerek engelli bireylerin de gözetilmesini istiyoruz.

5. Üniversitemize ulaşımın zor ve kısıtlı olmasının önüne geçilmesini, toplu taşıma imkânlarının artırılmasını talep ediyoruz.

6. Yerel yönetimlerde şeffaflık ve denetlenebilirlik istiyoruz. Seçeceğimiz kişileri denetleme ve geri çağırma mekanizmalarının geliştirilmesini istiyoruz. Bu mekanizma, Gezi sonrası oluşturulan forumlar üzerinden gerçekleştirilmeli.

7. Belediye sınırları içinde yaşayan sakinlerin anadilleri dikkate alınarak çok dilli belediyeçilik anlayışı geliştirilmesini talep ediyoruz.

Buradan sonra ilk sözü yine Şükrü Genç aldı. Öncelikle forum taleplerini çok kıymetli bulduğunu ve özellikle çok dilli belediyeçilik fikrini çok beğendiğini belirtti. Ancak taşeronlaşma konusunda "mevzuatın elini bağladığım" söyledi. "Mevcut yasalar belediyelere taşeron çalıştırma imkânı veriyor, başka türlü belediye hizmetleri görülmez" dedi. "Her şeyin bir ideolojik boyutu var, hepimiz böyle şeyler umuyoruz, ama böyle taleplerin gerçek yaşamda bir karşılığı yok" dedi. Çelik Gülersoy Parkı ile ilgili iddiayı da yalanladı.

Ardından söz sırası Önder Bıyık'a geldi. "Koç Üniversitesi forumunun tüm taleplerinin altına tereddütsüz imzamız atarız. Zaten HDP, kentsel dönüşüme belediye olarak elinden bir şey gelse de gelmese de tümüyle karşı. Elimizden bir şey gelmezse mahalleli ile birlikte sokağa çıkarsın. Bizim seçim broşürlerimizi incellerseniz orada da bu taleplerin çok benzerlerini göreceksiniz. HDP kadınlarmın partisidir. HDP LGBT bireylerin partisidir. HDP, ezilenlerin partisidir. Zaten bütün adaylarımıza bakın; hepimiz halkın adaylarıyız. Siz ne istiyorsanız biz de onu istiyoruz. Taşeron meselesi de sosyal demokrat belediyeçilik ve sosyalist belediyeçilikle bağlantılı ele alınabilir. HDP seçilirse

taşeron çalıştırmayacak. Mevzuat ne derse desin. Bizler belediye bünyesinde bir kurul kurup işçilerimizi bunun altında örgütleyecek kadar siyasi basiretten yoksun değiliz. Yasalar nezdinde neyin nasıl olduğunun önemi yok. Gezi'de yapılanlar da yasalara uygun değildi. Fakat bunların meşruluğu açıktır" dedi.

Ardından bir tur daha soru soruldu. Bu aşamada biz KöZ adına söz aldık. "İki aday da kentsel dönüşüme karşı olduğunu söyledi. Kentsel dönüşüm meselesinin bir sürü ayağı var. Bunlardan biri de emekçi mahallelerinde yaşayanları yuvalarından etmek şeklinde gerçekleşiyor. CHP'li Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi Emekçiler'de böyle bir yıkımın mimarı idi. Hatta bu süreçte hükümetin kentsel dönüşüm politikalarının sonuna kadar destekçisi olduğunu bile söyledi. Battal İlgezdi partiniz tarafından bu seçimde de Ataşehir'de aday gösterildi. Bir anlamda CHP onun önceki dönem icraatlarını onayladı. CHP'nin kentsel dönüşüm konusunda böyle bir tutumu varken siz (Şükrü Genç) tok bir biçimde 'Sarıyer kentsel dönüşüm tehdidi altında değildir' diyebilir misiniz?" diye soruldu. Ardından başka sorular da geldi. Yine Şükrü Genç'e "CHP'nin katılımcı demokrasiyi önemseydiğini söylediniz. Fakat Sarıyer Belediye Meclisi üyeliği için yapılan ön seçimde seçilen adayların ciddi bir bölümünün aday gösterilmediği biliniyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?" diye soruldu. Sonra iki adaya da demokratik özerklik ile ilgili düşünceleri soruldu.

İlk söz yine Şükrü Genç'e verildi. "Kentsel dönüşüm konusunda merkezi politikalar bellidir. Biz burada buna karşı çıkan sivil toplum kuruluşlarına destek oluyoruz ve onların örgütlenmesine yardım etmeye çalışıyoruz. Ataşehir'deki durum nasıl gelişmiştir, orasını bilmiyorum" dedi. "Ön seçim dediğiniz hadise bir ön yoklamadır. Oradan çıkan sonuçlara göre biz bir takım veriler elde etmeye çalıştık. Zaten yine de orada desteklenen 10 adaydan 7'sini belediye meclisi için aday gösterdik. Burada çok slogan ifadeler kullanılıyor. Herkes gönülünden geçeni söylüyor. O zaman ben de gönülmeden geçeni söyleyeyim: 'Tek Yol Devrim!' Ancak gerçek hayatta bunların çoğu zaman bir karşılığı olmuyor" dedi. Bu söylenince HDP adayı araya girerek bunların slogan olduğu ve

gerçek hayatta bir karşılığı olmadığı şeklinde yorumların yapılmaması gerektiğini söyleyerek tepki gösterdi ve kendi oturduğu yeri göstererek "o zaman buraya geçin, ne işiniz var öbür tarafta?" dedi. Şükrü Genç, demokratik özerklik sorusuna ise cevap vermedi.

Önder Birol Bıyık demokratik özerklik konusunda partilerinin görüşünün net olduğunu vurguladı. Taşeronlaşma meselesine yeniden değindi ve taşeron meselesinin belediyelerin kendi bünyelerinde çözülemeyecek bir mesele olmadığını söyledi. Ardından yanında getirdiği Devrimci İşçi Hareketi'nin internet sitesinden alınmış bir yazıyı okudu: "Sarıyer Belediyesi bünyesinde çalışan taşeron işçiler aylardır maaşlarını alamadıkları için belediyeye yürüdüler." Şükrü Genç başta bu iddiayı yalanlamaya kalktı. Hatta haberin kaynağının hükümet yanlısı bir site olduğunu iddia etti. Sonradan "İşyerlerinde üç ay, beş ay, maaşların alınmadığı olur. Bunlar hayatın gerçekleri" gibi bir savunma yaptı. "Diyarbakır Belediyesi taşeron işçi çalıştırmıyor mu?" diye sordu. Önder Bıyık da "çalıştırıyor ama oradaki işçilerin hepsi olabilecek en yüksek maaşı alıyorlar, sosyal güvenceleri var, örgütlenme hakları var" dedi.

Ardından BDP'li bir işçi söz aldı ve "Şükrü Bey, siz çok dilli belediyeçilik konusuna olumlu baktığınızı söylediniz. Ama siz böyle bir uygulama getirirseniz CHP sizi partisinde barındırmaz" dedi. O bunu söyleyince Şükrü Genç'in çok dilli belediyeçiliği tamamen farklı anladığı ortaya çıktı. Şükrü Genç çok dilli belediyeçilikten turistik bir bölge olan Sarıyer'in, İngilizce ve başka yabancı dillerde hizmet vermesinin kastedildiğini düşünmüş. Meselenin aslı kendisine anlatılınca yorum yapmadı. Zaten bu son hadiseden sonra son söz hakkını da kullanmadı. Onun yerine dinleyiciler arasında CHP milletvekili Aykut Erdoğan söz aldı ve bu tabloya bakınca sol görüşlü kimselerin bir türlü bir araya gelemediklerini gördüğünü ve bundan dolayı üzüntü duyduğunu belirtti.

Bu son sözlerin ardından panel sona erdi ve okulda HDP'nin seçim çalışmasına katılmaya gönüllü olan öğrenciler ile adaylar bir araya gelip bundan sonra ne yapılabileceğini konuştular. HDP'liler, okuldaki çalışmayı tümüyle öğrencilerin inisiyatifine bırakmak istediklerini, zaten HDP'nin esas olarak kendilerinin değil, gençliğin partisi olduğunu ve kimsenin inisiyatifini kırmak istemediklerini söylediler. Seçimlerden sonra da HDP Gençlik Meclisi olarak hep birlikte yola devam etmek isteriz dediler. Biz de öğrenciler olarak Maden Mahallesi'nde bildiri dağıtımını, afişe çıkma gibi katkılarda bulunabileceğimizi belirttik. Ayrıca Sırrı Süreyya Önder ya da Pınar Aydınlar'ın okula gelip bir panel düzenlemesinin imkânlarını konuştuk.

**AKP'yi Süpürüp CHP'nin Önünü Keselim
Oylar HDP Adaylarına!**

Koç Üniversitesi'nden Komünistler

HDP Sarıyer ilçe örgütü açılışı

16 Şubat Pazar günü, HDP'nin Sarıyer ilçe örgütünün açılış etkinliğine katıldık. Öğlen 14.00'de başlayan etkinliğe yaklaşık 50 kişi katılım göstermişti. Seçim konvoyunun HDP ilçe örgütünün bulunduğu binanın önüne gelmesiyle etkinliğe halaylarla ve sloganlarla başlandı. Biz de komünistler olarak "AKP'ye Kanma, CHP'ye Yol Verme! Oylar HDP Adaylarına" yazan ozalitimizi açtık, etkinliğe katılan kitlenin ilgisini kısmen de olsa çekmeyi başardık. Sarıyer'de çalışma yürütecek HDP'lilerle tanışarak KöZ'ün yerel seçimlerdeki tutumundan kısaca bahsetme fırsatımız oldu. Bu doğrultuda, yapılacak çalışmalara katılmak istediğimizi söyledik ve oldukça olumlu karşılandık. Bizim dışımızda

kendi siyasi kimliğiyle etkinliğe katılan başkaları olmadığını gözledik.

Etkinliğin yarında kalmasına varan olaylar ise şöyle gelişti:

HDP İstanbul milletvekili Abdullah Levent Tüzel'in konuşması devam ederken faşistler etkinliğe katılanları sözlü olarak taciz ederek etkinliği provoke etmeye çalıştılar. Etkinlik bu olaya rağmen devam edince, etkinliğe katılanlara döner bıçaklarıyla saldırmaya çalıştılar ancak kitlenin müdahalesiyle püskürtüldüler. Bu sırada çıkan ufak çapta arbedeye polis de biber gazı kullanarak müdahale etti ancak tahmin edilebileceği gibi polisin bu hamlesi atmosferi daha da germekten,

HDP'nin etkinliğini marjinalize etmekten başka bir işe yaramadı. Üstelik, sabah saatlerinden itibaren Mehter Marşı çalarak Sarıyer halkını geren ve saldırıya ortam hazırlayan MHP'lilerin başına bir şey gelmezken, polis ablukasına alınan ve gazdan etkilenen, HDP'nin etkinliğine katılanlar oldu. Olanlardan sonra etkinliğe ilçe örgütünün yerinde devam edilmesine karar verildi; ancak Sarıyer Spor taraftar grubunun da bir saldırı hazırlığında olduğunun haberi alınınca etkinlik sona erdirildi.

Sarıyer İstanbul'da "CHP'li ilçeler" arasında sayılan ilçelerden bir tanesidir. HDP'den önce de BDP'nin seçim çalışmasını yapmış arkadaşlardan daha önce de benzer sorunlar yaşandığı-

nı da biliyoruz. Zaten bahsedilen olayda sözlü taciz de "Burası Sarıyer, Sarıyerli olmayanlara burada yer yok" denilerek yapılmıştı. Ancak Sarıyer halkı ne AKP'ye ne de CHP'ye yedeklenmek zorundadır. Kentsel dönüşüm tehdidiyle burun buruna yaşayan, taşeronda çalışan Sarıyer halkının CHP'ye güvenmemek için bir çok sebebi var ve bizi bunları teşhir etmekten faşist baskılar alıkoymayacak! Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi, Sarıyer'de de AKP'ye karşı koymak için HDP'ye yedeklenmeyen bir muhalefete ihtiyaç var. Bu ihtiyacı örgütlemek için elimizden geleni yapacağız! Sarıyer HDP'nin yanındayız!

Faşizme Karşı Omuz Omuz!

Büyükdere ve Sarıyer'de forumlar

Koç Üniversitesi'ndeki direnişinden sonraki bir tarihte patlak veren Gezi Ayaklanması'nın oluşturduğu forumlar, Sarıyer'de bulunduğumuz mahallelerde de toplanmaktaydı. İlk aylarda bu forumlara katılım göstermiş olsak da oradaki işçi çalışmamız ile forumların bağlarını kuramadığımızdan bir süre forumlara katılmamıştık. Özellikle Taşeron İzleme Kurulu'nun kurulması ile sonuçlanan yoğun süreçte çalışmamız üniversite sınırları içerisinde sınırlı kalmıştı.

Ancak bir süredir Büyükdere Forumuna aktif olarak katılmaktayız. Ayrıca Büyükdere'de forumlar bir hafta Büyükdere Forumu, bir diğer hafta Sarıyer Ortak Forumu şeklinde gerçekleştiğinden aynı zamanda Sarıyer Ortak Forumuna da katılmış oluyoruz. Bu forumların devamlılığı ile ilgili sorumluluk büyük oranda Halkevleri'nden arkadaşlar tarafından üstleniliyor. Doğrusu Halkevleri dışında forumlara aktif olarak katılan başka sol siyaset de bulunmuyor. Yazın katıldığımız büyük kapsamlı forumlara nazaran bu forumlar daha sönük geçiyor, ancak büyük oranda kararlaştırılan tarihte toplanabiliyor. Ayrıca Büyükdere Forumu'nda diğer forumların çoğundan farklı olarak katılımcılar siyasi kimliklerini belirtmek konusunda herhangi bir güçlük karşılaşıyorlar.

22 Aralık mitinginin öncesinde toplanan Büyükdere Forumu'nun mitingini örgütlenmesi ile ilgili hususların konuşulması ile geçilmesinin ardından, mitingden sonra bir forum daha toplandı. Burada genel olarak 22 Aralık mitinginin değerlendirilmesi, miting sekreataryasından arkadaşın sekreataryanın toplantısını aktarması ve 17 Aralık operasyonları ile başlayan süreç gündem edildi. 22 Aralık mitinginde biber gazı sebebiyle kalbi duran ve mitinge Sarıyer'den katılan Elif Abila'nın sağlık durumu ile ilgili bilgiler paylaşıldı. Ayrıca miting sekreataryasının mitingdeki eğilimlerden süzerek bulunduğunu söylediği bir talepler listesi bulunduğu bahsedildi. 17 Aralık operasyonları ile AKP'nin ve onunla çarpışan Cemaat güçlerinin pisliklerinin ortaya saçıldığı ve saçılmaya devam edeceğinden bahsedildi.

Bu kapsamda özellikle mahallelerde yapılan eylemlere katılımın önemi vurgulandı. Bu aşamada belediye meclis üyeliği için CHP'den aday adayları olan bir katılımcı söz aldı ve bütün bu eylemliliklerin daha sağlıklı geçebilmesi için bir ortak talep üzerinde birleşilmesi gerektiği, bunun da özellikle yerel seçimlerin ardından atmosferine girilecek olan genel seçimlerdeki seçim barajının indirilmesi olabileceğini belirtti. Bunun üzerine tartışmalar sürerken mesele CHP'ye oy verilip verilemeyeceğine geldi. Bu noktada Halkevleri'nden bir arkadaş söz alarak CHP'nin de bir düzen partisi olduğunu vurguladı ve "ben 7 arkadaşımı Mustafa Sangül'ün belediye başkanlığı yaptığı bir İstanbul için kaybetmedim" dedi. Ardından biz de söz alarak CHP'nin forumlarda aday tanıtım yapmasının kendi karnesi sebebiyle güç olacağını, Sarıyer gibi pek çok bölgesi yıkım tehdidi altında olan bir bölgede tanıtımını yapmaya gelen bir adaya Emekeveler'in sorulacağını, Koç Direnişi gibi bir taşeron mücadelesinin yaşandığı mahallelerimizde BELTAŞ işçilerini, İzmir Belediyesi işçilerini işten çıkaran CHP'nin oy istemesinin kolay olmayacağını söyledik. Ayrıca miting sekreataryasının ortaya koyduğu kent taleplerinin de Gezi Ayaklanması'nın ortak talepleri haline getirilerek önümüzdeki seçim döneminde üzerinden çalışma yürütülecek taleplerin omurgasını oluşturabileceğini anlattık.

Bundan sonraki hafta Sarıyer Ortak Forumu yapıldı. Fakat bu forum CHP'li Nilüfer Belediyesi'nde yaşanan "katılımcı demokrasi deneyimi"nin bir sunum vasıtasıyla aktarılması gündemi ile toplandı. Nilüfer Belediyesi'nin yasal mevzuata dayanarak mahalle komiteleri oluşturduğu, her mahallede her 1200 kişiye bir temsilci düşecek şekilde seçimler yapıldığı, seçilen mahalle temsilcilerinin oluşturduğu konseyin de belediyenin icraatlarına veto hakkı da dâhil olmak üzere müdahale hakkının bulunduğu anlatıldı. Bu komitelerin belediyenin stratejik planını belediye ile birlikte oluşturduğundan, belediyenin asfalt planının komiteler tarafından revize edildiğinden bahsedildi.

Sunumun ardından Halkevleri'nden bir arkadaş söz alarak yapılan icraatın çok olumlu olduğunu, fakat bunun belediyenin iyi niyeti ve inisiyatifini yukarıdan aşağı örgütlediğini, oysa belediyenin faaliyetini aşağıdan sıkıştırarak ve onları zorlayacak bir örgütlenmenin kurulmasının daha önemli olduğunu belirtti. Ardından söz alan forum katılımcıları genel olarak uygulamanın oldukça başarıyla olduğundan söz ederek bunun Sarıyer'e nasıl uyarlanabileceğini tartıştılar. Bu esnada CHP üyesi katılımcılar Sarıyer'de de var olan bu komitelerin işlemlerini sağlamak gerektiğine dair tartışmaya koyuldu. Ayrıca CHP aday adayları da bu vesile ile kendilerini tanıttılar, kartvizitlerini dağıttılar. Biz de söz aldık. "Belediye kararlarının kimseye danışılmadan alınmasında mahallelinin seçtiği komitelere danışılması buradan görüldüğü kadarıyla daha güzel bir durum olabilir. Fakat bugün İstanbul, böyle bir katılım mekanizmasına imrenecek durumda değil. Gezi'den sonra oluşan forumlarda binlerce insan sabaha kadar nasıl bir kent, nasıl bir ülke istediklerine dair kafa yordular. Dolayısıyla demokrasinin en doğrudan tecrübe edildiği alanlar buralardır ve bizler belediye bünyesindeki bu mekanizmaları oluşturup çalıştırmaya değil, bizim yaratmış olduğumuz forumları güçlendirmeye çalışmalıyız" dedik. Ardından Derbent Mahalle Derneği yönetiminde yer alan ve daha sonra HDP'li olduğunu öğrendiğimiz bir kimse söz alıp bu forumda düzen partilerinin propagandasının yapıldığını, söz konusu komitelerin Sarıyer'de de var olduğunu ve hiçbir icraat yapmadıklarını, dolayısıyla söylenenlerin palavradan ibaret olduğunu ve forumlarda düzen partilerinin propagandasının yapılmaması gerektiğini söyledi. Bunun üzerine forumda sert tartışmalar, tartışmalar yaşandı. Bazı forum katılımcıları HDP'li arkadaşın sözleri üzerine ayağa kalkıp öfkeli bir biçimde forumu terk ettiler. Bu gergin atmosferde forum sona erdi.

Forumun ardından Halkevleri'nden arkadaşlar HDP'li arkadaşı yatıştırmaya çalıştılar. Biz de bunun üzerine kendisinin yanına gidip onun

SEÇİM ÇALIŞMALARI SARIYER

haklı olduğunu, düzen partilerinin propagandasının yapıldığını, ancak bizim yapmamız gereken o propagandanın yapılmasını engellemek değil, onun karşı propagandasını yapmak olduğunu belirttik. Bu esnada forum katılımcılarıyla sohbet etme fırsatı da bulduk ve ilk kez siyasi kimliğimizi belirtme imkânını yakaladık. Yaşanan olaya ilişkin aynı görüşleri daha sonra beraber çay içmeye gittiğimiz ve forumda propaganda yapıldığı görüşünde olmayan arkadaşlarla da tartıştık. Bu arada Yeniköy Forumu tarafından Tarabya'da muhtar adayı belirlendiğini öğrendik ve bu adayla tanışıp sohbet etme fırsatı yakaladık.

Ertesi hafta yapılan Büyükdere Forumu'nun iptal olduğunu duymuştuk. Fakat forum günü mail yoluyla yapılan bilgilendirmeyi görmeyince foruma katılmadık. Fakat bir sonraki hafta yapılan Sarıyer Ortak Forumuna katıldık. Bu forumda "Oy ve Ötesi" adlı oluşumun tanıtımı, Kuzey Ormanları ile ilgili yeni gelişmelerin aktarımı yapıldı. Bu forumda iki CHP'li Sarıyer belediye başkan aday adayı söz alıp kendi tanıtımlarını yaptılar. Daha sonra Sarıyer forumlarından çıkan muhtar adayları üzerine konuşuldu. Sarıyer'e bağlı Tarabya, Yeniköy, Cumhuriyet Mahallesi, Kireçburnu ve Kilyos'ta adayların forumlar tarafından belirlendiğini öğrendik. Daha sonra geçilen İstanbul Forumu gündeminde de bu adayların bir araya getirilmesi ve onlara sorular sorulması amacıyla Büyükdere Forumu olarak bir çalışma atölyesi düzenleme kararı alındı. Muhtar adaylarının forumlardan belirlenmesinin ve forumlardan seçilmiş muhtar adaylarının koordinasyonunun sağlanması için oluşturulan komiteye biz de katıldık. Ayrıca alternatif medya gündemli bir atölye çalışması da önerilecek. Güvencesiz iş gündemi ile ilgili atölye önerisinin ise Büyükdere Forumu'ndan yapılması kabul edilmedi.

Sarıyer'den Komünistler

Sarıyer'de oylar HDP adaylarına!

Sarıyer seçim bürosunun açılışına Köz'ün arkasında duran komünistler olarak ozalitimizle katıldık. Bu sayede Sarıyer yerelinde seçim çalışması yürütecek HDP gönüllüleri ile tanıştık ve ardından toplantılara katılarak yerel seçim örgütlenme komitesine girdik. Yapılan yerel seçim toplantılarında yerelde zayıf olan seçim çalışmalarını güçlendirmek için sorumluluk aldık.

Öncelikle seçim çalışmalarına yardımcı olmak için Koç Üniversitesi'nde HDP'yi destekleyenler olarak bir araya gelmek ve hep birlikte Sarıyer yerelindeki çalışmalara katkıda bulunmak gerektiğini düşündük. Bunun için HDP'yi destekleyen ve seçim çalışmasına katkı sunmak isteyeceğini düşündüğümüz arkadaşlara çağrıda bulunduk. Toplantıya yaklaşık 15 kişi katıldı ve herkes seçim çalışmasına katılmakta istekliydi. Başlangıç olarak önümüze Sarıyer'de seçim çalışmasını planlama toplantısına katılma, pazarda bildiri dağıtma, Rumelihisari'de HDP bürosunun çalışmasını yürüten Boğaziçi Üniversitelerle tanışma toplantısı yapma gibi kararlar alındı. Biz de, önümüzdeki hafta üniversitede gerçekleşecek olan "CHP ve HDP belediye başkanı adayları ile Yerel Seçime Doğru: Sarıyer" panelinde Koç Üniversitesi Forumu'ndan yerel seçim taleplerini belirlemeyi ve panelde adaylara bunları iletmeyi önerdik.

Koç Üniversitesi'nden Komünistler

Ertesi gün toplanan foruma HDP çalışması yürütecek gönüllüler olarak katıldık. Forumda, yerel seçim talepleri belirlemeyi önerdik ve forumda da bu kabul edildi. Ardından forumda 7 maddelik bir bildiri oluşturuldu. Bu bildiri forum olarak belediyelerde güvencesiz çalışma koşullarına, insanları yerinden eden kentsel dönüşüme karşı olduğumuzu vurgulayarak, kadın ve LGBT'lerin yerel yönetimlere katılmasının teşvik edilmesine, şehir planlamalarında engelli bireylerin de göz önünde tutulmasına ilişkin talepler yer aldı. Ayrıca yerel yönetimlerde şeffaflık talep ettiğimizi ve seçtiğimiz kişilerin bize hesap verme ve geri çağırılma mekanizmalarının gerçekleştirilmesini istedik. Son olarak her ikisi de Gezi Ayaklanması'nı sahiplendiğini söyleyen partilere, yerel yönetimlerde çalışacak kişilerin Gezi'nin rüzgârıyla ortaya çıkan forumlardan çıkmasını talepler arasına yazdık. Koç Üniversitesi forum bileşenlerinden oy isteyen adayın hangi partiden olursa olsun bu talepleri sahiplenmesi gerektiğine karar verdik.

Koç Üniversitesi'nde kurulan HDP Destekçileri Platformu ile üniversiteye yakın mahallelerdeki çalışmaya katkı sunacağız.

Taşeron karşı mücadeleyi büyütelim

Forumlar Arası Koordinasyona bağlı olarak çalışan Emek Hareketiyle Dayanışma Çalışma Grubu'nun düzenleyeceği Taşeronlaşma ve Güvencesizleştirmeye Karşı Mücadele ve Dayanışma atölyesine olabildiğince çok direniş ve işçiyi katılmak adına kurulması için faaliyet yürüttüğümüz Taşeron İzleme Kurulu'na atölyeye katılmayı önerdik. Taşeron İzleme Kurulu'nda taşeron karşı geniş bir mücadele hattının örülmesinin önemi vurguladık. İzole olmuş konumu nedeniyle yerlerinde destek görmeyen direnişlerle dayanışma ve iş yerlerinde yaşanan sorunların münferit değil taşeronluk sistemine özgü ortak sorun olması nedeniyle birbirlerinin deneyimlerinden faydalanma adına yararlı olacağını söyledik.

Taşeron İzleme Kurulu'nda katılma kararı alındıktan sonra, Çalışma Grubu'nun atölyeyi örgütlemek üzere yaptığı toplantılara da katıldık ve burada farklı sendika ve direnişlere ulaşmak için sorumluluk aldık. Kazova, Beltaş, Goldaş, Greif ve Çapa'ya yaptığımız ziyaretlerde hem TTK'in güncel sorunlarından hem de atölyenin uzun

erimli bir birlikteliğin ilk adımı olması yönündeki düşüncemizden bahsettik. Ziyaret ettiğimiz direnişler de bu girişime olumlu yaklaştılar ve atölyeye katılacaklarını belirttiler.

Çalışma grubunun yaptığı son toplantı çağrıda bulunduğumuz kurumların katılımı sayesinde kalabalık geçti. Toplantıda, atölye içeriğinin direnişlerin deneyim aktarımı ve ortak bir mücadele hattının nasıl çizilebileceğinin ve birlikte neler yapabileceğimizin konuşulması olmasına karar verildi. Bu atölyenin, taşeron işçileri sorunları etrafında bir araya getirecek Emek Hareketleriyle Çalışma Grubunu güçlendirmek için elverişli bir imkan olarak görüyoruz. Bu aynı zamanda örgütlü hareket etmenin çok zor olduğu taşeronlaşmaya karşı ortak mücadele hattı yaratmak için gerekli.

Kurtuluş Yok Tek Başına

Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Koç Üniversitesi'nden Komünistler

İçişleri Bakanı, o zaman yerinden kımıldatılmamışken bu yolsuzluk ve rüşvet ifşaatlarının ardından apar topar makamını terk etti. İstanbul Emniyet müdürü de ilk yer değiştirilenlerden oldu.

Bu tablonun anlamı 17 Aralık operasyonunun Gezi ayaklanmasından daha etkili ve daha önemli olduğu değildir. Bu tablonun okunması gereken şudur: şu anda sürmekte olan it dalaşı hakim sınıf içinde yönetenler katında cereyan etmektedir. Bu bakımdan hüküm süren burjuva diktatörlüğünün kimler tarafından ve nasıl yönetileceğini hakim sınıf içindeki çatışmanın taraflarının ve taraflar arasındaki güçler dengesinin belirlemesi gayet tabiidir. Aynı nedenle de Gezi ayaklanmasında olduğu gibi düzen güçleriyle karşı karşıya gelen güçlerin (ne derece geniş kapsamlı ve sert bir tarzla da olsa) burjuva devletin yönetiminde kimi düzenleme ve değişikliklere yol açmaması da tabiidir. Üstelik sınıf hareketinin henüz geri çekilme döneminden çıkmadığı ve emekçilerle ezilenlerin en dinamik kesimlerinin tüm güçleriyle içinde yer almadığı bir hareketin bu tür sonuçlar almaması şaşırtıcı olmasa gerektir. Bunun aksine inanlar ve öyle olmasını bekleyenler daha çok reformizmin ve düzen partilerine kuyrukluğun göz bağlarından kurtulamamış olanlardır.

Bu nedenle KÖZ sayfalarında AKP hükümetinin güç kaybetmekte ve gerilemekte olduğuna dikkat çekerken bu hükümetin yedekleri tarafından devrilmesinin başka anlama geleceğine emekçilerin ve ezilenlerin seferberliği sonucunda devrilmesinin başka bir anlam ifade edeceğine vurgu yapılmıştır. Bilhassa AKP ile yerini almaya hazırlanan yedekleri arasındaki gerilim ve çatışma keskinleştiğinde, iki tarafın da üzerinde durdukları, bir vakit üzerinde birlikte hüküm sürdükleri ve birlikte güç aldıkları zemin de sarsılmakta ve zayıflamaktadır. Bu durum derisini değiştirmekte olan bir yılın durumuna benzetilebilir. Aynı yılın AKP derisini çıkartıp yenisine bürünmeye hazırlanırken en zayıf halinde olacaktır. İşte bu kritik evre o yılın başını ezmek için en elverişli fırsattır.

30 MART SON DEĞİL BAŞLANGIÇ OLMALI

Bu bakımdan seçimlere kadar giden kritik Mart ayının mücadeleleri önemlidir ve seçim sonuçlarının belirlenmesinde bu süreçteki kitlesel eylemler ne kadar etkili olursa 30 Mart gününün sonuçları o kadar önemli olacaktır. Bu sonuçlar 31 Marttan itibaren gelececek süreçteki eylemliliklerin çapını ve anlamını da o ölçüde belirleyecektir. Bir başka deyişle, AKP'nin halen sürmekte olan yolsuzluk skandallarının sonucunda kendi içinden eriyerek gerilemesi ve yedeğine yer hazırlaması halinde yeni hükümet daha güçlü bir biçimde emekçilerin ve ezilenlerin hareketinin önünü kesmeye yönelecektir. Böylelikle bugün

birbiriyle dalaşan iki burjuva seçeneğinin ortak temellerini ifade eden ve artık miyadının dolduğu git gide daha açıkça görülmekte olan ve Erdoğan'ın kendini savunmak amacıyla sonuna kadar istismar ederken iyice yıpratmakta olduğu "12 Eylül rejimi"ni asıl rejime zarar vermeden değiştirmenin imkanı yaratılmaya çalışılacaktır.

Buna karşılık eğer AKP hükümeti gerek Gezi parkından başlayan ayaklanmada gerekse de yıllardır Kürt illerinde olduğu kadar metropollerde de görüldüğü gibi emekçilerin ve ezilenlerin ortak seferberliği ile gönderilirse, bilhassa bu iki dinamiğin buluşması sonucunda iktidarı kaybederse, o zaman "12 Eylül rejimi"ne nasıl son verileceği konusu bambaşka bir biçimde gündeme gelecektir.

Ne var ki Erdoğan ve yedekleri, itinayla yerel seçimleri bir referanduma dönüştürme gayretleriyle kendilerini sınırlamaktadır. Hesaplaşmayı önce yerel seçimlere ve onu takip edecek olan muhtemel bir erken seçime havale etmek istemektedirler. Böylece yeni anayasayı tekrar parlamentodan çıkarmayı arzulamaktadırlar. Oysa bu formül besbelli ki aslında toplumun en politize olan ve yeni bir anayasaya gerçekten ihtiyacı olan emekçilerin ve ezilenlerin dışlanması arzusunu ifade etmektedir.

Dolayısıyla tersinden emekçilerin ve ezilenlerin Erdoğan ve AKP ile birlikte 12 Eylül rejiminin süpürülmesini öne çıkarmaya ihtiyaçları vardır. Yeni bir anayasa fikrini ve yeni anayasanın emekçilerin ezilenlerin tüm kesimlerinin temsil edildiği ve eski anayasanın koyduğu kısıtlamalara bağlı kalmadan seçilecek bir kurucu meclis fikrini gündeme getirme gereği vardır. Üstelik bunun koşulları her zamankinden daha elverişlidir.

Başlamadan rafa kalkan "Çözüm sürecinin", Öcalan'ın en son AKP'ye verdiği ultimatomda tarif edildiği gibi bir çerçeveye oturtulması talebi de böylelikle somut bir karşılık bulmuş olacaktır. Ama bunun yolunun açılması iki önemli koşula bağlıdır. Birincisi sallanan AKP'nin, cemaat-CHP tarafından değil, HDP/BDP etrafında kümelenen emekçiler ve ezilenler tarafından gönderilmesidir. İkincisi ise yeni anayasanın yeniden yeni bir parlamentoya havale edilmesinin önünü kesmek üzere AKP'nin devrilmesinin ardından emekçilerin ve ezilenlerin birleşik kitlesel seferberliği ile bir kurucu meclisin seçilmesinin sağlanması gerekir. Zira parlamentodan ayırıldıkça bir kurucu meclis talebine bağlanabilecek yegane hareket böyle oluşturulabilir.

Bu itibarla AKP'nin devrilmesi için 30 Mart seçimlerini beklemek AKP'nin yedeği olan güçlerin beklentisidir. Emekçilerin ve ezilenlerin çıkarlarını temsil etme iddiasında olanların hedefi ise AKP'yi 8 Mart'tan başlayıp Newroz'dan geçerek ve 30 Mart'ta durmayıp 1 Mayıs'ta yükselerek gelişen bir kitle seferberliği ile devirmek olmalıdır.

Bu it dalaşının sonunda bütün üstü örtülmüş pislikler ortaya çıkmaz

Erdoğan ve hasımları yolsuzluk usulsüzlük çerçevesinde birbirlerine karşı ellerindeki kimi dosyalara ortaya dökerek ve birbirlerini tehdit ederek bir it dalaşını sürdürürken yine birlikte yaptıkları kimi işlere dair en ufak bir bilginin sızması için de elbirliği ile özen göstermekten geri durmuyor. Başbakanın ve bakanların birbirleriyle, medya patronları veya yöneticileriyle, hatta aile fertleri yahut ortaklarıyla yaptıkları görüşmelere kadar pek çok şey ortaya dökülürken taraflardan hiç biri bir sürü yasal yahut yasal olmayan dinlemeden Roboskili köylülerin katledilmesine dair herhangi bir bilginin veya bunun gibi nice kirli saldırıya dair bilginin sızmasına müsaade etmiyor. Tıpkı daha önce birlikte yaptıkları "Ergenekon", "Balyoz" vb. operasyonlarda Kozmik Odaların tozlu rafları bile karıştırılırken sayısız faili meçhul cinayete ve kirli savaş operasyonuna dair bir bilginin sızmamış olması gibi!

Ama bu susuş kumkumasının elbette bir başka bedeli ve gereği de var. Saklı tutulmak istenen bu tür kirli operasyonların ortaya dökülmesini engellemek için sadece bu it dalaşının taraflarının tutum birliği göstermesinin yetmediği de aşikardır. Bu nedenle "beni daha fazla tutarsanız konuşurum" diye tehdit savuran Rıza Sarraf gibiler de susuş kumkumasına ortak olmak kaydıyla salıveriliyor. Görünen o ki bu tutum dahi tek taraflı değil. Nitekim Rıza Sarraf'ı Erhan Tuncer, İlker Başbuğ vb. takip etmekte. Bu tablo bugün birbirlerinin kuyusunu kazarken içine birlikte girecekleri bir kuyunun kazılmasından ürkip kaçındıklarını gösteriyor. Onların mezar kazıcıları bizzat ve bağımsız bir güç olarak devreye girip bu siyasi gerçeklere ışık tutmadıkça da bu dansıklı döğüş sürecektir. Bu bakımdan sadece Cemaat/CHP işbirliğiyle öne çıkarılan yolsuzluk dosyalarına parmak basmakla yetinip "Hırsız Var!" diye sokağa dökülmekle yetinmeyip Roboski'deki katliamın faillerine de işaret etmek gerekiyor. Gezi tutsaklarıyla hasta tutsakların KCK tutsaklarının derhal salınmasını birlikte dile getirmek gerekiyor. Karadeniz'deki HES projeleriyle sular altına gömülmek istenen topraklarla, Hevsel bahçelerinin, ODTÜ ormanının yıkılmasının karşısına aynı güçle ve hep birlikte çıkılabilmek gerekiyor.

Oysa hem Erdoğan hem de hasımları, emekçilerin ve ezilenlerin çoğu zaman aynı maruz kaldıkları saldırıların ve haksızlıkların hepsine birden ve aynı güçle ve kararlılıkla karşı çıkmak üzere sokağa dökülmemesi için elbirliği etmiş durumdadır. Kasıtlı olarak aralarındaki hesaplaşmayı önümüzdeki seçimlere ve burjuva parlamentarizminin dar kulvar ve kulislerine hapsetmek istemektedirler. Elbette onlar böyle yapıyor diye "sandık çözüm değil çare devrimde ve sosyalizmde" diyerek tüm toplumun ilgisinin yoğunlaştığı seçim sürecine sırtını dönmek, olacak iş değildir.

Yahut kimi kısmi mücadelelere yoğunlaşarak aynı boşluğa bakmak doktriner solculuğun yıllardır ve defalarca beyhude olduğu görülmüş kısır döngüsüne hapsolmaktır. Aksine mevcut koşullar, her zamankinden daha elverişlidir. Sanki birbirinin alternatifi imiş gibi dalaşmakta olan ama aslında aynı yolun yolcusu olan düzen partilerinin hepsine birden üçüncü bir yola değil, öteki yola tereddütsüz biçimde işaret etmek gerekiyor.

Çünkü buradan kastedilen soyut, nereden başladığı nereye doğru gittiği belirsiz bir yol değildir. Seçim zemininde somut olarak yer alan bir seçenektir: "Düzen partilerine oy yok! Oylar HDP/BDP adaylarına!" şiarını tereddüt etmeden öne çıkarmak gerekiyor.

Bu en doğru ve faziletli seçenek olduğu için değil, diklene diklene gerileyen AKP'yi asıl geriletecek olan ve o gerilerken yedeği olan CHP'nin önünü kesecek olan somut ve hayali olmayan böyle bir seçenek seçim zemininde mevcut olduğu için emekçilerden ve ezilenlerden yana olma iddiasındaki tüm kesimlerin tereddüt etmeden bu çizgide buluşması gerekiyor.

Aslında tam da böyle bir seçenek olduğu için Erdoğan ve destekçileri sorunu kimin iktidar olabileceği ve tek başına iktidar olmaya muktedir olan partinin kendi partileri olduğuna vurgu yaparak seçim kampanyası yürütmektedir. Hasımları da AKP'nin parlamenter zemindeki en büyük ve tek başına iktidar olma yeteneğinde tek parti olduğuna itiraz etmiyor. O nedenle "öyle olsa bile şu kusurları, erdemsizlik ve usulsüzlükleri var" anlamına gelen bir tutumla hareket ediyor. Bir bakıma bir alternatif olarak değil, "aynı şeyleri biz daha iyi ve daha temiz biçimde yaparız" demeye varan bir tutum gösteriyorlar. Tam da bu nedenle her ne kadar önümüzdeki yerel seçimler adeta AKP için bir referandum gibi, bir genel seçim havasına yaklaşıyorsa da, doğru tutum "biz de iktidara talibiz" edasıyla ortaya çıkmak değil, aslında olmayan ana muhalefet rolüne işaret etmek olmalıdır. "Asıl muhalefeti biz yaparız; biz muhalefeti emekçileri ve ezilenleri hep birlikte sokağa çıkararak Gezi ayaklanmasında Rojava devriminin rüzgarından güç alarak yaparız" diyerek ve bunu göstererek yapmak gerekiyor.

"AKP giderse yerine kim gelecek?" "Gelen gidene aratmayacak mı?" vesveselerinin yerine "AKP gitse de gitse de, yerine kim gelirse gelsin biz burada olacağız; omuz omuza mücadele eden emekçilerin ve ezilenlerin sesi olacağız gidenlerin de gelenlerin de korkulu rüyası biz olacağız" tutumunu öne çıkarmak gerekiyor.

AKP'yi gönderirken CHP'nin önünü kesmenin de biricik yolu budur. Üstelik bugünün müstesna koşullarında bu soyut bir dilek değil somut ve gerçekleştirilebilir bir seçenektir.

Yalnızlaşan Erdoğan'ın akıbeti belli oluyor

Yerel seçimler yaklaşırken ve Türkiye'deki yolsuzluk ve rüşvet sarmalı uluslararası burjuvazinin gündemine yeni yeni girmektedir. Türkiye burjuva siyaset arenasındaki karşılıklı tartışmalar, gerekse de bunların uluslararası yankıları olması beklenenden çok daha cılız ve çapsizdir. Gerçekten sadece Türkiye tarihi bakımından değil, dünya çapında da olağanüstü büyük miktarlarda ve ender rastlanan ölçekte bir yolsuzluk ve rüşvet zinciri söz konusudur ve bunun sadece ucu görünmüştür. Öte yandan bu saadet zincirinin basit bir yolsuzluk ve yasa dışı yollarla zenginleşme konusundan ibaret olmadığı da kendini göstermiştir. Anlaşılan o ki, bu yolsuzluk ve rüşvet sarmalı aynı zamanda hala fokur fokur kaynamakta olan Mağrip'ten Kafkaslara ve Orta Asya'ya kadar uzanan "Büyük Orta Doğu" çerçevesindeki dengelerle ilintili bir dizi operasyonu ifade etmektedir.

Bu takdirde Türkiye'de olup bitenlerin uluslararası yankılarının olması gerekenden çok daha sınırlı çapta olduğunu söylemek gerekir. İşin doğrusu Türkiye'deki kutuplaşmalarda da sorun çok dar bir çerçevede ele alınmaktadır. Mesele adeta Fethullah Gülen cemaati ile Tayyip Erdoğan arasında "belden aşağı" vuruşlarla süregiden bir klik çatışması gibi algılanmakta ve sunulmaktadır. Bilhassa Tayyip Erdoğan çatışmayı bu çerçevede tutmak istemektedir. Tartışmaları ve düzeysiz polemikleri "usulsüz ve yasadışı" dinlemeler, yahut "basın ahlak kurallarına aykırı yayınlar" çerçevesinde tutmakta ısrar etmektedir. Hasımlarıyla hesaplaşmasını yolsuzluk ve rüşvet konularına hiç dokunmadan görmek istemekte yahut bu hesaplaşmayı "sandığa havale etmek" istemektedir. Sorunu sandıkta çözmeye davetiyeye çıkarırken "sıkıya bir parti kurup karşına gelin" diye eflenmektedir. TUSİAD'ın da tam destek verdiği TUSKON da Erdoğan'a "cebini doldurmak istiyorsan siyaseti bırak iş dünyasında şansını dene" diye yanıt vermektedir. Uluslararası basında çıkan Erdoğan hükümetinin sallandığı hakkındaki değerlendirmeler de uluslararası sermayenin görüşlerini ifade etmekte yahut bu yönde şekillenmekte

şu günlerde uluslararası planda tecrit edilmesi ve hedefe oturtulması konuşulmaya başlayan El Kaideci çetelerdir. Irak hükümeti ile zaten köprüler çoktan yıkılmıştır; her ne kadar Davutoğlu son ziyaretinde, Kürtçe gülücükler dağıtmaya başlamış olsa bile Irak Kürdistan Federe devletinin AKP ile ABD arasında bir tercih yapmak zorunda kaldığı takdirde ne tarafa eğileceğinden kuşku yoktur. AKP hükümetinin içine girdiği müşkülata fırsat bilen Kıbrıs hükümeti ve Yunanistan bu fırsattan istifade pozisyonlarını TC ve KKTC aleyhine güçlendirmek üzere harekete geçmiş durumdadırlar. Kuzey komşularına gelince bunlarla iyi ilişkiler geliştirmekten önce AKP hükümetinin HES saldırılarına karşı harekete geçmesi bulunan çay, tütün ve fındık üreticisi köylülerle ilişki kurmanın yolunu araması gerekecektir.

Bir dönem ABD'nin bölgedeki amiral gemisi rolünü oynamaya aday görünen TC'nin kısa zamanda aynı bölgede tamamen yalnızlaşmış olması arada geçen süreçte ABD emperyalizminin planlarının ve çıkarlarının değiştiğine mi delalet ediyor? Bu yönde bir emare yoktur. ABD'nin içte ve dışta yaşadığı kimi sıkıntılarla hala boğuşmakta olması bir yana bu alanda belirlediği plan ve yönelişleri yürürlüktedir. Görünüşe göre TC'ye bu çerçevede biçilen rol de değişecek değildir. ABD emperyalizmi ve onunla kader birliği olan sermaye çevreleri bu plan ve perspektiflerini değil, AKP ve münhasıran Tayyip Erdoğan ekibi ile ilişkilerini gözden geçirmektedirler. Bir başka deyişle atlarını değil jokeyi değiştirme niyetini belli etmektedirler.

AKP'NİN KARŞISINDAKİ GÜÇ "CEMAAT" DEĞİLDİR

Bu bakımdan şu anda gerginliği artarak sürmekte olan çatışmanın taraflarının kimler olduğu hakkında yanılmamak gerekir. Çatışmanın bir tarafında AKP ve münhasıran Erdoğan ve ekibi olduğu besbellidir. Öteki tarafta ise herhangi bir başka siyasi parti değil Erdoğan'ın hükümet koluna getiren ve yıllardır birlikte ve uyum içinde iş yaptıkları finans kapital kesimleri vardır. Görünürdeki hasımın "cemaat" diye anılmasına al-

bütün patronlar gibi Erdoğan'ın patronu da işini gördükten sonra çalıştırdıklarını işten atmak ister ve geçmiş hizmetlerini gözeterek bu tutumu göstermekte tereddüt etmez. Ne var ki Erdoğan'ın işkolunda iş güvencesini savunacak bir sendika yoktur.

Erdoğan geçici olarak ve emaneten elinde biriken siyasi iktidarı tüm araçlarını kullanarak bulunduğu yerde kalmak için direnmektedir. Ama kralların gücünün omuzlarındaki gelincik kürkünden ellerindeki asa veya başlarındaki taçtan geldiğine inananlar gibi o da kendisini ve servetini sağladığı hükümet kolunu iktidarı gerçek kaynağı zannetmektedir. Burjuva diktatörlüğünde iktidarı kaynağının sermaye olduğunu hele somut durumda uluslararası finans kapitalin belirleyici kesimleri olduğunu unutmaktadır. Kendisini destekleyen kimi sermaye kesimlerinin hala mevcut oluşuna ve kendisi sayesinde servet sahibi olan kimi kesimlerin bulunmasına, yakınlarının ayakkabı kutularından çıkan servetlere bakarak kendisini hala sermayenin vazgeçilmez temsilci-

düşükçe de sorun giderek basit bir hükümet değişikliğinin ötesine taşmakta, herhangi bir politik krizden farklı olarak bir "rejim krizi" halini almaktadır. Rejim derken elbette genel olarak burjuva diktatörlüğünü ifade eden bir rejimi değil, 12 Eylül'den beri bu darbeye tesis edilmiş kurumlar vasıtasıyla hüküm süren "12 Eylül Rejimi"nin krizini anlamak gerekir.

Aslında Kenan Evren'in kendi hükümlerini kalıcı kılmak üzere sipariş ettiği 12 Eylül anayasasıyla çerçevesi çizilen bu rejim onun muradına ermesine yetmemiştir. Güya siyaset sahnesinden sildiğini sandığı burjuva siyaset sahnesinin başlıca aktörleri yeniden sahne almakta gecikmemiştir. Bu bakımdan 12 Eylül cuntasının başı amacına ulaşmadan kendisi sahne dışına düşmüştü. 28 Şubat "balans ayarına" bu eksik giderilmiş oldu. Erdoğan ve partisi de bu boşaltılan alanda birinci parti haline geldi.

Tayyip Erdoğan, 12 Eylül rejiminin sunduğu imkanları yüzde on barajı da dahil olmak üzere tek başına iktidarı pekiştirmek üzere kullandı. Önce referandum kurnazlığıyla 12 Eylül Anayasasını kendi iktidarı pekiştirecek tarzda düzenleyip "yeni bir Anayasa" vaadiyle oyları artırarak tekrar birinci parti oldu. Ama kendi başına yeterli çoğunluğu bulamadığı için, kendi arzulanmış Anayasayı yapamaz hale geldi. Bu durumda da bu kez Anayasa çalışmalarının önünü tıkayan başlıca aktör haline geldi. Başka gerekçelerle de olsa bu sürecin tıkanmasına katkı yapan rakipleri de onun iktidarı elinde toplamasına bilerek bilmeyerek hizmet etmiş oldular. Erdoğan 12 Eylül Anayasasının kendisine sunduğu imkanları sonuna kadar kullanarak kendini iktidara getirenlerin onu devre dışı bırakmasına karşı direnmektedir. Ama böylelikle ister istemez kendisiyle birlikte 12 Eylül rejiminin de süpürülmesini gündeme oturtmaktadır. Bu itibarla mevcut süreç basit bir hükümet değişikliği olmaktan çoktan çıkıp aynı zamanda bir rejim sorunu haline gelmektedir. Erdoğan'ın koltuğundan aşağıya edilmiş yeni bir anayasa sorunu da gündeme kaçınılmaz olarak getirecektir. Bu takdirde de yeni Anayasa'nın nerede nasıl yapılacağı da gündeme gelmek zorundadır.

Açıkçası yeni bir anayasa daima eskisinin tamamen yürürlükten kalktığı koşullarda yapılabilir ancak. Bu nedenle de yeni anayasalar daima darbe yahut daha nadiren devrimlerin ardından gündeme gelir ve her koşulda münhasıran yeni bir anayasa hazırlamak üzere teşkil eden Kurucu Meclislerce yapılır. Bir başka deyişle Erdoğan'ın koltuğundan indirilmesi esasen sadece yeni bir anayasa tartışmasını davet etmekle kalmayıp aynı zamanda bir kurucu meclis sorunu da gündeme getirecektir. Kaldı ki yerel seçimlerin sonucu ne olursa olsun onları takiben bir Cumhurbaşkanlığı seçimi gündeme gelecektir. Erdoğan'ın Çankaya'ya çıkması artık imkansız görüldüğüne göre bu dönemde de bir kez daha Anayasa konusu gündeme kaçınılmaz olarak gelecektir. Anayasa konusu ile birlikte bir kurucu meclis konusunun gündeme getirilmesi ise emekçilerin ve ezilenlerin çıkarlarını temsil etme iddiasında olanların ödevi olmalıdır. Bu ödevin hakkıyla yerine getirilmesinin yolu ise emekçilerin ve ezilenlerin birleşik kitlesel seferberliğinden geçer.

olduğuna işaret etmektedir.

Hepsinden dikkat çekici olan, ABD'nin 2014 İnsan Hakları raporudur. Türkiye'de alışılmış genellikle TSK kaynaklı muhtalalara inat, bu rapor esasen Erdoğan'ı iktidara getiren güçlerin kendisinden memnun olmadığını ilan eden bir muhtardır; ve zincirleme bir etkiyle yayılacağı şüphesizdir. Bir o kadar önemli olan bir diğer husus ise, ne ABD'deki muhalefet ne de ABD'nin rakibi olan emperyalist odaklar cephelerinde Erdoğan ve AKP'ye sahip çıkan bir tutumun kendini göstermemiş olmasıdır. Katar vb. ortaklarının ne söylediklerini bilmiyoruz ama önceleri ABD'nin kendisini yalnız bırakması karşısında şantaj maksadıyla Erdoğan'ın yöneldiği Şangay beşlisinin köşe taşı oluşturduğu Rusya'nın da Erdoğan'a gülcük dağıtmadığı Ukrayna'daki gelişmelerin ardından Kırım konusunda AKP hükümetinin Moskova'ya kükremesinden anlaşılmalıdır.

Bu kuş bakışı tablo uluslararası planda da Erdoğan hükümetinin içte yalnızlaşmış olduğuna işaret eder. Zaten çoktan beri meşhur "komşularla sıfır sorun" politikası sorunsuz komşu kalmasına varmışken şu anda sıfır komşu denebilecek bir noktaya varmış durumdadır. Bir dönem kara para aklama ilişkisini alttan alta sürdürdükleri İran'da ise şimdilerde ABD ile masaya oturmaya başlamış yeni bir hükümet hüküm sürmektedir. Suriye'de Erdoğan hükümetinin yegane ilişkisi

danmamak gerekir. Açıkta ki bütün yönleriyle ne bu cemaat koduyla anılan odak AKP'nin alternatifidir, ne de Fethullah Gülen, Tayyip Erdoğan'ın yerine göz dikmiştir. Bu bakımdan bütün aldatıcı görünümüne rağmen, ortada eşit ve aynı niteliklerdeki iki rakip arasında bir çekişme yoktur. Tersine durum daha çok şuna benzer: Bir tarafta işveren temsilcisi öte tarafta işten çıkarılmak istenen çalışanlar var gibidir. Elindeki işi bırakmamaya direnen Erdoğan'ın talihi kötüdür.

Ama bütün kerametlerin kendinden menkul olduğunu ve hükümetin başı olmakla kendisini TC'nin tamamı ve ta kendisi olduğunu sanan Erdoğan, herkesin kendisi gibi düşündüğü zehabına kapılmış durumdadır. Bununla birlikte bir telaş ve panik içinde olduğu da gözden kaçacak gibi değildir. Kendi emrindeki medyaya bile taa Fas'tan müdahale edip muhalefet partilerin ile ilgili haberleri geçirmelerine engel olmakta resmi TV'ler CHP grup toplantılarına dair yayını kesmektedir. BDP'nin sansür edilmesi için elbette olağanüstü bir durumu beklemeye bile gerek yoktur zaten.

Haris ve küçük hesap takipçisi Erdoğan, karşındakileri rüşvet alarak hizmet verdiği müteahhitlerle karıştırıp "şimdiye kadar ne istediniz de yapmadım?" diye sormakta ve sitem etmektedir. İşin doğrusu ne istedilerse (bundan elbette bahis konusu hoca efendiyi anlamamak lazım) yapmış ve yaygın tabire göre bunları yaparken de parmağını iyice yalamayı ihmal etmemiştir. Lakin

si sanmaktadır. Sermaye düzeninin hiyerarşik ve uluslararası çapta bir düzen olduğunu ve karşısındaki gücün bu düzenin belirleyici unsurlarını ifade ettiğini unutmaktadır. Kendi söylediğine inanıp sözümona bir faiz lobisi ile karşı karşıya bulunduğu zehabına kapılmaktadır.

Erdoğan'ın afra tafasına, tavır ve edasına bakarak onun kendine yakıştırmak istediği "alaturka bonapart" rolünü gerçekten oynayabileceğine kanmamak gerekir. Hem Prusya ile savaş içerisinde hem de 1871 devrimiyle iktidardan düşen Louis Bonapart iki başansız devrimin ardından çok özel koşullarda iktidara gelmişti. Kendine amcasının sıfatını yakıştıranca ancak onun kötü bir karikatürüne hayat vermişti. Gezi ayaklanmasıyla sapır sapır sallanan ve bir yerel seçimle koltuğundan olma telaşı içinde bulunan Erdoğan ise olsa olsa kendi amcasının iktidara oturtulmuş bir karikatürü olabilir.

ERDOĞAN 12 EYLÜL REJİMİNİ NASIL TARTIŞMA KONUSU HALİNE GETİRİYOR?

Erdoğan kendini iktidara taşıyan güçlerin arkasında değil karşısında olduğunu gördükçe diklene diklene gerilemektedir. Ama geriledikçe ve tutunacağı dalların yerinde yeller estikçe daha umarsız hamleler yapmaktadır. Bu hamleler çerçevesinde devletin bütün kurumlarını ve yalarını kendi istediği gibi işletme gayretkeşliğine

AB ülkelerinde yolsuzluk nasıl çözülüyor?

Tesadüfen AKP hükümetini sarsan gelişmeler, aynı süreçte gündeme gelen Türkiye burjuvazisinin referans aldığı burjuva diktatörlüklerinde yolsuzluk ve rüşvet konularının nasıl çözüldüğünün görülmesine imkan verdi.

Federal Almanya'nın eski Cumhurbaşkanı Christian Wulff 2008'de Münih'teki bir bira festivalinde yaptığı 700 Euro'luk masrafı bir film yapımcısına ödettiği suçlamasıyla karşılaşmıştı. Bu iddialar üzerine Wulff, cumhurbaşkanlığından istifa etmek zorunda kalmıştı. Geçtiğimiz günlerde makamından istifa ederek dokunulmazlık zırhından sıyrılan ve mahkeme önüne çıkan Wulff, aleyhindeki delillerin yetersiz olması gibi nedenlerle yargılandığı davadan beraat etti. Bu arada, aynı mahkeme Wulff hakkındaki şaibeye neden olan iddiaların sahibi film yapımcısı David Groenewold'ın yalan beyan verdiğini tespit ederek önce 3 yıl hapis cezasına çarptırdı; sonra sabıkası olmadığı için hapis yatmasına gerek olmadığını kanaat getirip 3 bin Euro ve mahkeme masraflarını ödemesine hükmetti.

Avrupa Birliği'nin Amiral gemisi ve örnek devleti olan Federal Almanya'da sonuçta haksız bir iddia olduğu hükmedilen birkaç yüz Euro'luk bir otel ve restoran faturası hakkındaki iddia aslında "masum" olduğu ortaya çıkacak olan Cumhurbaşkanı'nın bile tereddüt etmeden istifa etmesine yol açmıştı. Burjuva dünyasının usul ve adetlerine uygun olan bu olduğunu ilan edenler az değildi. Ama aynı zamanda bu şaibenin doğmasına ve Cumhurbaşkanı'nın makamından olmasına neden olan kimsenin birkaç bin Euro ile cezalandırılmasına da hükmedildi. Böylece burjuva adaletine göre "hak yerini bulmuştu".

Buna karşılık AB kapısındaki Türkiye'de bu olayla kıyaslanması hiçbir bakımdan kabul olmayan çapta yolsuzluk iddiaları gazete sayfalarını, TV ekranlarını kaplıyor; sosyal medya bu konuyla çalkalanıyor. Günün her anında ülkenin her köşesinde yüzbinlerce insan, mutlaka bu konular hakkında konuşuyor; pek çok ilde değişik zamanlarda değişen sayıda kitleler protesto eylemleri yapıyor. Bu konulardaki karşılıklı iddia ve savunular, başlayan seçim kampanyalarının neredeyse yegane konusu haline gelmiş durumda. Öyle ki pek çok seçim mitinginde bu konular hakkında konuşmaktan adayları tanıtmaya bile zaman kalmıyor.

Şimdi bu duruma bakarak sadece iki yolsuzluk arasındaki devasa fark hakkında hesaplar yapmak elbette akla ziyan bir şeydir. Bu farkı sadece Türkiye'nin "Avrupa standartlarında bir demokrasiye sahip olmadığı" sonucu ile açıklamak ise düpedüz ahmaklık olur. Bu tablodan çıkan başlıca

Regulierung verteuert Darlehen

Banken müssen Zinsrisiko künftig stärker absichern

Karsten Rösch, Frankfurt

Langfristige Kredite dürften nach Einschätzung von Experten künftig teurer werden, unabhängig von der allgemeinen Zinsentwicklung. Grund ist, dass die Finanzaufsicht BaFin zum Jahresbeginn die Kriterien für ihren sogenannten Zinschock verschärfte. Das bedeutet, dass Banken entsprechende Risiken stärker absichern müssen.

Risikante Strategie

Die Institute müssen nun in einer Art Stressstest die Bilanzfolgen einer plötzlichen Änderung des Leitzinses von zwei Prozentpunkten nach oben oder unten durchrechnen. Bislang lag die Grenze bei 1,5 Punkten nach oben sowie 1,9 Punkten nach unten. Neue Risiken ergeben sich so für alle Banken, die langfristige Kredite über kurzfristige Einlagen refinanzieren.

Das Schaf im Wulffspelz

Präsident räumt erneut schwere Fehler ein // Kein Rücktritt // CDU-Politiker sieht sich auch als „Opfer“

sonuç şu anda Türkiye'yi sarsan it dalaşının basit yahut büyük çapta bir yolsuzluk ve rüşvet silsilesine indirgenemeyeceği gibi, telekulak skandallarıyla beslenen bir komplodan ibaret de olmadığıdır. İktidarı ve muhalefetiyle Türkiye'deki burjuva siyasetçilerinin ve yorumcularının ısrarla meseleyi yolsuzluk ve yasal olan/olmayan dinlemeler çerçevesinde tutmaya gayret etmesine rağmen, meselenin yolsuzluktan ve yasa dışı dinlemelerden daha derin nedenleri vardır. Türkiye'deki gelişmelerin asıl ayırıcıdır yani Erdoğan'ı iktidara getiren güçlerin onun pabucunu dama atmakta oluşudur. Bunun için başbakan sürekli "ihanet"ten, "komplodan" söz etmektedir.

Konuyla yolsuzluk eksenini üzerinden yaklaşmak burjuva siyasetinin kısır döngüsü içinde kalmanın birinci adımı olur. Aynı nedenle meseleye yaklaşırken "özel hayatın mahremiyeti, yasa dışı takip ve dinlemeler, kişilerin temel hak ve özgürlükleri vb." açılardan yaklaşmak da aynı istikamette bir adımdan başka bir şey değildir. Bunlar esasen burjuva siyasetinin kısır döngülü alanına hapsolmanın ifadesi olur. Daha da önemlisi söz konusu çatışma iki rakip güç arasında keskin bir çatışma olmaktan çok aynı kamp içinde bir tür nöbet değişimi ve buna direnme noktasında olduğu için bu kamlardan birinin ya da diğerinin kuyruğuna takılmak

arasında esaslı bir fark yoktur. Başlıca fark şudur ki kaybedeceği mukadder olanın yanında yer almak enkazın altında kalmakla sonuçlanır.

Almanya örneğinin gösterdiği başlıca gerçek aslında Alman cumhurbaşkanının ve Almanya'daki burjuva diktatörlüğünün daha "temiz", Alman basınının ve siyasetçilerinin "daha ahlaklı", Almanya'daki seçmenlerin hak ve özgürlüklere daha duyarlı olduğu değildir. Bu örnekten çıkarılması gereken biricik gerçek Almanya'da Cumhurbaşkanı'nın yerinden olmasının ardında finans kapitalin başlıca güçleri arasında kıyasıya bir kapışmanın olmadığıdır. Nitekim AB'nin en güçlü emperyalist gücü ve uluslararası planda ABD emperyalizminin en güçlü rakibi olan Federal Almanya'da cumhurbaşkanının değişmesiyle, ne Almanya'nın genel siyasal yöneliminde bir değişiklik olmuştur; ne de bu değişiklik yüzünden Almanya'da kitleler sokaklara dökülüp birbirleriyle karşı karşıya gelmiştir. Aksine böyle büyük bir devletin başındaki kimsenin yerinden olması adeta sıradan bir adli olay gibi gelip geçmiştir. Ne Almanya'nın, ne AB'nin ne de uluslararası siyaset ilişkilerinin seyrinde iz bırakmadan unutulmuş geçmiştir. Burjuva diktatörlüklerinde "yolsuzluk kazaları" ekseri böyle çözülür.

Bir de Mitterand dönemi Fransa Başbakanlarının

dan ve Erdoğan gibi "siyasette yolsuzluklara son verme" iddiasıyla hükümetini kuran Pierre Berezgovoy'nun oldukça çarpıcı akibeti vardır ki istisnalar arasında görülmelidir.

1993 yılında Mitterand'ın başkanı Pierre Berezgovoy hakkında Alman Cumhurbaşkanı'dan daha ciddi ama Tayyip Erdoğan ve ortaklarıyla kıyaslanmayacak çapta yolsuzluk iddiaları çıkmıştı. Bunların üzeri örtülmeye çalışılırken muhalif mizah dergisi Canard Enchaîné bir başka yolsuzluğu ifşa etti: Berezgovoy kendine bir daire satın almak için hükümet yakını bir iş adamından faizsiz olarak 1 milyon franc (yaklaşık 152 bin Euro) borç almıştı! Bunun üzerine başbakan istifa etmek zorunda kaldı. İstifasından bir ay sonra 1 Mayıs 1993'te bir kanalı kenarında cesedi başından bir kurşunla vurulmuş olarak bulundu. Resmi olarak intihar olarak kayda geçen bu ölüm üzerine pek çok tartışma yapıldı ve hala da bir cinayetin söz konusu olduğunu savunanlar var.

Bununla birlikte trajik bir biçimde son bulan bu yolsuzluk hikayesinin ardından Mitterand'ın yaptığı dokunaklı konuşmalar ve kimi yazarların aynı doğrultudaki makaleleri dışında Fransa siyaset tarihinde iz bırakan bir olay olmadı.

Oysa 17 Aralık'tan beri Türkiye'de siyaset sahnesi haftalardır başbakan ve kimi bakanların bulduğu yolsuzluklarla çalkalanmaktadır. Aynı zamanda sokaklar da az çok hareketlenmektedir. Bunun uluslararası planda da giderek artan bir ilgi ve yankı bulduğu anlaşılmaktadır.

Elbette bunun bir nedeni bir yanda 700 küsur Euro'luk bir otel/restoran faturası ile ilgili veya bir apartman dairesi borcu gibi yolsuzluklar söz konusu iken, beri yanda yüz milyardlarca Euro'yu ifade eden ve İran'a karşı ambargonun delinmesi ve İran'daki gerici Molla rejiminin kara paralarının aklanması, bunun yanı sıra El Kaide bağlantılı çetelerin finanse edilmesi gibi uluslararası planda yankıları muhtelif ve derin olan yıllara yayılmış bir kirliliğin yumağının bulunmasıdır. Bu takdirde elbette Almanya'daki küçük yolsuzluk ile veya Fransa'daki trajik yolsuzluk hadisesi ile Türkiye'deki büyük yolsuzluklar zincirinin kıyaslanmayacak ölçekte etkileri olması bir ölçüde anlaşılır olsa gerektir. Ama dünyanın en büyük emperyalist güçlerinin başındaki kimselerin koltuklarından edilmesi sessiz sedasız ve sarsıntısız olurken, Türkiye'de bir başbakanın iktidardan düşürülmesinin bu kadar gürültülü olmasının izahı herhalde çok büyük yolsuzlukların söz konusu olması değildir.

Parlamente burjuva demokrasisinin aldattıcı işleyişine kanmamak gerekir

Erdoğan kendisiyle partisinin oyların çoğunu aldığı için millî iradeyi temsil ettiğine ve "egemenliğin kayıtsız şartsız milletten elinde olduğu" sözünden kendisinin kayıtsız şartsız bir egemenlik sahibi olduğuna inanıyor. Doğrusu ne yazık ki buna inananlar onlardan ibaret değil. Aksine onun yedeği değil alternatif olacak bir ana muhalefeti yaratmakla yükümlü olanların pek çoğu da Erdoğan'ın hala kayıtsız şartsız bir egemenliğe sahip olduğuna ve sandıktan birinci parti olarak çıkması halinde bu iktidarının pekişeceğine açık yahut örtük biçimde inanıyor. Bir bir gündeme düşen yolsuzluk dosyasının üstünü örtbileceğini sanıyor. Emrindeki basın ve medya kuruluşlarını harekete geçirerek kendisine oy verenlerin olan biteni ve ortaya saçılan dolarları görmeyeceğini sanıyor. Oysa aynı kuruluşlar nasıl penguen belgeseli yayınlayarak Gezi ayaklanmasının üstünü örtmediyse ve bu ayaklanmanın 80 vilayette yankı bulmasına engel olamadıysa bu pisliliği de örtmeye yetmiyor. Erdoğan muhalif medyanın etkisini kısmaya çalışırken daha fazla köşeye sıkışmakta ve koltuğu sallanmaya devam etmektedir. Gezi Parkında keşfettiği "allahın belası sosyal medya" başına bela olmaya devam etmektedir. Destekçileri ve hatta AKP içindeki kimi unsurlar bir bir kendisinden uzaklaşmaya başlamaktadır.

Hükümet devlet makinesinin tamamen kendi talimatlarına göre çalışmasını sağlamak için kitlele tayinlerle bürokrasiyi alt üst etmeye yönelmektedir. Halbuki bugün kendisine ihanet ettiği için "komple ve tertip düzenlediği için" oradan oraya sürdüğü bürokratları da daha önce aynı

yerden bulup o mevkilere getirmişti. Onların yerlerine yerleştirmekle olduğu unsurların yarın ne yapacağını belirsiz olduğunu unutuyor. Bürokrasinin sadece hükümette kimin olduğuna göre değil iktidarı gerçekten kimlerin belirlediğine göre hareket ettiğini bilmezden geliyor.

Bu sarmal içinde adım adım akibetine yaklaşıpça, bu sefer yeni yasal düzenlemeler ve kararnamelemlerle bunlara eşlik eden tayin ve sürgünlerle medya karartmalarıyla da kendini koruyamadığını gördükçe Erdoğan'ın tek umudu yine birkaç kez içinden çıktığı seçim sandığı olmaktadır. Oysa daha şimdi cumhurbaşkanlığı sandığından çıkamayacağı belli olmuş kendisi de buna alışmaya başlamıştır. Her geçen gün kendisini "sandığa gömmekten" söz edenlerin sayısı artmaktadır.

İşin doğrusu kendisini asıl iktidara taşıyan ve 12 yıldır orada kalmasını sağlayan güçlerin arkasında durmadığını ve karşısına geçtiğini görünce kendini ihanete uğramış hissedip, kendisini desteklemeyen herkesi hain ilan etme telaşına düşmektedir.

Bu çaresizlik içinde Erdoğan, kendisini iktidara taşıdığı inandığı seçmenlerine sığınmaktadır. Ama hükümetleri seçmenlerin belirlediğine ve sandıktan oyların çoğunluğunu alarak çıkarılan gerçekten milletten iradesi demek olduğu hakkında sıkı sıkıya alıştığı palavralarla kendisini kaptırması olsa gerektir. Zira geride kalan son seçimler bile göstermiştir ki, sandıktan oylarının yansını aldığı halde AKP oyların neredeyse üçte biriyi sahip olduğu kadar iktidar elde edememiştir. Burjuva parlamente rejimlerinde siyasi ik-

tidarı belirleyen seçmenler veyahut genel olarak halk yığınları değildir. Parlamente sistem kitlelerin ülkenin kaderini belirlediğine inandırılarak burjuvazinin kendi hizmetkarlarını iktidara getirmesine alet edilmesi doğrultusunda çalışır. Her zaman şu ya da bu yoldan egemen sınıfa ve hüküm süren sermaye kesimlerine biad ve hizmet etmeye amade profesyonel politikacılar, bürokrasinin muhtelif kademelerinde yer tutmuş unsurlar asıl devlet işleyişini belirler. Zaman zaman yasama yargı ve yürütme ayarında bir başka güç diye tanımlanan ve sermayenin daha dolaysız biçimde denetleyebildiği basın yayın kuruluşları vb. de bu mekanizmanın başlıca dişlilerindedir. Bu çerçevede sandıktan çıkan oyların çoğunluğu daima bir teferruat olarak kalmaya mahkum olur.

Nitekim şimdi zaten mecliste nitelikli çoğunluğa sahip olmadığı için sıkıntıda olan Erdoğan ve AKP kendisine karşı komplo yapmakta olan bir "paralel devlet" söz etmektedir. İşte onun "paralel devlet" diye kastettiği burjuva diktatörlüğünün sermayenin hizmetinde harekete geçen mekanizmalarıdır. Bu saldırılara karşı Erdoğan daha önce özenle kendisinin seçip görevlendirdiği ve şimdiye kadar kendi emri altında çalışmış olan binlerce bürokrati bir yerden bir yere aktarmakta ve onların yerine kendilerine bağlı olduklarına inandırdıkları başkalarını yerleştirmektedirler. Oysa önceden tayin ettiklerini başka nedenle mi tayin etmişlerdi? İşin doğrusu bu kadro kaynağı daima aynı kaynaktır. Cemaat denen oluşum 30 yıldır bu kadroları yetiştirmektedir (hem de sadece Türkiye'de değil) Erdoğan ise 10 yıldır bu kaynaktan beslenerek iş görmüştür ve belli olu-

yor ki 10 yıldır "ayakkabı kutularını" doldurmak-tan kendi kadrolarını yaratmayı ihmal etmiştir.

O nedenle "paralel" dediği devletin karşısında tayinlerle sürgün sansür ve tehditlerle duramayacağı besbellidir. Üstelik unutmaktadır ki, bugün kendisine karşı harekete geçen "paralel devlet" daha önce birlikte "askeri vesayet" veya "derin devlet" diye tarif edilen "gulyabaniler" karşı birlikte "kumpas kurduğuna" ve onların hakkından geldiğine tanık olduğu gücü ifade etmektedir.

Bu umarsız durumda bir yandan seçmen kitesine sığınan Erdoğan bir yandan da onların (Gezide olduğu gibi) seferber olup sokaklara dökülmesini önlemek için azami özeni göstermektedir. Sadece sandığa gidip kendisine oy vererek destek olmalarını istemektedir. Bir başka deyişle sokaktan ve kitlelerden öylesine ürkmektedir ki (haksız değildir), kendi kitesini dahi gemlemektedir.

Doğrusu aslında alternatifi değil yedekleri konumundaki burjuva partileri de aynı AKP gibi kitlelerin seçim çerçevesindeki bir seferberliğin ötesine geçmelerinden fena halde ürkmektedirler. Zira bu takdirde sokaklarda kendi kitlelerinin bile kontrolünü kaybedeceklerinin farkındadırlar. Gezi deneyimi onlara bu konuda unutamayacakları bir ders olmuştur.

Öte yanda da bütün burjuva partilerinin toplamından daha geniş ve etkili bir kitle seferberliğini yaratma yeteneğine sahip olduğunu uzun yıllardan beri defalarca göstermiş olan ve metropollerde de böyle bir varlık kazanmakta olan BDP'nin odağında bulunduğu emekçi/ezilen hareketi bulunmaktadır.

AKP'yi Amerika güdümlü savcılar değil emekçilerin mücadelesi devirmeli

Aşağıdaki yazı 4 Ocak 2014 tarihinde İstanbul'da yapılan "Gerileyen AKP'yi Amerika Güdümlü Savcılar Değil Emekçilerin Birleşik Mücadelesi Devirmeli" başlıklı KÖZ söyleşisinde yapılan sunumun yazı haline getirilmiş metnidir.

Geçtiğimiz aylarda, Türkiye'de bir dizi önemli siyasal gelişme peş peşe yaşandı. Dershanelerin kapatılması ile ilgili açıklamalar, MGK raporlarının basına sızdırılması, başbakanın Suat Kılıç'ı tokatlaması, 17 Aralık operasyonu, durdurulan turlar sırasıyla geride bıraktığımız günlere damgasını vurdu. Türkiye bir anda savcıların bildiri dağıttığı bir ülkeye dönüştü. Öte yandan tutuklu BDP'li vekiller de birer birer salıverilmekte.

Karşımızdaki bu tablo karşısında komünistlerin ödevlerinden bahsetmeden önce olguların derinlemesine tahlil etmeli. Zira karşımızda duran sorun dershanelerin kapatılması, İran ile ilişkiler, kaçakçılık değil. Gerçekte sorun AKP'nin gönderilmesi sorunudur. Sıraladığımız skandallar ise AKP'nin gönderilmesi için kullanılan bahanelerdir. Sadece yolsuzluk operasyonları değil aynı zamanda AKP'nin karşısındaki blokun Gezi eylemlerine dair tutumu da bu bağlamda değerlendirilmelidir. Kısaca bugünkü sorun burjuvazinin farklı kesimlerinin farklı sebepler ile olsa da AKP'den kurtulmak istemesi olarak tanımlanabilir. Ancak AKP'nin varlığı sadece burjuvazi değil aynı zamanda emekçiler açısından da bir sorundur.

KAVGANIN SAFLARINI DOĞRU TESPİT ETMELİ

Karşımızdaki kavgada safları kimlerden oluştuğunu hemen seçmek kolay değil. İlk bakışta AKP ile cemaat arasında bir kavga gözleniyor olsa da cemaati bu kavganın içinde bağımsız bir özne olarak değerlendirmek doğru olmaz. 172 ülkede okul açabilecek bir güce sahip olması, cemaatin kendi hikmetiyle açıklanamadığı gibi peş peşe açılan soruşturmalar da cemaati kendi tasarrufu değildir. ABD ve Türkiye'deki Amerikancı sermaye grupları cemaati bir koçbaşı gibi kullanmaktadır.

Peki, bu kesimlerin maksadı nedir? Amerikan ve Türkiyeli sermaye grupları, 2007-2008'den itibaren AKP'nin Kürt sorununu çözümünde PKK'nın tasfiyesine ve kademeli reformlara dayalı planı uygulamayacağına anlayınca AKP'nin bir yedeğini hazırlamaya koyuldu. Erdoğan bu durumu fark ettikçe tepkisel olarak sertleşti ve daha milliyetçi bir konuma geldi. Bugün de yine bu kesimlere karşı hamle yaparken kendisine yönelik gerçekleşmesi muhtemel bir saldırıyı tetiklemiş oldu. Böylelikle 2007-2008'den itibaren siyasal gerilim artıktı. AKP bağımsız, başına buyruk bir çizgi izlemeye başlarken karşısındaki cephenin muhalefetine de keskinleşti. Ayrıca Erdoğan kendisini destekleyen kitleleri sokağa dökmeyi ve bir anlamda pasif bir mücadele yürüttü. Dolayısıyla onun bu tepkisel fakat etkisiz tavrı daha büyük bir saldırıyı tetiklemiş oldu. Neticede operasyon dalgası başladı ve

tarafalar birbirine açıktan savaş ilan etti.

Harekete geçen öznel Tayyip Erdoğan'ın önümüzdeki yerel seçimlerde geriletmeyi hedefliyorlar. Yerel seçimlerde böyle gözle görülür bir gerileme yaşanmadığı takdirde sermaye önceden yaptığı gibi sandığa saygıdan bahsetmeyecek. Böylece Erdoğan'dan kurtulma süreci uzayacak, daha da sancılı bir hale gelecek ve parlamento dışı çözümler gündeme gelecek. Bu sürecin uzayacak olmasının bir diğer sebebi de kavganın iki tarafının da mevcut konumlarını korumak için çaba sarf etmeleridir. Dolayısıyla 2015 civarına kadar uzanacak bir siyasal kriz öngörmek mümkün.

AKP'NİN GÖNDERİLMESİ SORUNUNDA EMEKÇİ VE BURJUVA ÇÖZÜM

Ortada AKP'nin gönderilmesine dair bir plan söz konusu olduğuna göre "peki biz AKP'den nasıl kurtulacağız?" sorusunu sormak gerek. Bu soruyu yanıtlamak için burada başka bir şeyi hatırlatalım: kapitalist sistemde emek sermaye çelişkisi yalnızca devrimle çözülür. Mevcut sistem içindeki demokratik haklar mücadelesinden doğan tüm çelişkilerin ise iki çözümü vardır. Bunların biri burjuvazinin çözümü diğeri ise emekçilerin çözümüdür. Bir rejim sorunu olarak karşımızda duran sorun da aynı şekilde tanımlanmalıdır. Yani karşımızda duran sorun ya emekçilerin-ezilenlerin lehine ya da burjuvazinin lehine çözülecektir. Belli ki burjuvazinin çözümü kitleleri sürece katmamayı, onları sokağa dökmeyi hedefleyen bir çözümdür. Hatta bu çözüm yolu ile bu işin sonunda kitlelerin daha da hayal kırıklığına uğraması, siyasetten uzaklaşması hedeflenmektedir. Çünkü bu çözüm yolu açıktır: her gün yeni bir skandal patlatılacak ve sandıkta da 90 yıllık CHP, yeni bir parti gibi pazarlanacaktır.

Emekçilerin çözümünün ise en azından bir girişim olarak daha önce Gezi'de gördük. Rojava'da da görüyoruz. Esad Kürtler ile TC'yi çatıştırmak isterken Kürtler bu oyunu bozdu. Emperyalistlerin güdümünde birbirleriyle çatışan iki gerici tarafa da yedeklenmeden Rojava'da kendi bayraklarını diktiler. Gezi'de emekçilerin ayaklanan kitlesi AKP'ye karşı mücadele verirken, CHP'ye fazla yanaşmayarak ona yedeklenmemeyi bildi. Ayaklanmadan sonra forumlar ortaya çıktı. Binler sahalara kadar memleket meselelerini konuştular. Emekçilerin çözümünün demokratik haklar mücadelesinde kitleleri seferber edip, bu seferberliği kalıcı örgütlenmelere dönüştürmekten geçtiği bu iki olayda da açıkça çıktı. İşte bugün bu iki çözüm yolunun arasındayız.

Doğrusu nesnel koşullara bakıldığında Amerikancı burjuvazinin de AKP'nin de gönlünden geçen çözümün gerçekleşmesi çok zor görünüyor. İlkincisinden başlarsak, dostlarını kaybeden AKP'nin bu saldırılara karşı kendini savunması oldukça zor. Bunlara direnmek için de milli görüş çizgisine savrulması, anti Amerikancı bir çizgi tutturması gerekiyor. Bu noktada AKP'nin içine kapanması ve Erdoğan'ın Chavez'e dönüşmesi ve bu şekilde iktidarda kalması da mümkün değildir. Zira Erdoğan'ın ne Chavez gibi arkasını yaslayabileceği petrol gibi bir doğal kaynağı vardır, ne de yanında işbirliği yapabileceği bir sermaye odağı. Bu yüzden bugünkü siyasal tabloda arkasında uluslararası finans kapitalin ve onların bu topraklardaki temsilcilerinin desteği olmadan ayakta kalamaz. Zaten AKP'nin kitleleri harekete geçirmeye dönük bir ufku, hazırlığı ve bunu yapabilecek bir örgütü de mevcut değil.

Muhalefet açısından da durum daha parlak değil. 90 yıllık bir partiyi Amerikancı bir Kürt çözümüne ikna etmek hayli zor. CHP'nin bu klasik sorunu dışında son gelişmelerle ayyuka çıkan yeni sorunları da var. Zira Cemaat-CHP ittifakı içinde bulunduğumuz siyasal atmosferde kaçınılmaz görünmektedir. 2011'de KÖZ, Erdoğan'ın İsrail ile gerilimi ve Mavi Marmara olayıyla, Cemaat-AKP ilişkisinin çatırdadığını, önümüzdeki süreçte CHP'nin ABD güdümlü bir parti olması

ve cemaatinde ABD'nin koçbaşı olarak kullandığı bir odak haline gelmesi nedeniyle birbirine yaklaşan iki odak olacağını söylüyordu. ABD destekli AKP'nin yerini almak için sahanın kenarında ısınan CHP ve yine ABD ile göbekten bağlı cemaat onları birleştiren bu asil güç dolayısıyla zaten birbirlerinin çekim alanına çoktan girmişti. Ama bu flört birbirlerine olan doku uyumsuzluğunun daha da gün yüzüne çıkmasına neden olacaktır. Aralarında gerçekleşen bu yakınlaşmanın CHP içindeki hizipleri artırıp CHP'yi yıpratır, zayıflatan bir duruma sebebiyet vermesi oldukça yüksek bir ihtimaldir. CHP seçim sürecinde bu flörtü yer yer gizleyerek içindeki gerilimi azaltmaya çalışırken, flörtünü de devam ettirmek zorunda kalmaktadır. Bunun dışında CHP, yolsuzluk, rüşvet gibi meselelerin üstüne gideceğim dese de mümkün değil. Çünkü en büyük hırslılardan birini İstanbul'a aday yaptı. Bu konuda da konuşup kendisini vurmak istemiyor. AKP de bir yandan başka bir şey daha yapıyor: hem BDP'ye zeytin dalı uzatıyor, hem de ortamı rahatlatmak için içeri tıktığı tüm rakiplerini salıveriyor. Hem Ergenekoncuları, ulusalcıları hem de Kürt siyasetçileri hapisten çıkarıyor. Bu da safları daha da belirsizleştiriyor. Yani ortada bir ya kaybet, ya kaybet durumu var. Ne iktidar ne de muhalefet bu meseleye bulaşmak istemiyor, çünkü hepsi pislige bulanmış. Ama hiçbirinin bunun dışında da kalamıyor çünkü tüm dünya onları bu işe dahil etmeye çalışıyor.

Bu siyasal tablodan çıkarılması gereken ödev; CHP seçmeni durumundaki işçileri, emekçileri bu boşlukları yararlanarak düzen partilerinden biri olan CHP'den koparıp, ezilenlerin bağımsız, birleşik mücadelesini öreerek kendi talepleri etrafında örgütlenmelerini sağlamak olmalıdır.

PARALEL DEVLET BAHANESİYLE KİTLE EYLEMLERİNDEN KAÇINMAK İNTİHARDIR.

KÖZ olarak 2007'den beri ortada bir muhalefet boşluğuna işaret ediyor ve bunu da BDP'nin odağında bulunduğu ezilenlerin ve emekçilerin birleşik muhalefetinin doldurabileceğini savunuyoruz. İşte bu rolü oynayacak bir muhalefetin hareket alanı çok daha geniş. Geçmişte böylesi bir muhalefeti örnek için bu denli büyük fırsatlar yokken toplumsal muhalefetin merkezi olma iddiasında bulunmak daha kolaydı. Ancak toplumsal muhalefetin yükseldiği Gezi ve benzeri gelişmeler bu türden iddiaları taşıyanların sınıfta kaldığı açıkça gösterdi. Bu durum bir yönüyle bir kapasite eksikliğinden kaynaklansa da asıl olarak siyasal gelişmelerin yanlış bir şekilde okunmasından kaynaklanıyor.

AKP'nin şu veya bu şekilde gideceğinin belli olduğu böyle bir dönemde herhangi bir gerekçeyle "aman hükümet gitmesin" demek sadece bir fırsatı kaçırmak anlamına gelmez aynı zamanda zayıflayan AKP'nin yerine daha diri ve kuvvetli bir burjuva partisi koymaya hizmet eder. Bugün Kürdistan'da cemaatle sürdürülen bir kavga olduğu ortada olsa da orada da esas büyük kavga AKP ile verilmekte. Barzani ile birlikte orada miting yapmak başta olmak üzere muhtelif yollarla BDP'nin kitlesini kendi terkesine katmayı hedefleyen AKP değil mi? Zaten böyle bir durumda bu tutumu almak Türkiyelileşme iddiası ile de herhangi bir biçimde bağdaşmaz.

Bugün eğer BDP, AKP'yi eleştirmese bu intihar

olur, zayıflatılmış bir AKP yerine güçlü ve vahşi bir muhatap BDP'nin karşısına dikilir. Yaratılan bu muhatap da Kürtlere yönelik daha saldırgan olacaktır. Kendi geçmişi ihanetlerle dolu AKP bu seçimlerde gerilemezse 2011'de alanlarda ip salladığı Kürtlere karşı daha sert bir politika izleyecektir.

Amerikancı (CHP-cemaat) koalisyonu destek vermek de, AKP'yi güçlendirmek de Kürtlerin elini güçlendirmez. Yapılması gereken bu iki burjuva partiden birini tercih etmek değil, bu iki odak karşısında kendi sesimizi yükseltmektir. Bugün Kürtler anadilde eğitim, KCK'lilere özgürlük için sokaklara çıkmaları, "Ergenekonculardan hesap sorulmadan rahat yok!" diyerek bir basınç oluşturmaları şu an emekçilerin dayatılan ya AKP ya da CHP denklemini tamamen bozguna uğratar ve AKP Kürtlerin demokratik hakları için daha çok taviz vermek zorunda kalır. Yani emekçilerin ve ezilenlerin önünde iki yol durmaktadır: ya kendilerini ya da kendi katillerini güçlendireceklerdir.

KÖZ'ÜN SEÇİM ÇALIŞMALARINDAN MURADI

Tam da bu noktada KÖZ'ün takındığı siyasal çizgi anlam kazanıyor. İçinde bulunduğumuz süreçte bir halk muhalefeti örmenin imkânının her zamankinden fazla olduğunu daha fazla anlatmalıyız. Ortada bir seyis değiştirme durumu olduğunu, AKP'nin yerine geçirilmeye çalışılanların AKP'den daha büyük hırslılar olduğunu vurgulamalıyız. AKP'nin karşısında görünen Koç "ben bu dönemde servetimi 10 kat artırdım" diyor. CHP de buna karşılık "Koç'a dokunurum" diyor. Bunlara karşı vurgulanması gereken tek çare ezilen ve emekçilerin birleşik mücadelesidir. Kuşkusuz, KÖZ siyasal gerçeklerin nasihat verir gibi dışardan anlatılmayacağını bilmekte ve tüm bu süreçten solun geniş kesimleriyle temasını arttırmak için faydalanmaya çalışmaktadır. Bu yapılırken de bütün sol akımlarla birlikte en geniş hattını örnek gereklidir.

KÖZ olarak bugün işçileri, emekçileri birleştirecek ve onların öncülüğünü kazanmış bir komünist partinin olmadığını ve ezilenlerin önderlik bunalımı olduğunu söylüyoruz. BDP'yi ya da HDP'yi de bu önderlik sorununu çözecek bir alternatif olarak sunmuyoruz. Peki, BDP'nin odağında emekçilerin birleşik mücadelesini örnek gerekirden neyi kastediyoruz? Bunu söyleyen emekçiler için çözüm HDP'dir demiyoruz. Zaten varlık nedeni olarak "devrimci önderlik sorunu çözülmeden işçiler lehine bir adım atılamaz" diyen bir siyasetin bunu söylemesi mümkün değildir. Biz bugün siyaset sahnesinde emekçilerin bağımsız hattını öreceğini söyleyen odaklara "madem böyle bir iddianız var gelin bu hatı birlikte örelim, siz de sorumluluk alın" diyoruz. O halde KÖZ seçim çalışmasında birleşik bir cepheyi örgütlemek için bile devrimci bir partiye ihtiyaç olduğunu göstermek için aktif rol alıyor. Bu yüzden KÖZ yerel seçim çalışmalarında, "oyumu kime versem" diyen emekçilere değil, siyaset yapan ve sorunları çözümlemek adına sorumluluk alan kesimlere seslenmektedir. Kendini önderlik boşluğunu doldurmaya yahut bir emekçi muhalefeti ni örmeye aday olarak gören siyasetlere ise bunu yapamazsınız demeyip, "birlikte yapalım biz KÖZ olarak sizin her ileri adımınızda yanınızda oluruz" diye seslenmektedir. Bu bir destek çağrısı olduğu kadar siyaset sahnesindeki tüm aktörlerin siyasal iddiasını sorgulayan bir meydan okumadır da.

Gezi'den Rojava'ya Ayaklanma ve Devrim

Köz'ün her sene Ekim Devrimi'nin yıldönümüne yakın bir zamanda gerçekleştirdiği Ekim Devrimi Tartışmaları panel dizisinin İzmir ayağında "Gezi'den Rojava'ya Ayaklanma ve Devrim" başlıklı panel 21 Aralık'ta Mine Bademci Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Panelin başında panelin Ekim Devrimi'ni yad etmek için değil, güncel siyasal olayları Ekim Devrimi'nin dersleri ışığında değerlendirmek üzere yapıldığı kaydedildi. Komünist Köz Gazetesi'nden Murat Özyavuz'un, Devrimci İşçi Partisi'nden (DİP) Atlen Yıldırım'ın, Kaldıraç Dergisi'nden Zeynel Sabaz'ın konuşmacı olarak katıldığı panel Gezi'den Rojava'ya işçi sınıfının devrim davasında ve ezilen ulusların kurtuluş mücadelesinde yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunulmasının ardından başladı.

MURAT ÖZYAVUZ: "LENİN'İN 'NEREDEN BAŞLAMALI'SI BUGÜN DE GÜNCEL"

İlk turda ilk sözü alan Köz temsilcisi Murat Özyavuz sözlerine 1901 tarihli Lenin'in "Nereden Başlamalı?" makalesinden şu alıntıyı aktardı: "Durmadan sistemli ve planlı hazırlıktan söz ettik; ama asla, otokrasinin ancak düzenli bir kuşatmayla ya da örgütlü bir saldırıyla yıkılabileceğini söylemek istemiyoruz. Böyle bir görüş, hem saçma, hem de doktriner bir görüş olur. Tam tersine, otokrasinin, kendisini sürekli olarak tehdit eden kendiliğinden patlamaların ya da önceden görülemeyen siyasal karışıklıkların etkisi sonucu çökmesi son derece mümkündür ve böyle bir ihtimal olarak çok daha fazladır. Ama maceracı kumarlardan sakınmak niyetinde olan hiçbir siyasal parti, faaliyetlerini böyle patlamaları ve karışıklıkları beklemeye dayandıramaz. Biz kendi yolumuzda ilerlemeli ve düzenli çalışmalarımızı sebatla sürdürmeliyiz. Beklenmedik olaylara ne kadar az bel bağlarsak, herhangi bir 'tarihi dönemec' karşısında hazırlıksız yakalanmamız da o kadar imkansızlaşır."

Daha sonra Murat Özyavuz şu görüşleri ifade etti: "Son dönemde gündemimizde olan gelişmeleri anlamak için bir dizi kavramın ne olduğunu anımsamak gerekiyor. Her şeyden önce genellikle neye ayaklanma denir ve herhangi bir ayaklanmayı bir proleter ayaklanmadan niçin ve nasıl ayırt etmek gerekir, bunun üzerinde durmak anlamlı. Öncelikle bugün ayaklanma dendiğinde var olan devrimci ve/veya siyasal örgütlenmelerin ayrı ayrı veya birlikte gerçekleştirdikleri planlı, örgütlü, kitlesel eylemlerden ayırt edilmesi gereken bir kitlesel eylem anlaşılmalı. Aynı zamanda da bunun var olan örgütlenmelerin kucaklayamayacağı çapta bir eylemi ifade etmesi önem taşıyor. Bu bakımdan Rusya'daki 1905 Devrimi diye andığımız ayaklanma daha sonra 1917'de 8 Mart vesilesiyle patlak veren ve Şubat Devrimi diye anılan ayaklanma tipik örnekler olarak akla gelebilir. Yaşadığımız topraklarda da 15-16 Haziran 1970, sonrasında ise Tarih ve 1995 Gazi Ayaklanmaları ilk akla gelen örneklerdendir. Bundan böyle de Gezi parkında patlak veren süreç ayaklanma olarak hatırlanacak.

Ayaklanma ve devrim kavramlarının birbirine karışmasına neden olan bir tarihi etken var. Zira

devrimci geleneğin şekillendiği uzun yıllar boyunca ayaklanma dendiğinde ilk akla gelen vaktiyle Blanquistlerin yahut onlardan esinlenen akımların iktidarı ele geçirmek üzere tasarladıkları silahlı eylem olmuştur. Bu noktada anlaşılacak şu ya da bu vesileyle kitlelerin kendiliğinden sokaklara dökülmüş olduğu koşullarda örgütlü devrimcilerin siyasal iktidara karşı planlı, örgütlü, silahlı ve bağımsız eylemleri kastedilir. Bolşevikler de bunu miras almış ve 7 Kasım 1917'de başarıya ulaşan ilk örneğe yahut Paris Komünü'nden sonraki ve onu aşan ilk başarılı örneğe imzalarını atmıştır.

Silahlı bir ayaklanma ve örgütlü, planlı bir müdahale olmadan devrim olmayacağını reddeden reformistlerin hüküm sürdüğü, devrimin bir ayaklanmanın içinden süreç olarak çıkacağını savunanların çoğunlukta olduğu koşullarda devrimi örgütlü, planlı bir silahlı eylem olarak ve «silahlı ayaklanma» olarak tarif etmek anlamlı ve gereklidir. Ama devrimin kitlelerin kendiliğinden ayaklanıp silahlanacağı bir sürpriz olacağı hakkında yanlışlamalar hüküm sürerken ve kimse 7 Kasım'daki gibi bir eylemi hayalinden bile geçirmiyorken besbelli ki bir dizi ayaklanma olup bitecek. Bir devrime önderlik etme sorumluluğunu üstlenip bu ayaklanmaların olduğu koşullarda burjuvazinin iktidarını alaşağı etmek üzere hazırlanacak bir parti ihtiyacı da kimsenin aklına gelmeyecektir.

Doğrusu Gezi Parkı'nda patlak verip yayılan ayaklanmayla Ekim Devrimi yahut genel olarak Rusya'daki devrim süreci ile bağlantı kurmak oldukça zor, hatta imkansızdır. Zira bir kere bu ayaklanma proletaryanın en çok ezilen ve en dinamik kesimlerinin doğrudan doğruya dahil olduğu ve damgasını vurduğu bir eylemi ifade etmiyor.

İkincisi siyasal iktidara karşı bir eylemi ifade etse de hükümeti alaşağı etme iradesini hiçbir aşamasında göstermiş değil. Bununla birlikte mevcut siyasal örgütlerin planlı, örgütlü eylemlerinden tamamen farklı onların harekete geçirmeye alışkın olduğu kesimlerin ötesinde kesimlerin harekete geçtiği ve hiçbirinin tek tek yahut bir-

likte kucaklayamayacağı bir kitleyi ifade etmesi bakımından ayaklanma olarak tarif edilmeyi hak eden bir eylemdir.

Buna karşılık örgütlü kesimlerin hiçbir biçimde bir rolü olmadığını düşünmek de yanlış olur. Nitekim Gezi Parkı'ndan tetiklenen olayın başka mahallelere, başka kentlere sıçraması esas itibarıyla bu örgütlü kesimlerin inisiyatifleri olmadan olmazdı. Parkın boşaltılmasının ardından süreklilik kazanmasında da bu etkenin rolünü hesaba katmak gerekir.

1905 DEVRİMİNDE BOLŞEVİKLER VE SOVYETLER

İşte bu noktada Gezi ya da Haziran Ayaklanması'na Ekim Devrimi'nin deneyimleri ışığında bakmanın önemi ve anlamı belirir. Bu bakımdan Ekim Devrimi'nden, yani 7 Kasım 1917'den ziyade 1905 Ekimine bakarak başlamak lazım. Bu noktada ilk Sovyet'in kurulmasına varan kitlesel ayaklanma da o zaman var olan örgütlerin öngörmediği ve kucaklayamayacağı bir ayaklanmaydı. Bir tek Lenin ve Bolşeviklerin bir kısmı bu tür olasılıklara 1901'den itibaren dikkat çekiyordu. Ama ayaklanma sırasında Bolşeviklerin Petersburg'daki yönetici kadrosu (esasen Bogdanov) Sovyet'i partiye tabi olmaya çağıran bir doktriner tutumu temsil ediyordu. Buna rağmen bu ayaklanma deneyiminin derslerini çıkararak Bolşevikler sayesinde o deneyim 1917 dönemine taşınabildi.

1917 8 Mart'ı vesilesiyle başlayan eylemin bir ayaklanmaya dönüşmesi de sürpriz gibi oldu. O eylemin arefesinde Bolşevikler 8 Mart'ta bir eylem yapıp yapmamayı tartışıyorlardı. Ama ayaklanma patlak verir vermez 1905'in dersleri meydana çıktı. O zamana kadar Bolşeviklerin çok etkili olmadığı ve Şubat Devrimi'nin kıvılcımını çakan kadınlar ve gençler arasında derhal örgütlenme çalışmaları başladı. 1905'teki gibi Sovyetlerin kurulması için inisiyatifler ortaya çıktı ve bu sayede 7 Kasım'daki Bolşeviklerin bağımsız eylemine zemin hazırlayan ayaklanma ikliminin sürekliliği sağlandı.

Kuşkusuz Gezi Ayaklanması'nın bu gelişmelerle benzerliği olmadığı açıktır ama önemli olan şudur: Gezi deneyiminin derslerini kuşanmadan bu ayaklanmanın eksikliklerine işaret etmekle kalmayıp getirdiği yenilikleri dağıtıcıya kaydetmeden bir sonraki ayaklanmaya müdahale edebilecek bir devrimci partiyi yaratmak mümkün değildir."

ATLEN YILDIRIM: "GEZİ BİR MİLLET FAKAT AYAKLANMA DEĞİL"

Devrimci İşçi Partisi'nden (DİP) Atlen Yıldırım ise kısaca şu görüşleri dile getirdi: "Önemli, kritik günlerden geçiyoruz. Bütün dünyada sosyalizm kitlelerin gündemine daha fazla giriyor. Sınıflı toplumlarda krizler ve emekçilere saldırılar var. Emekçiler Yunanistan'dan başlayıp Avrupa'ya, güneye, Akdeniz'in güney kıyısına, Tunus'a, Mısır'a kadar bir dizi coğrafyada isyan etti. Siz devrimci bir örnek olarak DİP 2012'de Taksim'e girerken öne çıkardığı sloganı hatırlamak istiyorum. DİP 'Devrimi Göreceğiz, Zaferini Hazırlayalım' diyerek alana çıktı. 'Taksim Tahrir olacak!' dedimizde de gülümseyenler olmuştu

ama yaşananlar doğruluğunu gösterdi. Tarihte 20-30 yılda bu tür gelişmeler olur, devrimcilerin karşısına böyle fırsatlar çıkar ve değerlendirilmediği takdirde arkasından gerici gelir. Kriz böyle bir fırsatı değerlendirecek.

Devrimci özne olup olmaması ile ilgili bir dizi tarihsel örnek var karşımızda. Çin ve Küba gibi daha çok askeri aparatlarla ilgili devrimler var. Bu örneklerde Sovyetler yok. Bir de kitlelerin isyanları var 20'li yıllarda, Çin'de olduğu gibi yahut Fransız Devrimi gibi. Bu neden önemli, çünkü görevler bunların niteliğine göre. 1905'e benziyorsa ona göre görevler biçilir.

Bu nedenle bu hareketleri kendiliğinden devrimler ve planlı olanlar olarak ayırmak gerekir. Haziran'da olan biten bir halk isyanıdır. İşçiler de vardır içinde, ama bu işçilerin kendi sınıf yöntemiyle gelmemiştir. Gündüz istedik gece direnişte. DİSK'in eylemdeki rolü bellidir. Bunu küçümsemek için değil, görev çıkardığı için söylüyorum. Gezi bir milattır, ama her şeye adını koymak lazım. Bu bakımdan Gezi bir ayaklanma değildir. Paris Komünü Marks'ın proletarya diktatörlüğünü geliştirmesine vesile olmuştur. 1905 ufuk açmıştır. Ekim Devrimi ise iki kavramla anılmalıdır; biri parti diğeri de Sovyetler. Rusya'nın Kasım'ı başarılı olmuştur, ama Almanya'da konseyler de olsa devrimci parti yoktur, dolayısıyla oradaki hareket yenilgi ile sona ermiştir. Devrim yapmak isteyenlerin bakacağı yer devrimci parti var mıdır yok mudur? Yoksa inşasının neresindedir?"

ZEYNEL SABAZ: "GEZİ BİR İSYANDI AYAKLANMA DEĞİL"

Kaldıraç Dergisi'nden Zeynel Sabaz ise şu görüşleri ifade etti: "Gezi'de karşılaştığımız bir isyandır, ayaklanma değildir. Ayaklanma olması için planlı olması gerekirdi. Direniş olarak başlamış, sonra isyana dönüşmüştür.

Gezi'de açığa çıkan hareket bizzet sınıf hareketidir. Eğer işçi sınıfından sadece elinde İngiliz anahtarı olan tulumlu işçiler anlaşılıyorsa, hizmet sektöründeki emekçiler, mahallelerdeki işçiler hesaba katıldığında bu hareket içerisinde işçi sınıfının olduğu görülür. Zaten 2 sınıf mevcut ve burjuvazi yahut proletaryanın ikisinden biri olmalı bu eylemlerde.

İki yıl önce Yunanistan'da yaptığımız bir toplantıda oradaki devrimcilerin Tunus'tan öğrendik dediklerini gördük. Belki enternasyonal tipte bir örgüt yok, ama kitleler birbirinden etkileniyor.

Eskiden yaşanmış devrimler, deneyimler önemli ama her süreç kendisini belirler. Bu süreç bitti mi? Hayır. Hükümeti devrimledi, ama sürdürdüğünü görmek mümkün. Devrimcilerle direnişçiler arasında ayrım olabilir, ama bu ülkede artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını söylemek mümkün.

Biz 12 Eylül kuşağıyız. Kayıp kuşak bu yenilginin kendisiydi ve örgütlerden örgütlenmekten uzak durmak gibi bir eğilimi vardı. Esas olarak bu eğilim kırıldı. Kürt Hareketi bu süreci değerlendiremedi Öcalan'ın açıklamalarına kadar. DİSK ve KESK ise bunların tepesindeki reformist anlayış nedeniyle süreçte etkili olamadı. Reformist hareketler bir yana biz de hazırlıksızlık ve klasik yöntemlerle sürece yaklaştık. Bugün forumlarda olamama nedenimiz bu. Bir dahakini başlatmak için örgütlenmeyi güçlendirmek lazım. Daha geniş ve esnek örgütlenme modeli mi, daha militan bir örgütlenme modeli mi gerekiyor, tartışmaları bu bağlamda yürütülüyor. Biz aslında her ikisine de gerek duyulduğunu düşünüyoruz. Rojava'ya dair olarak ise Kürt halkı o parçada kendi kaderini eline almış vaziyettedir, bize selamlamak düşer."

İlk turun ardından soru ve görüşler alındı. İkinci turda da konuşmacılar ortaya konan görüşler çerçevesinde gelen sorulara yanıt verdiler.

Haziran Ayaklanması ve Rojava'da yaşanan devrimin rüzgarını buluşturmak, buradan edinilen deneyimleri Ekim Devrimi'nin dersleri ile sınamak üzere gerçekleştirilen etkinliğe 30 kişi katılırken, pek çok katılımcı benzeri etkinliklerin daha sık örgütlenmesi temennisini dile getirdi.

İzmir TÜM BEL-SEN'de genel kurul

KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen İzmir 1 No'lu Şube 9. Olağan Genel Kurulu 15 Şubat Cumartesi günü Konak Selahattin Akççek Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Yıllar boyu bürokratik bir sendikal anlayışla ve sendika ağaları eliyle idare edilen ve bu durumun uzun süre kanıksandığı Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube'de son birkaç yıldır yaşanan ve özellikle geçtiğimiz yıl belirginleşen sınıf mücadelesi adına olumlu değişim Genel Kurul'a damgasını vurdu.

Sabahın erken saatleri itibari ile salona gelen delegeler Haziran Ayaklanması'nda düşenlerin resimleri ve "KESK'li tutsaklar onurumuzdur! Erol ve Uğur'a özgürlük! Baskılar bizi yıldırılmaz! Her yer Taksim, her yer direniş! #direnkadin,#direnberkin! Uyan artık iki gözüm! Yaşasın örgütlü mücadelemiz! Yaşasın Tüm Bel-Sen! Yaşasın KESK!" pankartları ile karşılaştılar.

Salona delegelerin dışında, bir gün önce İzmir Adliyesi'nde taşeronda çalışırken işten çıkarılan ve direnişe geçen Zirvetem temizlik işçileri de aileleri ve çocuklarıyla gelmişlerdi. Çoğu kadın olan işçiler karşılaştıkları yakıcı sorunu sloganlar ile salonun gündemine taşıdılar. Kamu emekçileri gibi sınıfın ayrıcalıklı bir kesiminin, sınıfın ayrıcalıksız ve en çok hak gaspına maruz kalan bir kesiminin gündemi ile işiğal etmek durumunda kalması başlı başına bir olumluluk olmak ile birlikte, bu işçilerin, yaşadıkları sorunun doğrudan muhataplarının olmadığı bir yere taşınması pek çok delege tarafından Genel Kurul'da yaşanan listelerden birini destekleyen politik bir yapının seçim atmosferini kendi lehine çevirme kaygısı olarak algılandı.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından Genel Kurul'a geçildi. İlk konuşmayı gerçekleştiren Şube Başkanı Mustafa Birinci toplu şekilde istifayı edip sendika değiştiren ve sendikayı bölme girişiminde bulunan eski yöneticileri eleştirerek, mücadeleyi sürdüreceklarını ifade etti. Daha sonra, bir sendika üyesinin hazırladığı, Gezi eylemlerinin havasını salona taşıyan kısa bir

sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Divanın oluşturulmasının ardından sendikanın faaliyet ve denetleme kurulu raporları okundu. Denetleme kurulu raporunda, bir önceki dönemde yönetimde olan ve Tüm Bel-Sen'de yaşanan tüzük değişikliğinin ardından yöneticilik kariyerlerini bu sendikada sürdüremeyeceklerini anlayıp, soven söylemlerle sendikayı bölmeye çalışan sendika ağalarının kendi dönemlerinde tüzüğe aykırı harcamalar yaptığı belgelenmekteydi. Birleşik Kamu İş'e bağlı Tüm Yerel-Sen adındaki muvazaalı sarı sendikaya kapağı atan sendika bürokratlarının sınıfın kaynaklarını kendi menfaatleri için kullandıkları Genel Kurul nezdinde ifşa edildi.

Seçime geçilmesinden önce aday çıkaran üç liste adına kürsü kullanıldı ve konuşmalar gerçekleştirildi. Genel olarak dağınık bir görünüm arz eden salonda kimi konuşmalar dikkat çekti. 272 delegeden 240'nın iştirak ettiği Genel Kurul'da 225 delege sandık başına gitti. 223 geçerli oyun kullanıldığı seçim sonunda "Bu Daha Başlangıç..." başlıklı metinle çalışma yürüten, sendikal bürokrasiye karşı sendikasını ve KESK'i fiili olarak savunurken sınıf mücadelesi adına olumlu bir dizi ortak refleks ve deneyim edinen, örgütlü-örgütsüz farklı kimliklere sahip pek çok üye ve delegenin desteklediği liste 137 oy alarak yönetim kurulunda 5 kişi ile temsil edilme hakkını kazandı. Emek Hareketi'nin örgütleyicisi olduğu "Tüm Bel-Sen'li Emekçiler" listesi 51 oy alırken, sosyal demokrat bir söyleme sahip "Sendikal Birlik" listesi 34 oy aldı. Her iki liste de yöntem itibari ile nispi temsilin geçerli olduğu seçim sonucunda yönetim kuruluna birer yönetici vermiş oldu. Yeni yönetim şu isimlerden oluştu: Başak Mamaç, Ulus Bozkır, Hakan Aktaş, Ömer Güngörmüş, Sefa Can, Feyzi Güçer ve Feriyan Aytaş.

SEÇİME DAMGASINI VURAN NE OLDU?

Delege seçimleri ile sendikadaki gündemlere daha ilgili, yüzünü sınıf mücadelesine dönen

ve sendikasına daha fazla müdahil olmak isteyen üyelerin yönelimi belli olmuş ve bu yönelim delege yapısını bir önceki döneme göre tümenden değiştirmişti. Genel Kurul ve seçimin arifesinde de bu dinamizm kendisini yoğun biçimde hissettirmişti. KESK'e bağlı pek çok sendikanın mustarip olduğu, dayanışmadan ziyade tahripkâr bir rekabetçiliğin ve grupçuluğun hakim olduğu, tutum ve görüşlerin değil kimlik ve kişilerin tartışıldığı ve liste pazarlıklarının belirleyici olduğu bir atmosferden uzak kalma çabası seçim sürecini canlı kıldı.

Delegelerin yanı sıra pek çok üye de, seçimde yarışacak listeleri, bu listelerin kendilerini ifade ettiği metinler üzerinden tanıdı, sendikanın gündemlerinden haberdar oldu. Tüm bu süreci şekillendiren girişimlerden biri, sendikada sınıf demokrasisinin nasıl hayat bulacağını tartışan ve yönetime aday olacaklara, tüm üyeler ve yetkili organlar tarafından tümüyle denetlenmeyi, hesap verilebilirliği sağlamayı ve sendikanın tüzüğünde yer alması dahi "geri çağırma" ilkesini göz önünde tutarak çalışmayı taahhüt etme çağrısında bulunan metin oldu. Nitekim bu metnin arkasında

duran ve bu metnin öngördüğü ilkelere uyacağını açık toplantılarda deklare eden adaylar seçimlerde açık bir kabul gördüler. Sendikalarda ikbal avcılığından, bürokrasiden ve dar grupçuluktan bıkan kesimler nezdinde, sınıf demokrasisinin mücadeleye sınırsız evrensel ilkelerinden beslenme gayretinde olan anlayış bir karşılık buldu.

Tüm Bel-Sen Genel Kurulu yukarıda anılan yönleri ile KESK bünyesindeki pek çok sendikada deneyimlerinden faydalanılabilecek olumlu bir pratiğe sahne oldu. Gezi Parkı'nda patlak veren Haziran Ayaklanması'nın en kıymetli derslerinden biri olan dayanışmayı yükseltmek, sınıfın ayrıcalıklı-ayrıcalıksız tüm kesimlerinin mücadelelerinin işkolu farkı gözetmeksizin büyütülüp birleştirilmesi için çaba sarf edilmesi ise, sendikalardaki ve tüm diğer emek örgütlerindeki emekçilerin önünde bir ödev olarak durmaya devam ediyor...

ÖRGÜTLEN - BİRLEŞ - MÜCADELE ET!

İzmir'den Komünistler

Esenyurt'ta Greif Dayanışması kuruldu

BDSP 17 Şubat tarihinde Esenyurt'taki sol, sosyalist, devrimci yapıları çağrı yaparak Greif işçileri için destek kampanyası önerisi yaptı. Bu çağrı üzerine toplantıya BDSP, Çağrı, Halkevleri, İşçilerin Sesi, Gölge Kültür Sanat Merkezi ve KÖZ katıldı. BDSP acil olarak cuma gününe kadar gıda maddeleri ve parasal yardım olarak işçilerin desteğe ihtiyacı olduğunu söyledi. Bunun üzerine alandaki derneklere, kurumlara, kahvehanelere işgal için dayanışmayı duyuran ve desteğe çağırın afişler, el ilanları çıkarma kararı alındı. Biz özellikle pazar günü Namık Kemal Mahallesi'nde derneklerin, kahvehanelerin gezilebileceğini; fakat direnişteki işçilerin de bizimle birlikte bulunmasının süreci doğrudan anlatmaları bakımından daha anlamlı olacağını ifade ettik. Fakat pazar günü kimi kurumların programları olduğundan daha önceden çalışmanın yapılmasının iyi olacağını söylendi.

Cuma günü ilk etapta GKSM ve Güney Kültür Merkezini, destek için gelenlere adres göstermiştik. Cuma günü Greif Dayanışması'na dâhil olan tüm kurumlar ortak hareket ederek toplanan yardımları birlikte götürerek toplu bir ziyaret gerçekleştirecektik. GKSM ve Çağrı toplanan yardımları kararlaştırdığımız saatten önce fabrikaya götürmüşlerdi. Biz de ulaşacağımız insanların hepsine ulaşamadığımız için ve Dayanışmada yer alan kimi kurumlar da öncesinde ziyarete gittikleri için Cuma akşamı değil, Pazar günü ziyaret etmeye karar verdik. Hem o güne kadar destek alacağımız insanlara da ulaşmayı planladık.

Pazar günü topladığımız yardımları minibüsü olan bir arkadaşın araç parası almadan yaptığı destekle götürdük ve işçileri ziyaret ettik. Ancak saat 14.00'da forumların ve diğer ziyaretçilerin yaptığı destek sonrasında yapılan konuşmalara yetişemedik.

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Esenyurt'tan Komünistler

Feniş işçilerinin dayanışma gecesi

11 Eylül'den itibaren eylemlerini sürdüren Feniş işçileri Osman Hamdi Bey Kültür Merkezi'nde dayanışma gecesi düzenledi. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı dayanışma gecesi işçiler için moral vericiydi. Dayanışma gecesine Birleşik Metal-İş Sendikası, İşçi Partisi, CHP'li yöneticiler, BDSP, Eğitim-Sen Gebze Şube Başkanı Güngör İrdem, EMEP, Bilkar Bilim Sanat Kooperatifi, Punto Deri işçileri, Petrol-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı, Pendik Pir Sultan Abdal Derneği, ÜİDDER, Alın-teri, Mayısta Yaşam Kooperatifi ve KÖZ katıldı.

19.00'da başlayan etkinlik, iş kazalarında yaşamını yitirenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Etkinlikte Feniş işçilerinden bir işçinin kızı şiir okudu. Feniş işçilerinin mücadelesini anlatan bir slayt gösterisi sunuldu. Geceye Grup Abdal, Yusuf Çelik, Fırat Güneş ve Kemal Yılmaz ezgileriyle katıldı.

Etkinliğe katılan siyasi parti ve kurumların isimleri okundu. Yatağan, Punto, Cavo, THY direnişleri selamlandı ve "Direnişleri direnişimizdir" denildi. Punto Deri işçileri adına bir konuşma yapıldı. Feniş işyerinde daha önce iş kazası geçirecek yaşamını yitiren bir işçinin adı anıldı. Feniş işçileri direnişlerini anlattı.

Gecede ilk olarak Çelik-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç söz aldı. "Haklarımızı alana kadar bu mücadeleyi sürdüreceğiz. 11 Eylül'den itibaren başlattığımız direnişimizin yaklaşık 100. günündeyiz. Yaklaşık 100 gündür

haklarımızı almak adına mücadelemizi sürdürüyoruz, meclisin açıldığı gün meclisteydik. Bilim, Teknoloji ve Sanayi Bakanı ile görüştük. Bölge milletvekilleri ile görüştük; ancak bir destek görmedik" diye konuşmasını noktaladı.

Dayanışma gecesine CHP, MHP gibi burjuva partileri yaklaşan yerel seçimler dolayısıyla yoğun katılım gösterdiler. Etkinliğe BDSP, ÜİDDER, DİP, Mayısta Yaşam Kooperatifi ve KÖZ dayanışma ve destek mesajı gönderdi.

Etkinliğe KÖZ adına ilettiğimiz mesaj:

"Merhaba Dostlar, öncelikle Feniş işçilerinin düzenlemiş olduğu bu etkinliği KÖZ adına selamlıyoruz. Bugün her yerde işçilerin hakları için mücadeleleri sürüyor. İşçiler ya fabrikaları işgal ediyor ya da belediye önlerinde mücadelelerini sürdürüyor ve bu mücadeleleri dalga dalga her yere yayılıyor. Bugün bu mücadelenin kazanımla sonuçlanması için tüm emekçilerin ve ezilenlerin mücadeleyi birlikte göğüsleyip buldukları her yere taşınması gerekir. Sadece kendi mücadelemizle kazanıp kendi örgütlenmelerimizle bekliliğini yaptığımız kazanımlar bizim olacak. Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!"

Kurtuluş Yok Tek Başına

Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!

Tuzla'dan Komünistler

Kıdem tazminatı fonu kıdem tazminatının sonu

İzmir'de İşçi Hakları Derneği ve Deri İşçileri Derneği AKP hükümetinin kıdem tazminatının fona devredilmesine yönelik emek düşmanı saldırılarına karşı bir panel düzenledi. Kıdem tazminatının tamamen ortadan kaldırılmasına dönük bu saldırının ne manaya geldiğini ve bu saldırılar karşısında nasıl bir mücadele verilmesi gerektiğini ele alan panel 7 aralık cumartesi günü Tüm-Tis İzmir şubesinde gerçekleştirildi. Panele yaklaşık 70 kişi katıldı.

Panelistler İş hukuku konusunda uzman Avukat Ümmühan Bahçivancılar, Dev Sağlık-İş sendikasında Derya Öztürk ve yazar Kenan Kalyon idi.

Açılış konuşmasında İşçi Hakları Derneği ve Deri İşçileri Derneğinin hem işçiler arasında hem de kurumlar arasında dayanışmayı geliştirmek ve burjuvazinin saldırılarına karşı sınıf mücadelesini güçlendirerek söz konusu saldırıları boşa çıkarmak hedefinin altı çizildi. Burjuvazinin sınıf mücadelesi içinde büyük bedeller ödeyerek kazanmış olduğumuz haklarımızı mücadelenin durağan olduğu dönemlerde geri almak için saldırdığı hatırlatıldı. Haklarımızı nasıl kazandıysak ancak öyle koruyabileceğimize ve ancak kendi örgütlerimiz ve kendi mücadelemizle beçliliğini yaptığımız hakların kalıcı olacağına dikkat çekildi. Bu yüzden işçi sınıfının örgütlenmek ve mücadele vermekten başka seçeneği olmadığı vurgulandı.

Panelde ilk önce iş hukuku konusunda uzman olan Avukat Ümmühan Bahçivancılar söz aldı. Bahçivancılar konuşmasında şu hususların üzerinde durdu:

Kıdem tazminatı işçinin iş yerinde bedensel yıpranmasının karşılığı ve işsiz kaldığında ekonomik güvence olarak anlanmaktadır.

Kıdem tazminat hakkı ilk olarak 1936 yılında iş kanunu ile getirilen bir hak. Buna göre bir işçinin en az 5 yıl çalıştıktan sonra kazanabildiği bir haktı. 5 yıldan sonra her yıl için 15 günlük bir yıpranma hakkı olarak ödenmekteydi. Bu düzenleme 1950 yılına kadar devam ettirildi ve bu tarihten sonra asgari çalışma süresi 3 yıla indirildi. Kıdem tazminatı hakkı 1975 yılında 1 yıla indirilerek son şeklini buldu. Bu iş kanunu ile birlikte 3 yıllık çalışma süresi 1 yıla indirilmiş 15 günün karşılığı olarak ödenen kıdem tazminatı 1 aya çıkarılmıştır. Tüm bu kazanımlar işçilerin ve işçi kuruluşlarının çabaları sonucu olmuştur.

Sermaye cephesi, oldum olası işçinin bir yıllık kıdem tazminat hakkının bir aya çekilmesinin kendileri için taşınamayacak bir yük olduğunu söyleyerek ve bu durumun rekabet ve istihdamı engellediğini ileri sürerek itiraz etmektedir. Daha sonra iş kanunu değişti ve 2003 yılında 4857 sayılı iş güvencesi hükmü geldi. Pek çok işçi arkadaşımız iş güvencesi hakkında bilgi sahibi olmadıkları için kendi haklarını arayamamaktadırlar.

Panelistlerin konuşmalarında öne çıkan vurgular şöyleydi.

İŞ HUKUKU UZMANI AV. ÜMMÜHAN BAHÇIVANCILAR:

"Genellikle bu tür davalarda işçiler çok geç bilgi sahibi olurlar. Bu tür davaları açan işçilerin diğer işçilere kötü örnek olacağını düşünerek tekrar iş yerinde istemiyor. Bu durumda kıdem ve ihbar tazminatından hariç işçinin 4 brüt veya 4 net maaşını ödemek zorunda kalıyor. Ayrıca işsizlik sigortası kanunu da gündemde bu kanunda işçilerin iş sözleşmesi fes edildiğinde 1 ay içerisinde İş-Kur'a baş vurarak işsizlik sigortasından faydalanabilmektedirler."

DEV SAĞLIK-İŞ'TEN DERYA ÖZTÜRK:

"Kıdem tazminat hakkının fona devredilmesi ile, istihdam üzerinden mali yükün azaltılması, rekabet gücünün artırılarak ucuz iş gücünün yaygınlaştırılması ve köle pazarları yoğunlaştırılarak daha kurlu bir çalışma hayatının yasalaştırılması amaçlanmaktadır."

Kıdem tazminatının hangi koşullarda alınacağı, özel şirketler üzerinden yatırılacağı ve işçilerin bireysel olarak fona devredileceği söyleniyor. Aslında böylece bireysel emeklilik fonu ve üçüncü bir emeklilik fonu yaratılmak istenmektedir. Bizim açımızdan ise tüm işçileri gündelik işçi

olarak çalıştırarak sendikal mücadelenin önündeki engelleri daha da büyütme istemektedirler.

Sermaye cephesi 2009'daki açıklamalarında 'kıdem tazminatı fona devredilerek rekabet gücü artırılmalı' demişlerdi. Böylece 'işçiler arasında rekabet geliştirilerek kıdem tazminatının bir iş güvencesi olmaktan çıkarılmalı ve masrafsız istihdam güvencesi getirilmeli' demektedirler.

Bunun anlamı şudur: "Aynı iş yerinde sürekli istihdam kalmayın; iş verene ihtiyaç duyduğunuz işçileri istihdam etme imkanı sağlansın ve biz ihtiyacımız olanı kullanalım, ihtiyacımız olmayanı ise yerinde bırakalım" demek istiyorlar.

Sendikalar bu saldırılar karşısında 'üçlü danışma kurulu oluşturarak kıdem tazminat hakkımıza dokunulursa genel greve gideriz' diyorlar. 'Bu saldırılar çocuklarımızın geleceğine dönüktür. kazanılmış haklarımıza dokundurmayız!' diyorlar.

Genel grev ne kadar doğru? Genel greve karşı değilim, ama bu yasa geçerse DİSK'in bildirdilerinde de olduğu gibi 'bu hainlik olarak görülmelidir' diyoruz."

KENAN KALYON'UN KONUŞMASI:

"Resmi olmayan başka bir belge var: çalışma bakanlığının hazırladığı ulusal istihdam stratejisi belgesi diye yayınladıkları bir belgeden söz ediyorlar. Sermaye örgütleri yayınladıkları belgelerde bir katılımla söz ediyorlar. Kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı kendileri için hem bir yük hem de emek piyasasının esnekleştirilmesinin önünde bir engel olarak görülüyor."

Ulusal istihdam belgesinde emek gücü ikiye ayrılıyor. Bir yanda güvenceli ve katı bir alan, diğer yanda güvencesiz ve esnek bir alan var. Rapor'da 'bu durumu tekleştirmeliyiz ve bütün alanda tek bir kural geçerli olmalı' deniyor. Bunun adına da 'güvenceli esneklik kuralı' deniyor.

Rapor açıkça iş güvencesini reddediyor ve bu devrin kapandığını söylüyor. Bunun yerine istihdam güvencesi denen kavram getiriliyor. 'Eğer kendi kendinizi eğiterseniz işsiz kalmayabilirsiniz; bir iş yerinden çıkar başka bir iş bulabilirsiniz. Eğer işsiz kalıyorsanız siz rekabetçi iş piyasasında kendi kendinizi iyi donatmadığınız, iyi eğitilmediğiniz ve iş gücü piyasasının taleplerine göre kendinizi hazırlayamadığınız' içindir demeye getiriliyor.

Ulusal istihdam raporunun temel kaygılarından birisi de istihdamın artırılması. Her yıl yaklaşık 800 bin kişi iş piyasasına katılıyor; 'nasıl yapalım da işsizlik rakamlarının daha yukarıya turmanmasını engelleyelim?' deniyor.

Mevcut belgenin buna bulduğu çözüm işçilerin kazanmış olduğu hakların budanması, sermayenin maliyetlerinin azaltılması, mevcut işlerin paylaşılması. Böylece yükü azaltılan sermaye de yeni yatırımlara yönelecek, bu arada bütün esnek çalışma stratejisi hayata geçirilecek. Mevcut iş ve istihdam kapasitesi de dağıtılacak.

Dolayısıyla; 'belirli süreli çalışma, kısmi zamanlı çalışma, uzaktan çalışma, telafi çalışma, çağrı üzerine çalışma, eve iş verme, vb. bütün bunların yolu açılmalıdır' diyor rapor.

Kıdem tazminatının fona devredilmesi tam da bunun ortasına oturmaktadır. Aslında hükümet sadece kıdem tazminat hakkında adım atmak istemiyordu, mevcut yasadaki özel istihdam büroları yasası vardı ve Cumhurbaşkanı bu yasayı 'işçi

istismarna yol açar' gerekçesi ile kısmen iptal etmişti. Hükümet ise ulusal istihdam bürolarını kölelikle ücretli emek sınırlarını silecek şekilde yeniden gündeme getirdi.

Şimdi siz istihdam bürosu ile sözleşme yapacaksınız, talebe bağlı olarak bu bürolar sizleri tek tek ve bireysel olarak pazarlayacak. Eskiden tarımda elçi sistemi vardı tıpkı o uygulama gibi bir sistemi bütün sanayide uygulamak istiyorlar.

Kadın istihdam paketi de bir yandan nüfustaki olası yaşlanma eğilimlerinin önüne geçmek ve doğurganlık oranını yükseltmek üzere ama bütün güvencesiz işleri emek gücü havuzunu elde tutma amaçlı. Kadın istihdam paketi bu iki unsurun üzerine oturmaktadır.

Alt işveren tanımında değişiklik yapmak istiyorlar böylece taşeronlaşmanın yolunu alabildikleri genişletmek istiyorlar.

Çocuk ve genç işçi çalıştırma yönetmeliğinde 'hangi işlerde çalıştırılmaz' diye kayıtlar vardı. Bu yönetmelikte değişiklik yaparak çocuk ve genç işçileri her yerde çalıştırabilecekler.

Hükümet bir taraftan da bölgesel asgari ücret uygulamak ve deneme süresi çalışma sistemini uygulamak istemektedirler.

Seçimlerden sonra hükümetler değişse bile, bu talepler sermayenin değişmeyen talepleridir. Kıdem tazminatı fona devredilerek işçilik maliyetinin azaltılması; işten çıkarma kolaylaştırılıp, buna bağlı olarak işçi sirkülasyonu hızlandırılarak işçileri kıdem tazminatı hakkı için mücadeleden vazgeçirmek amaçlanmaktadır.

Bu gün tüm grevlerde, işten çıkarmalarda ve direnişlerde bu konu konuşuluyor. Hükümetin ve işverenlerin varmak istediği yer işsizlikle işçilik ve istihdam arasındaki sınırları alabildiğine bulandırmak ve işsizlik meselesini böyle çözmektir. Çalışan hem çalışıyor hem çalışmıyor; bir süre çalışıyor bir süre çalışmıyor; böylece herkes hem çalışıyor hem çalışmıyor. Sermaye istihdam meselesini böyle çözmek istiyor. Bunu yapabilmek için emek gücünün örgütsüzleştirilmesini, istihdamın esnekleştirilmesini istiyor.

İşverenler açısından esneklik kavramının özü; işçinin her an teyakkuzda olması, her an iş kolu ve iş değiştirebilecek durumda olması; yeni vasıflar edinmeye yatkın olması; hayatı boyunca öğrenmeye devam edecek durumda olması. Böylece işçinin bedeni ve zihni her an hamur gibi yoğrulmaya hazır olacak."

SORU-CEVAP VE İKİNCİ TUR KONUŞMALAR

"Bizler işçilerden yana ilişkileri nasıl düzeltebiliriz nasıl iyileştirebiliriz? Aslında hedef ücretli emek sisteminin ortadan kaldırılması olmalıdır, hedef buraya doğru yönlendirilmelidir."

"İşçi sınıfı ile ilgili uzun süredir bir tartışma yürütülüyor, bu tartışmalarda eksiklik olduğunu düşünüyorum. İşçi sınıfının yapısında bir dönüşüm olduğu söyleniyor bu dönüşümün yeterince kavranmadığını düşünüyorum. İşçi sınıfı denince sadece sendikacı işçiler algılanıyor. Sendikacı işçiler ne yazık ki işçi sınıfının çok küçük bölümünü ifade ediyor. Daha bütünsel bir bakışa sahip olmamız gerekiyor mu?"

İkincisi; bu kadar konuşma içerisinde işçi sınıfı sermaye ilişkisi konuşulurken kapitalizmin bu günkü halinden çok 'daha iyi bir kapitalizm' refe-

ransı var örtük olarak.

Marxizmle ilişkili bir sınıf mücadelesi tanım yok. Bir iktidar sorunu yok mu?

Bu bir yenilgi psikolojinin sonucu bir şey. Ama devrimciler, marksistler kendilerini daha iyi ve daha net tanımlayan bir sınıf mücadelesini tarif edemiyorlar.

Bu gün kıdem tazminatını konuşuyoruz, işten atmalar, tekel direnişi vs. bu deneyimler parçalı mücadeleler ve topyekün bir enerji oluşturmuyor. Daha çok moral bozan deyimler. Bunu toparlayabilecek bir irade yok. O anlamda siyasal bir sınıf tanımlaması gerekmiyor mu?"

"Taşeron şirketlerde çalışan arkadaşlarımız var, bu şirketler el değiştirdiğinde bir önceki şirketten kalan hakları korunuyor mu?"

"Temel olarak mesele emek sömürsüne dair kapitalizmi yıkmaya mücadelesidir bundan kimseni kuşkusu yok."

Kısmi mücadele ve temel haklara dair mücadele de sürüyor. Ama bu mücadeleyi siyasi bir mücadele ile birleştirecek olan da siyasal özne ve devrimci parti olabilir. Bu her zaman ve her temel hak mücadelemizde karşılaştığımız bir sorunumuz. Böyle bir parti olmadıkça sürece de bu sorunla karşı karşıya olacağız.

Epeyidir karşı karşıya olduğumuz bir durum var: toplumun büyük çoğunluğuna nazaran daha ayrıcalıklı olan kesimin bu ayrıcalıklarını kaybetmediği bir süreçten geçiyoruz. Kıdem tazminatı da böyle bir şey. Aslında toplumun büyük bir çoğunluğu sendikası ve sigortası çalışıyor. Sadece taşeron firmalarda değil, inşaatlarda ve başka yerlerde bu şartlarda çalışmaya devam ediyorlar.

Bugünkü yasal düzenleme şöyle reklam ediliyor; 'örneğin temizlik işçileri bir gün bile çalışsa sigortalı olacak' diye bir atmosfer yaratılıyor. Eskiden bir işyerinde çalışan işçinin kıdem tazminatı alabilmesi için en az 1 yıl çalışma zorunluluğu var iken şimdi böyle olmak zorunda değil.

Şimdiki düzenlemede geçici çalışan hatta geçici gezici çalışanlar için bile bir düzenleme geliyormuş gibi bir atmosfer yaratılıyor. Tıpkı 'sağlık sisteminde toplumun büyük bir çoğunluğuna kapıları açıyoruz; ücretsiz sağlık getiriyoruz' diyerek göz boyayan AKP'nin başka bir iş çevirmesi gibi, benzer bir durum burada da var.

Bu kısmi açabilir misiniz?

Kayıt dışı çalışanlar için bu düzenleme ne gibi bir imkan sunuyor? Gerçekten sunuyor mu?

Bu coğrafyada çalışan önemli bir kısmı gezici göçmen olan tarımda çalışan işçilerdir. Fındık, pamuk ve benzer alanlarda çalışan bu gezici göçmen işçiler, yazları Urfa'dan veya başka yerlerden gelen işçiler işçi statüsünde bile sayılmamaktadır. Bu işçiler işçi statüsüne giremedikleri için yasadıkları iş kazaları da iş kazaları statüsüne giremiyor.

Bununla ilgili de bir düzenleme var mı?

"Ben ayakkabı işçisiyim; ilk defa bir sendika binasına geldim, sigorta ile tanışmamış en az 25 bin ayakkabı işçinin çalıştığı bir havzadan geliyorum. Kıdem tazminatı ve sigorta, sendika vatan-daşlık hakkı mıdır onu bile bilmiyoruz. Bize çok ilginç geliyor; bizim bu hakları kazanma şansımız yok. Ben bunları dinlerken ne kadar geride olduğumuzu görüyoruz."

Bu bölümde konuşmacılara yöneltilen bir çok soruya kısmen cevaplar verilerek ortaya işçi sınıfının temel sorununun örgütlenme sorunu olduğu fikri kondu. Bu saptama tüm katılımcıların ortak görüşüne dönüştü.

Ayakkabı işçisi arkadaşımızın önerileri doğrultusunda örgütlenme soruları üzerine tekrar bir panel yapma kararı tüm katılımcıların ortak görüşü olarak benimsendi.

Yaklaşık 2 saat aşan panel tüm katılımcıların memnun ayrıldılar.

Kurtuluş yok tek başına

Ya hep beraber ya hiç birimiz!

İzmir'den Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Arasından Komünistler

Yolsuzluk ve yağma düzenine karşı binler Ankara'daydı!

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'un "Bozuk düzende sağlam çark olmaz! Bu pisliği halk temizleyecek!" şiarıyla çağrısını yaptığı "Özgürlük, Barış, Demokrasi, Adalet ve Emek Mitingi" 11 Ocak Cumartesi günü Sıhhiye Meydanı'nda on beş binin üzerinde kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Merkezi olarak örgütlenen mitinge farklı il ve bölgelerden de kayda değer bir katılım vardı. KESK ve DİSK'e bağlı sendikaların mensupları, politik örgütlenmeler, kitle örgütleri sabahın erken saatlerinden itibaren Ankara'da hipodrom ve gar önünde toplanmaya başladılar.

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB kortejleri flama ve pankartlarıyla kortejin önünde yer aldı.

DİSK "Bozuk düzende sağlam çark olmaz!" yazılı, işçilerin kendi imalatı olan, büyük boy, tekerlekli ve portatif bir pankartın arkasında yürüdü. DİSK'in hak gasplarına karşı başlattığı kampanyanın sloganı olan "#Direnişçi" şiarı pek çok pankartta işlenirken, kıdem tazminatının fona devri konusunda hükümetin attığı geri adım da pankartlara "Kıdemi yedirmedik, memleketi de yedirmeyeceğiz" sloganı ile yansdı.

Eğitim-Sen şubelerinin katılımının ağırlıklı olduğu KESK kortejinde ise ayakkabı kutuları ve süpürgeler dikkat çekti. "Bu pisliği emekçiler temizleyecek" diyen KESK üyeleri, toplu sözleşme döneminde kabul görmeyen taleplerini bu mitinge de yansıtılar. Halen tutuklu bulunan KESK'li-lerin salıverilmesi talebi de pek çok kortejde işlenmekteydi. KESK'in mitinge Kürdistan'dan katılan şubeleri ise alana Roboski Katliamı'nın ve Paris'te katledilen üç kadın devrimcinin hesabını sorma iradesini gösteren şarlarla katıldılar.

Sendikalar ve odaların yanı sıra eyleme kitle örgütleri ve politik örgütlenmelerin katılımı da yoğundu. Sendikaların Ankara eylemlerine katılmalarında neredeyse geleneksel hale gelen atalet ve coşkusuzluk yine belirgindi. Nitekim pek çok sendika korteji alana girer girmez hızla dağılırken, yürüyüş kolunun en diri ve coşkulu kesimlerini ise politik kortejler oluşturmaktaydı. HDP bünyesinde SYKP, ESP, SDP, EMEP ve Partizan kendi pankartları ile yürüyüşte yer alırken; BDSF, SODAP, SDH, Mücadele Birliği, Demokratik Haklar Federasyonu, DİP, Kaldıraç, AKA-DER, EHP, TKP, Halk Cephesi, ÖDP, Gençlik Muhalefeti, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri ve HKP de yürüyüşe kendi flama ve pankartları ile katılan diğer örgütlenmelerdi.

Burjuva partilerinin CHP de kimi ilçe teşkilatları ile cılız bir biçimde yürüyüşe katılmıştı.

Alana giriş yaparken kimi örgütlenmelerin arama noktalarında üst araması yaptırılmama konusundaki kararlı tutumu nedeniyle polis arama noktadaki pozisyonunu terk etti ve kortejlerin önemli bir bölümü arama yapılmadan alana girdiler.

Kürsüden ilk konuşmayı gerçekleştiren KESK Genel Başkanı Lami Özgen Gezi Direnişi'nde ve Roboski'de katledilenlerin yargılanmadığını ve bu suça ortak olduğuna değinerek "Çetelere verdikleri gizli ve açık desteği sürdürmeyecekler. Savaşı kıskırtan AKP, ülkemizi savaşın parçası haline getirmiştir. Hükümetin çelişkisi iktidar ve rant paylaşma üzerinedir. Bu rant kavgasının seyircisi olmayacağız. Bizim kavgamız düzenin çarklarıyla değil düzenin kendisiyledir. Gelin bu pisliği hep birlikte süpürelim. Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber diyerek" konuşmasını sonlandırdı.

DİSK Başkanı Kani Beko ise konuşmasında şunları dile getirdi: "Bu pisliği halk temizler! Çünkü iktidardaki her saray kavgasında çalışan bizim emekçimizdir. Onların kavgası içinden milyonlar çıkan ayakkabı kutularının kimin olacağı kavgasıdır. Bizim kavgamız ise bizden çalışanları geri alma kavgasıdır. ...Yapamayacaklar, başaramayacaklar! Dün nasıl kıdem tazminatını yedirmeyişek, kölelik yasalarnı da başlanına calacağı! Sendikal barajlarını, yasalarnı da yıkıp geçeceğiz."

TMMOB adına konuşan Mehmet Soğancı ise yolsuzluğun, çürümüşlüğün artık gizlenemez olduğunu söyleyerek "Bu pisliği halk temizleyecek

demek için buradayız. Gericiliğe ve karanlığa karşı aydınlığı savunmak için, özgürlük ve demokrasi için, her şeyin para-kar olduğu piyasa anlayışına karşı eşitliği savunmak için, 'Kahrolsun emperyalizm' demek için buradayız. Güvencesiz çalışmaya, taşeronlaşmaya, sendikasılaştırmaya 'hayır' demek için buradayız" dedi.

Ekolojik yıkımı engellemek, yaşam alanları ve kentlerin, madenlerin yağmalanmasını durdurmak zorunda olduğumuza işaret eden Soğancı, AKP'nin odaları denetimini bakanlıklara vererek susturulmaya çalışıldıklarını da anımsattı. Buna karşı "TMMOB asla 'padişahım çok yaşa' diyenlerle saf tutmayacak, 'kral çıplak' demeye devam edecektir" diye konuştu.

AKP'YE GEÇİT, CEMAATE-CHP'YE YOL VERME!

KÖZ'ün arkasında duran komünistler yürüyüşe "Yolsuzluk-Yağma-Talan Düzeni Sallanıyor! AKP'ye Yükle, Cemaate ve CHP'ye Yol Ver! Ezilenlerin Birleşik Mücadelesini Yükselt!" pankartı arkasında katıldılar. KÖZ'ün kortejinin hemen ardından ise Hüseyingazi Mahallesi emekçilerinin dayanışma örgütü Umut Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği "Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak!" pankartını açarak yürüyüş kolundaki yerini aldı.

Komünistlerin birliğini savunanlar yürüyüş boyunca gündeme uygun ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdi. Ajitasyonda şunlar vurgulandı:

"Bugün egemenler arasında bir it dalaşı yaşanıyor. Zayıflayan ve gerileyen AKP'nin hakkından ise bu it dalaşının tarafları, ABD güdümlü Cemaat etiketli savcılar değil, emekçilerin-ezilenlerin örgütlü-kitlesele-birleşik mücadelesi gelebilir. Yatak odalarından kasalar çıkan, ayakkabı kutularından milyon dolarlar fırlayanlara karşı ise ne Cemaat; ne de Ankara'da bir faşisti, İstanbul'da ise halis muhlis kapitalist bir hırsızı aday gösteren CHP umut olabilir. Bugün devrimcilere komünistlere düşen görev, Haziran Ayaklanması'nın ateşi ile Rojava Devrimi'nin rüzgârını birleştirmek; AKP'ye geçit, Cemaat'e ve CHP'ye yol vermemek için hem sokakta hem sandıkta ezilenlerin birleşik mücadelesini örmektir."

"AKP iktidarının yandaşlarının yatak odalarından kasalar, ayakkabı kutularından milyon dolarlar fırlatırken 2014 bütçesinden emekçilere yine kırıntı reva görülüyor. Emekçilerin payına sefalet ücretleri, sigortasızlık, güvencesizlik, kıdem tazminatının gaspı ve yıkımlar düşüyor. Fabrikada, atölyede, sokakta, sandıkta hırsızlardan hesabı sorabilir. Bu yüzdün dayanışmayı örelim, Haziran Ayaklanması'nda açığa çıkan öfkeyi büyütelim!"

"Geçtiğimiz günlerde süre giden Roboski soruşturmasında takipsizlik kararı verildi. Roboski'de 34 canı katledenler ile Dersim'de binleri katledenler katliamcılıkta ortaklar. Bu katliamların hesabını sormanın yolu Haziran'da görülmüştür. Haziran'da gerçekleşen ayaklanmayı ise bir proleter devrimle taçlandırmak için devrimci bir önderliğe duyulan ihtiyaç yakıcılaşmıştır. Böylesi bir önderlik Ekim Devrimi ve Bolşevizm'in dersleri kuşanılmadan yaratılamaz."

"Kentsel dönüşüm adı altında emekçilerin kondularına göz diken, yağma ve talanı ezilenlere reva görenler karşı 22 Aralık'ta İstanbul'da gerçekleşen Kent Hareketleri mitinginde emekçi semtlerinden gelen binler on binler 'Barınma Hakkı!' talebiyle alandı. O mitingde binlerce insan 'kondumuzu yıkanın villasını yıkarız' dedi. Biz bu sesi buraya taşıyoruz ve Bolşeviklerin Ekim Devrimi arefesinde kitlelere mal ettiği şianı tekrar haykırıyoruz: Saraylara Savaş, Kondulara Barış!"

"Demokratik Haklar Federasyonu üye ve taraftarlarına yönelik gerçekleştirilen operasyonun ardından tutuklanan devrimcilerin geçtiğimiz günlerde görülen duruşmasında yine tahliye çıkmadı. Aralarında TÜM BEL-SEN üyeleri Errol Hanbayat ve Uğur Tepe'nin de bulunduğu devrimciler özgürlüklerine kavuşmadı. Devrimci tutsakların,

KESK'li tutsakların özgürlüğe kavuşmasının, zindanların kapılarının kırılmasının yolu emekçilerin kitlesele mücadelesini örmekten geçiyor."

Ajitasyon konuşmaları eşliğinde "Bankalarda; Hırsız Var! Bürokraside; Hırsız var! İktidarda; Hırsız Var!", "Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak!", "Ne AKP, Ne CHP! Kurtuluş Birleşik Mücadelede!", "AKP'ye Geçit, CHP'ye Yol Ver!", "Dersim'de CHP, Roboski'de AKP!", "Ordu Polis Tekelleri İşte Katiller!", "Yaşasın Haziran Ayaklanması!", "Bif Şo-reşe Rojava!", "Nereden Geliyoruz; Varoşlardan! Ne İstiyoruz; Özgürlük! Vermeyecekler; Alacağız!", "Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!", "Bu Pisliği Ancak Devrim Temizler!", "Devrim için Devrimci Parti! Parti için Komünistlerin Birliği!", "Bolşevizm Kazanacak! Komünist Bir Dünya Kuracağız!", "Kondumuzu Yıkanın Villasını Yıkarız!", "Saraylara Savaş Kondulara Barış!", "Zindanlar Yıkılın Tut-saklara Özgürlük!", "İçerde Dışarda Hücreleri Parçala!" sloganları da sıklıkla atıldı. Yürüyüş boyunca KÖZ'ün özel sayısı da dağıtıldı.

PANKARTIMIZA YÖNELEN SALDIRI YANITSIZ KALMADI

Yürüyüş boyunca iktidardaki it dalaşını, bu çekişmenin taraflarını ve tüm burjuva partilerini teşhir eden komünistler alana girdikten sonra pankartlarını Sıhhiye Köprüsü'ne astılar. Düzenli bir biçimde alandaki yerini koruyan komünistlerin pankartı, bu pankartta yer alan şiarı içeren CHP'lilerde rahatsızlık yarattı. Ankara'da bir faşistin seçim çalışmasını yapmaktan sıkılmayanlar pankartı tutan yoldaşlarımıza flama sopaları ile saldırma cüretini gösterdiler. Ancak hiç beklemedikleri bir cevap olarak pabucun pahalı olduğunu anladılar. KÖZ'ün arkasında duran komünistler saldırganlara anladıkları dilden yanıt vererek saldırıyı boşa çıkardı. Bulduğumuz noktada yer alan dışımızdaki devrimcilerden BDSF, Sürekli Devrim Hareketi (SDH), Odak taraftarları ve anarşistler de yönelen saldırıyı fark ettikleri andan itibaren dayanışma gösterip saldırmaya yeltenen CHP'lilerin püskürtülmesinde ortak hareket ettiler.

Yaşanan saldırının püskürtülmesi ile CHP korteji dağınık bir vaziyette bulunduğu noktadan elli metre geriye geçti. Miting sonuna kadar da orada kaldı. Mitingin bitişinde aynı kortej "İnadına Sol İnadına CHP" sloganları attıktan sonra sessiz sedasız alandan ayrıldı.

KÖZ'ün pankartı miting boyunca açık kalırken, alanda ne yaşadığını anlamaya çalışan ve pankartımızın yanına uğrayan tüm kişilere durum izah edilerek CHP teşhir edildi. CHP'nin aynı saldırgan tutumunu alanın farklı noktalarında kendisini teşhir eden başka siyasetlere karşı da icra etmeye çalıştığı ancak bu tutumun her defasında boşa düştüğü görüldü.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler bu tür kitle eylemlerine katılırken devrimci siyasal görüşleri devrimci bir tarzda ifade etmeyi, bununla birlikte bu eylemlere katılanların daha fazla bi-

linç, özgüven ve örgütlenme konusunda istek ve hevesle alandan ayrılmalarını öncelik edinir. Bu nedenle bu eylemlerin selameti ve güvenliğini önemser ve buna uygun hareket eder. Alandan karşılaştığımız saldırı gerek devrimcilere, gerek devrimci siyasete karşı hasmane bir tutumla siyaset yasağı koymayı aklından geçiren, bunu yaparken de bu eylemin güvenliğini tehlikeye düşüren, burjuva medyaya da malzeme çıkarmaktan sıkılmayan bir anlayışın tezahürüdür. KÖZ'ün arkasında duran komünistler, kendilerine, yahut herhangi bir devrimci akıma ve devrimci siyaset yapmanın araç ve imkanlarına yönelik saldırılara kimden gelirse gelsin karşı duracak ve bu eylemde olduğu gibi tok bir yanıt vermekten geri kalmayacaklardır.

UmutKültürDerneği'ne faşist saldırı

23 Şubat'ta İzmir Urla'da HDP seçim bürosu açılışına faşistler tarafından saldırılmış ve bunun sonucunda 7 kişi yaralanmıştı. O günden beri ülkenin çeşitli yerlerindeki HDP bürolarına saldırılar oldu. Bu saldırılardan bir tanesi de bizim çalışma yürüttüğümüz mahallede oldu. Umut Kültür Derneği ve HDP seçim bürosunun yan yana bulunduğu sokakta "kimliği belirsiz kişiler" tarafından saat 03.00 sıralarında Umut Kültür Derneği'ne saldırı gerçekleştirildi. Dernek çevresinde oturanların gördüklerine göre Fiat Fiorino markalı bir arabayla sokağa yavaş yavaş içinden inen 3 kişi tarafından küfürler, tehditler savrulmuş, kapıları zorlanmıştı. Sokaktaki HDP bayrakları sökülüp etrafa atılmıştır. O saatte dernekte kimse olmadıysa da sadece maddi zarar meydana gelmiştir. Ama saldırganların kimliğini tespit edemedik. Gerçekten de tespit etmeye gerek yok, çünkü Umut Kültür Derneği ve HDP seçim bürosuna yapılan saldırıda aslında kimliği belirsiz denen kişilerin gayet de kimliği belirlidir. Bunlar hep kimliklerini saklamaya çalışırlar. Bunlara göre kimi zaman ülke bölünür kimi zaman oylar bölünür. Geçmişte halkı komünizm gelecek nidalarıyla korkutmaya çalışanlarla, bugün oylarımızı bölüyorlar diye bas bas bağırarak kol kola girmiş, devrimcilere komünistlere kâh eylemlerde pankart zorlarına gittiğinden, kâh ülkenin muhtelif yerlerinde seçim çalışmaları zorlarına gittiğinden taşlı sopalı saldırganlar. Şunu bilsinler ki saklamaya çalıştıkları faşist yüzleri artık gizlenemeyecek kadar büyüdü, burunları uzadıkça uzadı. Gerçek ise saklayamayacakları kadar aydınlıktır.

Ankara'dan Komünistler

Esenyurt Dayanışması forumları neden ve nasıl bitirdi?

Gezi'de başlayan direniş kısa bir süre sonra tüm İstanbul'a ve onlarca şehre yayılıp bir ayaklanmaya dönüştürken, bulunduğumuz alan da kitle hareketinden nasibini aldı. Ancak buradaki eylemler, yürüyüşler oldukça parçalı ve dağınık geçiyordu. Daha sonra gerçekleşecek forumlar da aynı dağınıklıkta nasibini almıştı. 6 Haziran'dan Esenyurt Dayanışması'nın oluşturulduğu tarih olan 3 Temmuz'a kadar bu alanda bulunan sol, sosyalist, devrimci yapılar arasında bir eylem birliği oluşturulması için adeta mekik dokuduk. Sonunda bir araya gelinerek Esenyurt Dayanışması adı altında bir birlik oluşturuldu.

Bu yazıda Dayanışma'nın oluşmasından sonraki üç ay boyunca örgütlenen forumları, oradan da forumların nasıl bitirildiği sürecini anlatmaya çalışacağız. Asıl olarak anlatmak istediğimiz şey yazının başlığına uygun olarak Esenyurt Dayanışması'nda yer alan kurumların forumları hangi gerekçelerle ve nasıl bitirmeye karar verdikleri ve bizim KÖZ olarak bu konuda takındığımız tutum olacak. Böyle bir şeyi yapmanın bizim hem hakkımız hem de sorumluluğumuz olduğunu düşünüyoruz.

Esenyurt Dayanışması'nın forumları neden ve nasıl bitirildiği anlamak için sadece forumların bitirildiği son bir iki toplantıyı anlatmak yetersiz kalır. Forumların adım adım nasıl bitirildiğini anlatmanın daha anlaşılır olacağını düşünüyoruz.

30 Eylül tarihinde Depo'da yapılan forumdan sonra 4 Kasım'a kadar 34 gün forum yapılmadı. Çünkü sonbaharın gelmesiyle birlikte havalar soğumaya başlamıştı artık dışarıda forum yapılamaz olmuştu. Bu nedenle Dayanışma olarak forumları kapalı mekanlarda yapmak için üç ay boyunca forum yaptığımız mahalleler olan Namık Kemal Mahallesi ve Yeşilkerem Mahallesi'nde yer aramaya karar verildi. Fakat her iki mahallede de forum yapacak yer bulunamadı. Böylece 18 gün geçti. 18 gün diyoruz çünkü BDSP 18 Ekim'de forumları konuşmak üzere toplanmak için Dayanışma'ya bir çağrı yaptı fakat BDSP'nin kendisi dâhil Halkevleri, EMEP, ÖDP, İşçilerin Sesi, İMD bu toplantıya gelmedi. Toplantıya gelen kurumlar yani Çağrı, Partizan Gölge Kültür Sanat Merkezi (GKSM) ve KÖZ 21 Ekim tarihine yeni bir toplantı ayarlandı ve diğer kurumlara bunu bildirdiler.

21 EKİM TOPLANTISI

Bu toplantıya katılan kurumlar EMEP, Çağrı, İşçilerin Sesi, GKSM ve KÖZ oldu. Toplantıda İşçilerin Sesi "Kapalı mekânlarda yapacağımız bir toplantıya forum diyebilir miyiz? Açık alanda yapılan forumun biçimi ve formatına göre kapalı bir mekânda yapılan toplantıya forum diyebilir miyiz?" diye soru sordu. Dayanışma'nın gündemine giren forumların Gezi'yle ortaya çıkan park forumları, yani açık alanda yapılan etkinlikler olsa da, forumların Gezi'yle icat olmadığı daha önce kapalı alanda yapılan kimi toplantıların forum biçiminde yapıldığı ifade edildi.

Daha sonra forumları yapmak için yer bulunamaması konuşulurken biz üç ay boyunca forum yaptığımız mahallelerde yer bulamadığımız gerekçesiyle forumları sonlandırmak yerine, forumu, Esenyurt'un başka mahallelerinde yapmayı önerdik. Bu mahallelerde Güney Kültür Merkezi, Erenler Cemevi gibi yerler bulunabilirdi. Zira Partizan'dan arkadaşlar Cemevi'nin yönetimiyle konuşmuş ve yönetimdekiler forum yapılmasını uygun bulmuştu. Fakat bu yeni yerlerde forum yaparsak forum yapılacak mahallede forum çalışması yaparak buradaki dinamiklere ulaşmak ya da yeni forum yerlerine önceden beri forum yaptığımız mahalleden insanları katmak istiyor-sak araç tutmak gerekiyor dedik. Çünkü, insanlar işten gelip birkaç kilometre öteye (kiş gününün koşullarını da düşünerek olursak) yürüyerek gelip gitmezdi. Daha sonra forumların kaç günde bir olacağı tartışıldı. EMEP sabit bir periyot koymak yerine değişik mahallelerde kimi kitle örgütlerinde etkinlikler yapmayı önerdi. GKSM daha önce haftada iki yaptığımız forumları haftada bire indirebiliriz dedi. Biz haftada iki defa yapmaya devam edebiliriz, birini Erenler Cemevi'nde diğerini ise GKM'de yapabiliriz dedik. Zira GKM orada forum yapmaya engel olmadığını söylemişti. Çağrı ise önümüzün kiş olduğunu, insanların foruma itibar etmeyeceğini, biz bize kalıp kendi kendimize propaganda yapmanın anlamı olmadığını söyledi. Toplantının sonunda diğer kurumların da katılacağı yeni bir toplantıda bu meseleleri

tartışmak üzere 25 Ekim tarihine yeni bir toplantı yapma kararı alındı.

25 EKİM TOPLANTISI

Bu toplantıya BDSP, Çağrı, EMEP, İşçilerin Sesi, KÖZ, Partizan ve ÖDP katıldı. Toplantıda forum yapmak için yer sorunu olmadığı görüldüğü için bir forum yaparak Dayanışma'nın forumlara neden ara verdiği anlatmaya, ayrıca Dayanışma'nın neden kurulduğunu ve neler yaptığını anlatacak bir metin kaleme almaya karar verildi. Forumların kaç günde bir yapılacağını forumda tartışma kararı alındı ve 34 gün aradan sonra yapacağımız forumu eğer uygunsuzsa GKSM'de yapalım denildi. GKSM forum yapabileceğimizi söyledikten sonra "Baskıya, İnkâra, İlhaya ve Asimilasyona Karşı Gezi Ol, ODTÜ Ol, Direniş Ol" şiarıyla 4 Kasım tarihinde bir forum düzenlenmesi kararlaştırıldı.

4 KASIM FORUMU

Bu forumda gündemle ilgili konuşmaların dışında Dayanışma'nın forum için hazırladığı metin okundu ve forumların nasıl devam edeceği duyuruldu. Forumların periyodu konusunda görüş bildirenlerin çoğunluğu "Haftada bir forum yapalım çünkü ara uzadıkça insanlar soğuyor; foruma ilgi azalıyor ve azalır" dediler. Dayanışma'dan moderatör olan arkadaş forumların haftada bir yapılması eğilimi çıktığı halde, bu çalışmayı Dayanışma'daki kurumlar üstlendikleri için, bu yerinden değerlendirebilir diyerek forumların iki haftada bir yapılabileceğinin de sinyalini verdi. Bu foruma 45 kişi katıldı.

12 KASIM TOPLANTISI

Dayanışma hem 4 Kasım forumunu değerlendirmek hem de yeni bir forum kararı almak için bu tarihte bir araya geldi. Yapılan tartışma sonucunda 15 günde bir forum yapma kararı çoğunlukla kabul edildi. Ve 18 Kasım tarihinde Erenler Cemevi'nde Erdoğan'ın öğrencileri için "kıvılcıklı" bir arada oturmalara açıklamaları gündemine dair bir forum yapma kararı alındı.

18 KASIM FORUMU

Bu foruma toplam 25 kişi katıldı. Bu katılım, Dayanışma'da buluna kurumların en yakın ilişkileri dışında (ki burada da sınırlı bir katılım vardı) her hangi bir kitle katılmadığı anlamına geliyordu. Forum başlamadan önce diğer kurumlar "hiç başlamayalım siyasetlerin dışında bir katılım yok; zaten hepimizin bildiği ve pek farklı da düşünmediğimiz bu konuda birbirimize propaganda mı yapacağız" demeye başladılar. Yine de gündemle ilgili konuşmak isteyenlerin söz alıp konuşması ama asıl olarak bundan sonra forumlara devam edip etmeyeceğimizi tartışma kararı çıktı.

İlk söz alan Çağrı oldu. Bu kurum forumlarının bitmesi gerektiğini savundu. Zaten forumlara kitleden katılımın olmadığını, yarın iyice kar kış geldiğinde hiç kimsenin gelmeyeceğini ifade etti. İşçilerin Sesi, EMEP ve BDSP forumların bitirilmesi konusunda birbirlerini destekleyen konuşmalar yaptılar. Gölge Kültür Sanat Merkezi ise forumları eğer sürdürülebilirsek iyi olur diğer alanlardaki forumlar için de Esenyurt Dayanışması'nın önemli bir yeri var dedi. 1 Eylül İnsan Zinciri eyleminde Dayanışma'nın ciddi katkısı olduğunu söyledi. Halkevleri forumun ortasında ayrıldığı için ne düşündüğünü öğrenme şansımız olmadı. Biz ise yaptığımız konuşmada forumları bitirelim diyen kurumlara bir önceki forumda alınan kararı hatırlattık. Üstelik bu forum gerçekleşmeden önce Dayanışma'nın ortak bir karar olarak forumları devam ettireceğini forumda duyurduğunu ama burada foruma katılım olmadığını görünce neden insanları foruma katamadık diye düşünüp bunu tartışmak yerine hemen ilk aklımıza gelen forumları bitirelim olduğunu sorduk. Forumlara ara verildikten sonra Dayanışma'nın forumları sürdürme noktasında yeterli önemi verdiğini düşünüyoruz diyerek şunları ifade ettik:

"Arkadaşlar yazın forum öncesi yürüyüşler oluyordu; bu da forumlara katılımı olumlu etkiliyordu. Şimdi ise yürüyüş yapılmıyor üstelik forumlar her zaman forum yaptığımız mahallede yapılmayacak. Eğer forumlara kitleden katılım istiyorsak her zaman forum yaptığımız mahallelerde forumun etkin bir çalışmasını yaparak gelenleri foruma taşımak için araç tutmalıyız ve bunun duyurusunu yapmalıyız çünkü insanlar işten gelip bir iki kilometre öteye foruma yürüyerek gelip gitmez. Ya da forum yapacağımız yeni mahalle-

de forumun çalışmasını yapmamız, buradaki dinamiklere ulaşmamız gerekir. Bir başka önerimiz ise kimi forumları bir haftalık bir çalışmayla değil örneğin "Aleviler sorunlarını tartışıyor" gündemiyle yapacağımız bir forumu bir nevi bir kampanyaya çevirip bu çalışmayı bir kaç hafta yaparak, bu kampanya ile ilgili bütün dinamiklere demokratik bir biçimde giderek yapmak. Ancak bu şekilde anlamlı forumlar yapabiliriz."

Burada şunu da dile getirdik "Dayanışma altı tane komisyon kurdu. Bu komisyonlar forumun çalışmasını nasıl yapıyor, komisyonlar gerçekten işliyor mu? Yazın forumlar bir biçimde sürerken komisyonların çalışmasını, ne durumda olduğunu Dayanışma'da gündem etmedik. Şimdi işe anlaşılan iş işten geçti." Bizim bu konuşmalarımıza olumlu ya da olumsuz bir şey söyleyen çıkmadı. Daha sonra Partizan forumların ne olacağı tartışmasını Esenyurt Dayanışması'nın toplantısında yapmayı önerdi ve zaten forum da bitmeye yaklaşmıştı.

25 KASIM TOPLANTISI

Bu toplantıya BDSP, Çağrı, EMEP, Gölge Kültür Sanat Merkezi, İşçilerin Sesi, Halkevleri, KÖZ ve Partizan katıldı. Esenyurt Dayanışması'na katılan kurumlardan hemen hepsi hatta son forumda forumların devam etmesi yönünde eğilim bildiren GKSM de forumların bitirilebileceğini ifade etti. BDSP Dayanışma'da forum çalışmasının sorumluluğunun pek yerine getirilmediğini, belli bir disiplinle hareket edilmediğini, Gezi'nin ortaya çıktığı süreçte bir birliğin olmasının anlaşılır ve anlamlı olduğunu ancak geldiğimiz süreçte forumlarda ısrar etmenin gereğini olmadığını ifade etti. Bu durumun bundan sonra bu alandaki kurumların ortak iş yapmayacağı anlamına gelmediğini söyledi. Halkevleri de forumların sürdürülemez olmasının olumsuz bir şey olduğunu fakat forumlar bitirilecekse tekrar başlatmaya da gerek olmadığını ifade etti. Diğer kurumlar da benzer şeyler söyleyerek forumların bitmesini savundular.

Biz bu toplantıda forumlar bitirilsin diyen kurumlara şunu söyledik: "Bu forumları iradi olarak kurulan Dayanışma başlatmış olabilir, ayrıca komisyonları da öyle; fakat geldiğimiz noktada Dayanışma kendi başına forumları bitirme kararı alamaz. Çünkü bu forumlar belli bir kitleye mal oldu, altı tane komisyona 40-45 kişi katıldı. Bu komisyonlar forumların bitirilmesi konusunda bir mekanizma olarak ne diyor biliyor muyuz? Bu yaptığımız güven sarsan bir şey olur." Bu görüşlerimizin ardından diğer kurumlar bir toplantı daha yapma ve bu toplantıya komisyonları da çağırma kararı aldılar.

2 ARALIK DAYANIŞMA'NIN SON TOPLANTISI

Bu toplantıya Halkevleri hariç bir önceki toplantıda yer alan yedi kurum katıldı. Son toplantıya işçi komisyonunda yer alan üç kişi katıldı. Bizim dışımızda sadece BDSP komisyondaki kişileri foruma çağırılmaya çalışılmıştı. İşçi komisyondan toplantıya katılan bir arkadaş komisyona ilk başlarda 22 işçinin adını yazdığını ama en son bir buçuk ay önce üç kişinin toplantı yaptığını aktardı. Biz de komisyonların bu duruma gelmesinde komisyonda yer alan insanların birinci derecede sorumluluğu olmadığını; asıl sorumluluğun Dayanışma'da olduğunu; bizim de KÖZ olarak bu konuda eksikliğimiz olduğunu çünkü yazın forumları devam ederken forumlara belli bir kitle katılım gösterirken komisyonlar meselesini yeterince gündem etmediğimizi ifade ettik. Ancak anlaşılana ki Dayanışma'da yer alan kurumlar ya son toplantıya çağırılmamışlardı ya da katılmamışlardı. Son toplantıda Çağrı bize yönelik bir "çıkış" yaparak "sizin amacınız Komünistlerin Birliği'ni sağlamak. Biz bu forumları sürdürmüyoruz, insanlar da zorlamayın yapıyorsanız siz yapın. Birakalım foruma dışardan kitlelen katılımını, açık konuşalım biz kendi çevremizi bile forumlara katmaktan zorlanıyoruz" dedi. Çağrı'nın bu söylediklerini uzun boylu tartışabiliriz fakat bunun yeri ve zamanı değildi, sadece "Evet KÖZ'ün komünistlerin birliğini savunduğu sır değil, fakat bunun forumlarla ne ilgisi var" dedik. Şimdi ifade etmek gerekir ki Çağrı'nın Dayanışma toplantısında bize yönelik böyle gereksiz konuşmasının altında bizim forumların yapılması yönündeki ısrarlı tutumumuz vardı. Bu tutuma karşı Çağrı

kendince KÖZ'e yönelik şöyle bir intiba yandırmak istedi: "KÖZ'ün amacı forumların devam etmesi, bu sayede emekçilerin örgütlenmesi değil, asıl derdi grupçuluk yaparak komünistlerin birliğini savunmaktır". Biz hiç bir forumda ya da Dayanışma toplantısında açık açık KÖZ'ün ismini zikrederek konuşmadık ya da bu meyanda komünistlerin birliğini ifade etmedik. Eğer böyle yapmış olsaydık Dayanışma'da kabul edilen genel çerçeveye uymayarak grupçuluk yapmış olurduk. Fakat öte yandan bizim Dayanışma'daki, varlık nedenimiz ve forumlarda bulunmamız elbette ki, Komünistlerin Birliği'ne hizmet etmesi içindi. Zira Çağrı dâhil Dayanışma'da yer alan tüm siyasetlerin forumlarda yer almalarının temel amacı kendi stratejik hedeflerine hizmet etmesi için değil miydi? Şunu da söylemek lazım Çağrı ya da başka sol bir hareketin KÖZ'ün komünistlerin birliğini sağlama çabasından rahatsızlık duymaları ne kadar doğru yolda olduğumuzun bir kanıtı olarak görüyoruz

FORUMLARLA BİRLİKTE DAYANIŞMA DA DAĞILDI MI?

Forumların sonlandırılmasının ardından Esenyurt Dayanışması dağılmadı. Tüm kurumlar Dayanışma'nın bir kazanım olduğunu bu yüzden dağıtmamak gerektiğini; gerekli olduğu zaman toplantı çağrısı yapılabileceğini söylediler. Fakat BDSP Dayanışma'nın Gezi sürecinde forumları örgütlemek üzere ortaya çıktığını eğer forumları bitiriyorsak Dayanışma'nın da dağılması gerektiğini; ama bu alandaki siyasetlerin kimi durumlarda eylem birliği yapmayacağı anlamına gelmeyeceğini ifade etti. Fakat diğer kurumların BDSP'nin bu önerisine sıcak bakmamaları üzerine BDSP Dayanışma'nın dağılması konusunda ısrarcı olmadı.

Burada Dayanışma'nın dağılmasını istemeyen hatta bu aracı önemseyen kurumların Dayanışma'yı önemsiyor görünmelerinin altında yatan nedenin forumların bitirilmesi olduğunu düşünüyoruz. Dışarıya karşı şöyle bir izlenim oluşturulmak isteniyor "Esenyurt Dayanışması forumları bitirdi ama Dayanışma'yı dağıtmadık gerekli durumda yine toplanıp ortak işler yapacağız". Halbuki Esenyurt Dayanışması son toplantısını yaptığı 2 Aralık tarihinden sonra, ortak iş yapabilecek iki önemli siyasi konu vardı: 17 Aralık'ta patlak veren yolsuzluk-rüşvet operasyonu ve Roboski Katliamı'nın yıldönümü. Bu konuda Dayanışma'da yer alan kurumlardan her hangi bir çağrı gelmedi. Biz 21 Aralık'ta yolsuzluk gündemiyle ilgili Dayanışma'ya toplanma çağrısı yaptık, bu konuda bir haftada üç toplantı yapıldı. Her defasında toplantıya dört beş kurum geldi, kimi kurumlar işimiz var geleceğiz fakat Dayanışma'nın alacağı karara uyacağız dedi. Buna rağmen "yeterli kurum gelmedi yeni bir toplantı alalım" denilerek bu toplantılarda bir şey çıkmadı dördüncü defa da bir araya gelindi yine olmadı. Öte yandan 28 Aralık'ta Roboski Katliamı'nın ikinci yıl dönümünde bir eylem gerçekleştirildi bu konuda da Dayanışma'da yer alan kurumlardan bir çağrı gelmedi.

Son olarak Dayanışma'da yer alan kurumların hemen hemen tamamı forumların bitirilmesini isterken KÖZ olarak neden ısrarla forumların devam etmesini savunduğumuza değinmek istiyoruz. Bu konudaki ısrarımız Dayanışma'daki kurumları ikna edeceğimiz yanılsamasından kaynaklanmadı ancak genel eğilime uyarak göz göre göre bir takım hatalı ve yanlış tutumlara ortak olamazdık. Burada bize göre görülmesi gereken şey tek başına forumların bitirilip bitirilmemesinin önemli değildir (bu konuda forumlar Gezi süreci bir vesile olmuştur diyebiliriz). Yapılan bir faaliyetin nasıl değerlendirildiği, bu faaliyetin muhtabı kimlerse eleştirisinin -özeleştirisinin beraber bir biçimde nasıl ortaya konduğu sorunudur. Bugün forumlarla ilgili alınan tutum yarın son derece hayati bir meselede nasıl vukuu bulacak bu önemlidir; bizim için forumların neden bitirildiği kadar, nasıl bitirildiği de son derece önemlidir. Birileri bize forumlar neden ve nasıl bitirildi diye sorduğunda -ki birilerinin bunu bize sormalarına da gerek yok Dayanışma'da yer alan her kurum kendi açısından bu sürecin hesabını vermelidir-söyleyecek sözümüzün olması için de Dayanışma'da kendi yaklaşımımızı ortaya koymalıydık. Biz de öyle yaptık.

Öyle bir parti kuracağız ki...

15 Mart 2010'da aramızdan ayrılan Hasan Yoldaş son nefesine kadar komünistlerin birliği için mücadele etti. Onun uğruna mücadele ettiği davayı sürdüreceğiz ve yıllarca altında mücadele ettiği kızıl bayrağı onun gösterdiği yoldan yürüyerek hedefine ulaştıracağız; Hasan Coşkun'u komünistlerin parti birliği mücadelemizde yaşatacağız...

(Aşağıdaki yazı 2010 Mart'ında yayınlanan Hasan Yoldaş kavgamızda yaşıyor özel sayısının kısaltılmış halidir)

.....
Hasan Yoldaş işçi köylü ittifakının yaşamsal önem taşıdığı hep savundu. Genç devrimcilere tecrübelerini aktarılan en sık anlattığı anekdot Niğde'de köylüler arasında örgütlediği "Pancar Patates Çürüyor Faşist MC uyuyor" mitingi idi. Parası olmayan köylülere tereyağı karşılığında Halkın Kurtuluşu satmış birisi olarak köylüler arasında, kitle çizgisi temelinde çalışmayı önemsemeyenin devrimci olamayacağını döne döne vurguladı.

Aynı bilinçle grev ve direnişlerden sendika muhalefetine, bağımsız sendikalar kurup yönetmeye kadar her alanda sorumluluk aldı. Asya Makine Sanayi, Adel Kalem, Malazlar işçilerini örgütledi. Yeni Haber-İş Sendikasının kurucusu, Devrimci Demir-İş sendikasının başkanı oldu. Sınıf mücadelesinin sendikalizmin dar çerçevesinde kalmayacağını bilincinde olarak ve anti faşist mücadeleyle işçi hareketi arasında köprü kurma gayreti içinde iken -Kahrolsun Faşist Diktatörlük!- şiarıyla hem anti faşist mücadelenin faşistlerle mücadele çerçevesinde kalmaması gerektiğini hem de işçi hareketinin siyasal iktidar hedefine yönelmesi zarureti en gür haykırarlardan.

Hasan yoldaş bir yandan işçilerin ve köylülerin en geniş kesimlerini örgütleme mücadelesinde ısrar ederken, diğer yandan da konspiratif faaliyetin öneminin altını çizdi. Altını çizmekle kalmadı bizzat ve bilfiil bu tür eylemler örgütleyecek cüreti, ataklığı ve profesyonelliği gösterdi. Adana Ceyhan soygununda oynadığı role karşın polis ve savcının 12 Eylül döneminde dahi bu konuyu kanıtlanamaması, 12 Eylül'de karakol kurulmuş bir eve girip partinin altınlarını çıkarması, yine aynı dönemde partinin emaneti olan otuz kilo altını polisin bulamayacağı şekilde saklaması, 1989'da hapisten çıkuktan sonra da tekrar partiyeye teslim etmesi onun bu niteliklerinin sadece birkaç örneğidir.

KOMÜNİSTLERİN BİRLİĞİ İÇİN MÜCADELEYE 12 EYLÜL ÖNCESİNDE ATILDI

Aynı dönemde komünist kimliğini bir siyasi kimlik olarak kuşanma gereğini ilk farkedilenlerin arasında Hasan yoldaş da vardı. Bu süreç aynı zamanda maoizmden kopuş ve komünistlerin parti birliğini sağlama yönündeki arayışların öne çıktığı evreydi. Hasan Coşkun Komünistlerin birliği için mücadeleye 12 Eylül kararlığı çökmeden atılanlardandı.

Hasan yoldaşın da sorumluluğunu üstlendiği bu kavga hedefine ulaşmadan yolundan saptı. 12 Eylül dönemecine gelirken Hasan Coşkun - parti adıyla Vedat-THKO kökenli komünistlerin bir kısmının parti birliğini temsil eden TDKP durumunda kaldı.

Bu deneyimin derslerini çıkarmaya fırsat kalmadan da 12 Eylül darbesiyle bir dönemin perdesi kapanıyordu. Bu darbeye öngelen ve hala sürmekte olan geri çekilme dönemi aynı zamanda komünistlerin birliği yolundaki mücadelenin de duraksadığı bir dönemdi. Hasan Coşkun ilk yenilgisini o zaman aldı.

Komünistlerin Birliği yolunda bir kalkış noktası olma iddiası ile tüm komünistlerin birliği sağlanmadan kurulur ve ilk aşamada darbeye rağmen atılımını sürdüren partisi 12 Eylül'de en ağır darbeyi alanlardandı. Ama TDKP asıl darbeyi cuntadan değil kendi içinden yemişti. Yoldaşlarının hatta onun devrimciliğe gözünü açmasına ve sınıf mücadelesinde önünün aydınlanmasına yardımcı olan yoldaşlarının çoğu bu sınavdan geçemedi. Buna rağmen Hasan yoldaş direnişini sürdürdü; sorguda ve zindanda örnek bir tutum aldı. Partisinin bu sınavdan örselenerek çıkma-

sından yılmaksızın umudunu ve inancını korudu. Malatya İkinci Ordu Sıkıyönetim Mahkemesinde siyasi savunma yapan tek TDKP tutsağı oydu.

7 yılını zindanda ve aylar boyu açlık grevlerinde geçirdi. Metris'te, Kayseri Zincidere'de, Malatya Yeşilyurt'ta ve Elazığ Cezaevi'nde bulundu. Gittiği her yerde, özellikle Elazığ Cezaevi'nde dik duruşu, devrimci iyimserliği ve kararlılığıyla toparlayıcı bir rol üstlendi.

Ancak tüm bunlara karşın Hasan yoldaş, zindandan çıkışında 12 Eylül darbesinden daha ağır ve o darbenin beceremediğini yapacak bir darbeye yüzyüze idi. 12 Eylül darbesi partinin üst kademelerine ağır bir yara açmış olsa da, parti teşkilatını tümünden dağıtıp yıkamamıştı. Askeri rejimin perdesi aralanırken partinin darbe döneminin fiziki tasfiye saldırılarına direnen örgütleri bu kez legalist tasfiyeciliğin saldırılarına hedef olma-ya başladı. Dünya çapında olduğu gibi Türkiye'de de yükselen tasfiyecilik dalgası partisini de içine almıştı.

Hasan Coşkun daha zindandan çıkıp sınıf düşmanına karşı doğrudan kavgaya soyunmadan legalist tasfiyeciliğe karşı mücadele sorumluluğu ile yüz yüze idi. Ama o da onun gibi direnen yoldaşları da bu kavgadan da yenik çıktılar. Hasan yoldaş legalist tasfiyecilik karşısındaki ilk kavgasını kaybetti ama teslim olmadı. Nisan 81'deki bozgunun özelleştirisi bir parti kongresiyle verildiği sürece partinin adım adım tasfiyeye sürüklenmesini tavizsiz bir şekilde savundu. Haklı da çıktı. Hasan Coşkun tasfiyecilerin arasına karışmadı onların suçunu paylaşmadı.

Yine de Hasan yoldaşın uzun devrimci hayatının en durgun evresi, 1989'da Darphane işçilerinin örgütlenmesi, okuma gruplarının oluşturulması gibi faaliyetlerde bulunmasına karşın, bu yenilgiyle başladı. Aslında bu dönem onun açısından daha derin bir hesaplaşma ve kopuşun hazırlık evresi idi. Nitekim gerek TDKP'deki tasfiye sürecine karşı çıkan eski yoldaşlarının bir kısmıyla gerekse de KöZ'ün arkasında duran komünistlerle buluşması da bu döneme rastlar.

TASFIYECİLİĞE KARŞI MÜCADELE

Bu süreçte kendi hesaplaşmasının esas köşe taşlarını yerli yerine oturtuktan sonra, hayatını örgütlü bir komünist olarak geçirmiş olan Hasan Coşkun için hedef belli idi: tasfiyeciliğe karşı mücadele tasfiyecilerle dalaşarak değil, komünistlerin birliği kavgasını sonucuna vardırarak olacaktır. Bu kavganın da örgütlü olarak ve örgütlerle, siyasetten ve işçi sınıfının en dinamik kesimlerinden kopmadan yürütülmesi gerekiyordu. O maksatla evvela TDKP'yi yeniden inşa hedefini önüne koymuş olan eski yoldaşlarından başlayarak, bu mücadeleyi örgütlü bir biçimde sürdürenin yollarını aradı. Hasan yoldaş komünistlerin birliği sorununun sadece eski TDKP'lerin sorunu olmadığını çoktan fark etmişti. O nedenle başka geleneklerden gelecek aynı doğrultuda buluşan komünistlerin birliğinin sağlanması gerekiyordu. Bu ödevin bolşevizmin mirasına sahip çıkması gereken tüm devrimcilerin de sorumluluğu olduğuna akıldan çıkarılmıyordu. Bu maksatla 70'li yıllarda ayrı ayrı kulvarlarda mücadele etmiş ve varolan akımlarda

kendilerine bir yer bulamayan devrimcilerin bir araya gelmesi için bir zemin yaratma gayretlerine katıldı ve 78'liler Ada Der'in kurulmasına öncülük edenlerin arasında yer aldı.

Proletaryanın en dinamik kesimlerinden kopmamak üzere varoşlarda dayanışma mevzilerinin yaratılması için girişimlere katıldı. Böylece kendisi ile aynı geçmiş paylaşılmış olan kimileri kadar başkalarıyla da temas noktalarını artırırken aynı zamanda yeni kuşak devrimcilere geçmişin deneyimlerini aktarmanın olanaklarını yaratma arayışlarına destek oldu. Varoşlarda işçilerin ve ezilenlerin kendi sorunları etrafında örgütlenmesi için mücadele verdi. En sevdiği sloganlardan biri "Pirinç girmeyen eve bilinç girmez"di. Sağlığı boyunca Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nin neredeyse tek bir yürütme toplantısına bile kaçmadı. Anadolu Yaşam Tüketim Kooperatifi'nin Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'ndeki şube açma çalışmasına aktif bir şekilde katıldı. Bu sırada kitle örgütlerinin birbiriyle koordine olması için vargüçüyle çalıştı.

Bütün bu faaliyetleri şahsi bir kavga olarak yürütmek yerine örgütlü bir yürüyüşün temellerini atmaya özen göstererek yürüdü.

KöZ'ün arkasında duran komünistlerle Hasan Coşkun'un eski ve yeni yoldaşlarının yollarının keşimesi de bu arayışlar sayesinde oldu.

Komintern'in İlk Dört Kongresi'nin ve Mustafa Suphi TKP'sinin İlke ve Esaslarını Kılavuz Edindi

Hasan Yoldaş nihayet 70'li yılların sonlarından itibaren kendini adadığı Komünistlerin birliği mücadelesinde örgütlü bir yürüyüşün yoluna girmiş ve büyük adımlarla yol almaya başlamıştı. Komünist Enternasyonalin ilk dört kongresini ve bunun bir ifadesi olan Mustafa Suphi TKP'sinin ilke ve esaslarını kılavuz edinerek Komünistlerin Birliğine giden yolu katetmeye koyuldu.

Bu yolda kimi eski yoldaşlarıyla yollarını ayırmakta tereddüt etmeden tavizsiz bir tutumu benimserken, aynı amaç ve ilkelerle aynı hedefe doğru yürüyen komünistlerle yollarını buluşturmak için olanca esnekliği elden bırakmadı.

Proletaryanın Kurtuluşu bu ayrışma ve buluşmalarla şekillendi ve Komünistlerin Parti Birliğini sağlamak için mücadeleye yeni bir müfreze olarak katıldı. Eylemlerde ve Platformlarda bu iradeyi dile getirdi. Birlik bu sürecin sonunda yayınlandı ve bu yeni müfrezinin varlığını bir kez daha duyurdu. Hasan yoldaş son yıllarda adım adım ileri çıkan bu müfrezinin başını çekenlerdendi.

Ekim Devrimi'nin 92inci yıldönümü vesilesiyle düzenlenen etkinliklerde Hasan Yoldaş Bolşevizmin mirasına sahip çıkan komünistlerin birliğini sağlamanın yolunu bir kez daha dile getirme

fırsatını buldu.

Mustafa Suphilerin katledilişinin 89uncu yıldönümü vesilesiyle KöZ ve Proletarya'nın Kurtuluşunun birlikte düzenlediği panelde komünistlerin ortak referansları arasında Mustafa Suphilerin TKP'sinin ilke ve esasları bulunduğunu bir kez daha dile getiren yoldaşlarına dinleyiciler arasından destek veriyordu Hasan Yoldaş. Dimdik ayakta geniş bir dinleyici topluluğu karşısında yaptığı son konuşmayı bu. O sırada her tarafını çoktan sarmış umarsız hastalığa karşı zorlu bir kavga vermekteydi.

SON KAVGASI PARTİ BİRLİĞİ YOLUNDA BİR EVREYİ AŞMAK İÇİNDİ

Doğrusu Hasan yoldaşın bedenini saran kanser illeti ile son anına kadar sürdürdüğü kavgayı görenler onun son kavgasının bu kavga olduğu sanısına varabilirlerdi. Gerçekten de Hasan yoldaş son günlerinde takatini zorlayan illete karşı zorlu bir direniş sürdürdü. Bu direnişi hastalığı yenmek ve o illete mücadeleden galip çıkmak için değildi.

Hasan yoldaş komünistti, Marksist Leninistti iradenin belirleyici önemine vurgu yaptığı zamanlar dahi metafizik düşünceden daima uzaktı. Son direnişi kanser illetini alt etmek için bir mücadele olmaktan çok, ona rağmen bilincini açık tutmak içindi.

Kanser illetini alt edemedi ama nefes aldığı müddetçe bilincini açık tutmak için direndi. Bunu başardı da... Bilinci açık olduğu müddetçe komünistlerin birliği mücadelesinin önündeki adımların nasıl atılacağı üzerinde durdu. Hatta göya bir hasta evi olan son mekanı adeta komünistlerin birliği mücadelesinin bir mevzisine dönüştürdü. Son anına kadar çevresinde bir siyasi sohbet ve tartışma ortamı yaratmayı sürdürdü. Birlik'in KöZ'e katıldığını ilan ettiği sayısının hazırlanması bu ortamda gerçekleşti. Aramızdan ayrılmasına birkaç saat kala bile propaganda yapıyor, "öyle bir parti kuracağız ki..." diye söze başlıyordu.

Hasan Coşkun komünist parti için mücadele eden güçlerdendi. "Bu ülkede burjuvazi var işçi sınıfı var, devrimci dinamikler var, burjuvazinin krizi var ama bir tek devrimci parti yok" diyenlerdendi.

Genç yaşından itibaren nice zorlu kavgaya en önde giren gözüpek bir devrimci olan Hasan Coşkun kanser illetiyle savaşmadı. Kaybettiği bu savaş değildi son kavgası; zaten kaybedeceği kavgalara girmek onun adetlerinden değildi. Kanserle son kavgasını bolşevizmin mirasına sahip çıkan komünistlerin birliğine son bir katkı sunmak için verdi.

Bu son direnişle son yıllarında yürüttüğü mücadelenin önemli bir kerteyi aşmasına son bir katkı sunup bu kertenin aşıldığını görmeyi başardı. Onu bu kazandığı son kavgasıyla anacağız.

Ama şart olsun onun uğruna mücadele ettiği davayı sürdüreceğiz ve yıllarca altında mücadele ettiği kızıl bayrağı onun gösterdiği yoldan yürüyerek hedefine ulaştıracağız; Hasan Coşkun'u komünistlerin parti birliği mücadelemizde yaşatacağız; şart olsun!

Devrim için Devrimci Parti

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

KÖZ'ÜN SÖZÜ

12 Eylül Rejimini tarihe gömmek için kurucu meclis
Kurucu meclis için yasaksız barajsız seçim

30 Mart seçimleri Erdoğan için güven oylaması anlamını taşıyor. Sadece haftalardır, televizyonları, miting meydanlarını işgal etmiş olan AKP, CHP ve MHP sözcülerinin değil aynı zamanda siyaset sahnesindeki tüm aktörlerin hemfikir olduğu bir tespit bu. Tam da bu yüzden yerel seçimlerde bir taraftan "Hürsüz Vaar! Erdoğan istifal!" sloganları yükselirken diğer tarafta "Erdoğan'ı yedirtmeyiz! Dik dur çöğlme bu millet seninle!" propagandası yapılıyor. Aynı nedenden ötürü sol akımların büyük bir çoğunluğu da Gezi Ayaklanması'ndan beri tüm eylemlerde "Hükümet İstifal!" sloganını atıyor. 17 Aralık operasyonundan beri siyaset sahnesindeki aktörlerin bu inancı daha da pekişti. Öyle ki, AKP seçimlerin birinci partisi olsa bile oylan azalarak elindeki belediyelerin sayısını arttıramayarak çıkacağı için bu "referandum"-dan muzaffer çıkmış olmayacak; peşinden gelen Cumhurbaşkanı seçimine muzaffer bir komutan olarak giremeyecek.

Bugünkü siyasal kriz 12 Eylül rejiminin krizidir. İçinden geçtiğimiz siyasal krizi Erdoğan'ın gitmesi yahut kalması sorununa indirgeyenler meseleyi yüzeysel bir şekilde kavramaktadır. Bugünkü siyasal kriz bir yandan Avrupa Birliği'nin kapısında bekleyen diğer yandan Kürt sorunuyla boğuşan Türkiye'nin 12 Eylül Anayasası'yla yönetilemez olmasından kaynaklanmaktadır. 12 Eylül'ün merkezileştirerek yürütmeye teslim ettiği siyasal iktidarın tüm nimetlerinden faydalanmak isteyen Erdoğan gibi bir siyasetçinin ortaya çıkması bu krizin nedeni değil bir sonucudur.

Yerel seçimlerde Erdoğan'ın kayda değer bir oy kaybına uğramaması Amerika'nın, koçbaşı olarak kullanılan Cemaat'in ve TÜSİAD'ın parlamento dışı arayışlarını kışkırtacağı için rejimin krizini derinleştireceğine şüphe yoktur. Ancak Erdoğan'ın seçim yoluyla zayıflatılıp, "deliğe süpürülmesi"nin rejim krizini hafifleteceğini düşünmemek gerekir. Zira geçtiğimiz yıllar içinde yaşanan tartışmalar ve atılan adımlar bir anayasa değişikliğini artık geri dönüşü olmayan bir şekilde burjuva siyasetinin temel konusu haline getirmiştir. Bu krizde Erdoğan'ın karşısında oluşturulmuş koalisyonun bileşenleri yeni bir Erdoğan'ın ortaya çıkmasını mümkün kılacak her türlü kapıyı kapatmaya kararlı olsalar da, aralarında Anayasa konusunda hiçbir ortak bir görüş yoktur.

AKP'nin Kürdistan'daki hezimetini rejim krizini daha da ağırlaştırarak. Yerel seçimlere "istiklal savaşı" ruhuyla ve Roboski'nin kanyalı hazırlarına, vaziyeti kurtarmak için Ergenekonculara göz kırpan AKP'nin tokatın büyüğünü Kürdistan'da yiyeceği bellidir. Bu gelişme AKP'nin seçim sonrasındaki akıbetinden bağımsız olarak Kürdistan'daki belediyeler üzerinde BDP'nin hakimiyetinin artmasına yol açacağına göre Kürtleri ve Kürdistan'ı ezme hedefiyle kurgulanmış 12 Eylül rejiminin krizinin derinleşeceği kesindir.

Devrimcilerin görevi hükümeti istifaya çağırarak değildir. İçinden geçtiğimiz krizde hükümeti istifaya çağırarak düzen partilerinin kuyruğuna takılmaktan başka sonuç üretmez. Zira Erdoğan'ın karşısına Amerika'nın dikti-

ği CHP-Cemaat-TÜSİAD koalisyonunun amacı tastamam böyledir. Netemeli rejim sorunlarına dokunmadan Erdoğan'dan kurtulmak isteyen Amerikancı muhalefetin oyununu bozmak için onların taleplerini daha yüksek sesle dillendirmek yerine rejim ve anayasa sorununa ışık tutmak gerekir. Erdoğan gitse de kalsa da rejimin krizi büyüyecek, çivisi çıkmış 12 Eylül rejiminin yerine nasıl bir rejimin geleceği sorunu siyasal mücadelenin merkezine daha fazla oturacaktır. Bugün Erdoğan yanlılarının ve karşıtlarının hasıralı etmeye çalıştıkları gerçek budur. İçinden geçtiğimiz dönemin hayhuyuna kapılmadan devrimcilerin döne döne vurgulaması gereken nokta da yine burasıdır.

Eski rejimin meclisi ile yeni anayasa yapılmaz. 12 Eylülcülerin koydukları kurallara uygun seçilmiş, 12 Eylül Anayasası'na sadakat yeminiyle göreve başlamış bir meclis ne rejimi değiştirebilir ne de yeni bir anayasa yapabilir. Böyle meclisler ve onların girişimleri olsa olsa 12 Eylül rejimini yamalı bohçaya çevirerek daha kapsamlı siyasal krizlerin yolunu döşerler. Nitekim bugünkü kriz de 2007 yılında başkanlık rejimine kapı aralayan Cumhurbaşkanı'nı halk seçsin kararından, 2010'daki mahkemeleri sözüm ona bağımsızlaştıran HSYK düzenlemelerinden bağımsız ele alınamaz. 2011 seçimlerinde yeni bir anayasa yapmak için kurulan Anayasa Komisyonu'nun kilitlenmiş olması da Erdoğan'ın kendini kurtarmak, CHP ve MHP'nin Erdoğan'ı sıkıştırmak için yaptığı her Anayasa değişikliği önerisinin yeni bir siyasal krize yol açması da aynı nedenden ötürüdür. Yeni bir anayasayı hazırlamak için eski rejimin kısıtlamalarına bağlı olmayarak çalışan bir meclisin varlığı şarttır.

Türkiye burjuvazisi bugüne dek rejim krizlerini karşı devrimci kurucu meclislerle çözdü. 1909 yılında Hareket Ordusu İstanbul'a yürüyüp sıkıyönetim ilan ederek Anayasa'yı değiştirdi. Aynı kesimler sonrasında Pontos, Kiliya ve Zeytin'deki Ermeni ve Rumları kıyımdan geçirdiler. 1921'in o pek övülen Anayasası yine paşaların gözetiminde, siyasi yasak ve kısıtlamalarla dolu bir seçimle oluşan, Birinci Meclis tarafından yapıldı. Mustafa Kemal'in darbesinin ürünü olan bu meclis de İstanbul Hükümeti'ne karşı devrimci rüşdünün 83 yıl önce bir 6 Mart'ta patlak veren bir ayaklanma sonrasında kurulan Koçgiri Halk Cumhuriyeti'ne hücum ederek iptal edildi. Meclis'in üzerinde Milli Güvenlik Kurumu'nun denetimini kuran 1961 Anayasası ise 27 Mayıs darbecilerinin ürünü oldu. Bugünkü rejimi tanımlayan 1982 Anayasası da yine 12 Eylül darbesi sonrasında atanan Kurucu Meclis tarafından oluşturuldu. Getirdikleri kısıtlamalar ve yasaklar farklı olsa da tüm bu kurucu meclislerin tanımlayıcı özellikleri aynı idi. Hepsisi emekçileri ve ezilenleri siyasetin dışında bırakan, yasak ve kısıtlamalarla dolu seçimlerle göreve gelen meclislerdi. Toplumun bir avuç azınlığın çıkarlarını gözetilen bir anayasa ancak böyle yazılabilirdi zaten.

Emekçi ve ezilenlerin kurucu meclisi farklıdır. Rejimin bugünkü krizinden toplumun çoğunlu-

Kurucu Meclis Dün İlk Toplantısını Yaptı

ğunun özgürleşmesinin önünü açacak şekilde faydalanmak farklı bir kurucu meclisle mümkün olabilir. Böyle bir meclis elbette yüzde on barajının yerinde durduğu, mitinglerde ayakbağı kutusu gösterenlere hakaret davalarının açıldığı, her türlü sokak eyleminin TOMA'larla dağıtıldığı koşullar altında oluşturulamaz. Ancak ve ancak her türlü yasaktan, kısıtlamadan ve barajdan uzak bir şekilde gerçekleşen seçimlerle oluşturulabilir. Bu meclise gidecek vekiller işçilerin, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların anayasayı tartıştıkları meclislerden seçiliyorsa, yeni rejimin emekçiler ve ezilenler tarafından kurulduğu söylenebilir.

Gezi Ayaklanması ezilenlerin kurucu meclisi-

mak için Kadir Topbaş'ın bundan böyle "otobüs duraklarını bile halka soracağız" beyanları hala akıllarda. Derinleşen bir rejim krizi içinde, hiçbir şekilde bir yerel seçim olarak gerçekleştirilmeyecek 30 Mart seçimlerinde kimin emekçilerin yönetime katılımını savunduğunu anlamak kolaydır. Emekçilerin yönetime katılımı otobüs duraklarını değil anayasayı tartışmayı gerektirir. Seçim sürecinde emekçiler ve ezilenlerle birlikte nasıl bir anayasa sorusuna yanıt aramayanların "birlikte yönetme" iddiasının içi boş kalacaktır.

Yerel seçimlerde emekçiler burjuvaziyle organik bir bağı olmayan HDP adaylarını desteklemelidirler. Oylarıyla HDP'nin ezilenlerin ve

nin mümkün olduğunu ve hangi temelde yükselmesi gerektiğini gösterdi. Haziran ayı boyunca milyonlarca kişinin katıldığı ayaklanmalar emekçilerin, kitleler bir biçimde hareket geçtiğinde hükümeti ne kadar kolay sarsacağını gösterdi. Ama aynı zamanda ayaklanma sırasında ve sonrasında oluşan forumlar emekçilerin siyasal sorunları tartışmaya ne denli hevesli olduğunu ve bu tartışmaların kendi yöntemleriyle ne denli doğal bir biçimde örgütleyebildiklerini gözler önüne sermiştir. 31 Mayıs'tan itibaren alanları dolduranların, sonrasında gecelerini forumlarda geçirenlerin derdi ağaçları korumaktan çok AKP'ye dur demek, siyasal gelişmelere müdahale etmekte. Gezi emekçilerin ve ezilenlerin siyaseti kendi yöntem ve araçlarıyla yapabileceklerini gösterdi. 12 Eylül rejimini emekçiler lehine değiştirecek bir kurucu meclis Gezi'nin açtığı yoldan işçi sınıfının düzenle bağı en zayıf kesimlerini de kapsayacak şekilde yürüterek oluşturulabilir.

Yerel seçim öncesi dönem anayasayı tartışmanın tam zamanıdır. Yerel seçimlerde "şehrimizi, ilçemizi, mahallemizi beraber yöneteceğiz" ve benzeri şarları kullanmak özellikle sol akımlar arasında adettendir. Son dönemlerdeki katılımcı demokrasi palavraları nedeniyle AKP ve CHP de benzer şarları emekçilerin gözünü boyamak için kullanmaktadır. Gezi sırasında tepkileri yumuşat-

sömürülenlerin sesi olma iddiasına güç vermediler. 30 Mart bir belediye başkanlığı seçiminin çok, seçim kantarında bir boy ölçüşme iddiası olduğuna göre yerel seçimde kendi siyasi ağırlığını gösterecek ve sınyacak olan, sadece burjuva partileri değil aynı zamanda ona alternatif olma iddiasındaki kesimlerdir. HDP'nin oylarını arttırması, hele hele %10 barajını aşmasının tek sonucu onun Türkiye'deki siyasi dengeleri değiştirebilecek bir güç haline gelmesi olmayacaktır. Aynı zamanda emekçilerin HDP aracılığıyla siyasal gündemlere müdahale etme imkânlarını ve kapasitelerini arttıracaktır.

Gezi Ayaklanması'ndan beri süregelen siyasal krizin yerel seçim ve cumhurbaşkanlığı seçimleri üzerinden genel seçimlere dek derinleşerek uzanacağı kesin olduğuna göre, emekçiler yerel seçimlerde kimi destekleyeceklerini açıklamakla yetinemez. 8 Mart, Gezi Parkı'nda başlayan ayaklanmanın ruhunun başta Kürt ve kadın emekçiler olmak üzere toplumun ezilen tüm kesimlerine taşındığı bir mücadele dönemini başlatmıştır. HDP adaylarını desteklemek üzere bir araya gelen kesimler burjuvazi içindeki it dalaşını fırsat bilmeli. Gezi'den ve Rojava'dan güç alarak AKP karşısında bağımsız bir savunma hattını kitle eylemlerini yükseltmek için Newroz ve 1 Mayıs alanlarına akalım.

Modern Fikirler Derneği
İstanbul, Sayı: 20552 Kurucu: Yunus NADI 10 TL, 24 Ekim 1981 Cumartesi

Anayasa halkoyuna sunulacak

Evren, "Özgürlükler ve haklar hudutsuz olamaz,, dedi

Evren'in hatırdan çıkarılmamasını istediği noktalar

- Anayasa açıldığında:
- Kızı kapatıldığı sürece devlet resmi belgeleri,
- Devlet kurumları, yasalarıyla ilgili belgeleri,
- Devlet kurumları, yasalarıyla ilgili belgeleri,
- Devlet, altı ay gibi bir süre Cumhuriyetin ilk anayasasını hazırlama hakkını her neyse bulsun,
- Parlamento yerine görevini yapmasını durdurulmasını istiyor,
- Farklı yasa tasarıları çıkartmasını,
- İhtisabında her gün miting ve eylem yapılmasını.

Devlet Başkanı Evren, Danışma Meclisi üyelerinin yemin töreni öncesi yaptığı konuşmasında, Anayasa son şeklini MGK'nin ve reeslinin belirledi.

Evren, Anayasa konusunda hazırlanmış ön tasarı bulunmadığını söyledi.

ANKARA, İSTANBUL — Devlet Başkanı Evren, Danışma Meclisi üyelerinin yemin töreni öncesi yaptığı konuşmasında, Anayasa son şeklini MGK'nin ve reeslinin belirledi.

Evren, Anayasa konusunda hazırlanmış ön tasarı bulunmadığını söyledi.

Seçim Soruları

Uzak Komşumuz YUNANISTAN

Altan ÖYMEN gezdi, gördü, yazdı...

Pazartesi Cumhuriyet'te

Berkin eylemleri AKP'yi göndermenin yolunu gösterdi

Gezi Ayaklanması'nı takip eden eylemler sırasında varoş Okmeydanı'nda polislin attığı gaz fişegi ile başından yaralanan Berkin ELVAN vurulmasından 269 gün sonra 11 Martta yaşamını yitirdi. Berkin'in ayrılışının ardından emekçilerin AKP'ye yönelik öfkelerini Gezi'den sonra bir kez daha kitlesel bir şekilde dışavurdu.

Berkin'in ölüm haberinin gelmesinin ardından 11 Mart'ta İstanbul da emekçiler Okmeydanı, Kadıköy Taksim, Sarıgazi, Gazi Mahalleleri'nde sokaklara çıktı. Polislin saldırdığı eylemlerde çatışmalar geç saatlere kadar sürdü.

12 Mart günü ise Berkin'i uğurlamak için kalabalıklar alanları doldurdu. Cenazeye gelenler ağırlıklı olarak Gezi Ayaklanması'na ve yarattığı eylem dalgasına katılanlardan oluşuyordu. Kitle sabahın erken saatlerinde Okmeydanı'na gelmeye başladı. Köz olarak biz de, Devrimci mücadelede kaybettiğimiz Berkin'i uğurlamak için oradaydık.

Önümüzdeki süreçte emekçilerin ve ezilenlerin mücadelelerini daha güçlü kılmak ve yeni mevziler elde etmek için Rojava Devriminin rüzgarı ile Gezi'de ortaya çıkan siyasal hareketi birleştirmek gerekir. Böylelikle gerileyen AKP'yi daha da geriletmiş AKP'nin yerini almaya hevesli CHP'nin önünü kesmiş oluruz. Bu yüzden biz de bu eyleme; "Okmeydanı'nda Berkin, Roboski'de Kürtler, Gezi'den Rojava'dan Güç Alıp Hesap Soralım" yazan pankartımızı açtık. Yürüyüşe içinde çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam kooperatifi de "..." pankartıyla katıldı

Saat 14.00 da Okmeydanı'nda başlayan yürüyüşle kitle Şişli'ye oradan da Feriköy mezarlığına yürüdü.

Yürüyüş boyunca "Berkin'in katili Roboski'nin Faili; Berkin, Hrant, Roboski katilleri belli; Berkin'in katili Kürdistan'da İşgalci; Berkin Elvan kavgamızda yaşıyor; Bu daha başlangıç mücadeleye devam; Katillerden hesabı emekçiler soracak; Yaşasın Gezi Ayaklanması; Yaşasın Rojava Devrimi; Gezi'de düşenler kavgamızda yaşıyor; Devrimciler ölür devrimler sürer; Demokrasi için Kürtlere özgürlük; Ne AKP ne CHP kurtuluş birleşik mücadelede; Anayasa için kurucu meclis barajsız yasaksız tehditsiz seçim", sloganlarını attık. Sloganlarımıza çevreden, özellikle HDP kortejinden, katılanlar oldu. Yürüyüş boyunca pankartımız özel bir ilgi çekti. Görenler bol bol fotoğrafını çekti.

Saat 17.00'ye kadar yüründü. Kitlenin bir kısmı mezarlığa girdi, bir kısmı da Taksim'e gitmek istedi. Ancak caddede üzerinde polis barikatı vardı. Polis barikatın önünde beklerken azalan kitleyi gazla, plastik mermi ve suyla dağıttı.

Oradaki saldırının ardından kitlenin bir kısmı Osmanbey'de çatışmaya bir kısmı ise Taksim'e yapılan çağrı üzerine Taksim'e geçti. Biz akşam Taksim'e geçtik. Geç saatlere kadar süren çatışmaların içinde yer aldık.

Gezi Ayaklanması, burjuvazinin AKP'yi savcılarla, soruşturmacılarla, kasetlerle ve skandallarla gönderme girişimlerinin karşısında emekçilerin AKP'den kendi yöntemleriyle nasıl kurtulabileceğine ışık tutuyordu. Berkin'i uğurlayanlar bu gerçeği bir kez daha kitlesel bir şekilde göstermiş oldu.

Devrimciler Ölür Devrimler Sürer!

Örgütlü Devrimcilerdi Devrim için Öldüler!

İstanbul'dan Komünistler

Gezi ateşi Kadıköy sokaklarında

Gezi Ayaklanması'nın evladı Berkin Elvan'ı bir mart sabahı yitirdik. 31 Mayıs sabahında başlayan ve dört bir yana dalga dalga yayılan Gezi Ayaklanması varoşlara taşıyanlar içerisindeydi Berkin. İşte 16 Haziran günü bu devletin eli kanlı kolluk güçlerinden olan polislin attığı gaz bombasının başına gelmesi nedeniyle komaya giren ve 269 gün ölüme karşı direnen Berkin'di. 11 Mart sabahı Berkin de Gezi Ayaklanması sırasında yitirdiklerimiz arasında yerini almış oldu. Gezi Ayaklanmasıyla harekete geçen kitleler Berkin'i

Berkin yaşam için, İzmir Berkin için direndi

Haziran Ayaklanması'nda polis tarafından gaz kapsülü ile başından vurulan ve 269 günlük yaşam mücadelesinin ardından hayata gözlerini yuman 15 yaşındaki Berkin Elvan'ın ölümü İzmir'de onbinleri sokağa döktü.

Bir önceki gün Berkin Elvan'ın durumunun ağırlaştığı biliniyordu. Okmeydanı Hastanesi'nde bekleyişte bulunanlara saldırıların ardından gelen vefat haberi İzmir'de de yoğun bir öfke ve tepkiye neden oldu.

Aynı sabah pek çok lise ve üniversitede hızla eylemler, yürüyüşler ve boykotlar örgütlendi. 11 Mart akşamı için ise pek çok örgütlenme Haziran Günleri'nde olduğu gibi çağrılar yayınladı.

Bu çağrılar neticesinde yoğun bir katılım öngördüğümüz eyleme Köz'ün arkasında duran komünistler olarak flamlanımızla katıldık. Kitlenin akşam saatlerinden itibaren, hatta çağrıdan belirtilen saatten çok daha önce toplanmaya başladığı Alsancak Sevinç Pastanesi önünde ilerlemek bir yana hareket etmekte bile güçlük çekildiği anlar yaşandı. Toplanma noktasındaki kitle ve kitlenin ruh hali 1 Haziran'da karşılaştığımız tabloyu aratmıyordu. Ağırlıklı olarak sol-sosyalist yapıların etkisinin hissedildiği kitle saat 19:30 sularında bir insan seli gibi İkinci Kordon'a doğru yürüyüşe geçti. Bu sırada daha pasif konumda olan ulusalcı unsurlar Gündoğdu Meydanı'na bakan kısımda durup kitlenin bir süre bloke olmasına neden olsalar da, yürüyüşün sürdüğünü gören binler İkinci Kordon'a yani Cumhuriyet Bulvarı'na devam etti.

Yürüyüş sırasında Köz'ün arkasında duran komünistler ajitasyon konuşmaları yaparak katillerin kim olduğuna işaret ettiler. Bu konuşmalarda şunlar ifade edildi: "Berkin'in katillerini tanıyoruz. Berkin'in katledenler Roboski'de bomba yağdırıp, sonrasında da takipsizlik kararı verenlerdir. Berkin'i katledenler Hrant Dink'in katillerini apar topar tahliye edenlerdir. Berkin'in katledenler iş cinayetlerine kurban verdiğimiz işçilerin ardından 'güzel öldüler' diyenlerdir." Konuşmaların ardından "Ordu-Polis-Tekeller; İşte Katiller!", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!" sloganlarını attık.

Önceki yürüyüşlerde Basmane Meydanı'nda barikat kuran polis bu sefer Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde saldırıya geçti. Baştan başa insan dolu, onbinlerce insanın bulunduğu

Bulvar'da insanlar pervasız bir polis saldırısına, kimyasallı tazeyikli sulara, sokağı göz gözü görmez kılan neredeyse yüzlerce gaz bombasına rağmen çekilmedi. Aksine bulvar boyunca yer alan araçları caddenin ortasına elbirliği ile taşıyarak TOMAların geçemeyeceği barikatlar oluşturarak üç saati aşkın süre boyunca çatıştı, direndi. Yine bu süre boyunca suyu biten TOMAların İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait itfaiye araçlarının Cumhuriyet Meydanı ilerisinde ikmal edildiği gözlemlendi.

Pek çok insanın yaralandığı, fakat polislin esaslı bir biçimde ilerleyemediği süreç boyunca eylemdeki binlerce insanın öfkesi, kararlılığı ve coşkusu görülmeye değerdi. Haziran'dan farklı olarak daha bilinçli ve politik bir katılımdan bile bahsetmenin mümkün olduğu bu eylemde Haziran'dan bu yana karşılaştığımız sorunlar da sürmekteydi. Bu yığınsal katılımın, böyle eylemlerde idman ve sokak tecrübesi artmakla birlikte, daha önce yaşadığı örgütsüzlük ve koordinasyonsuzluk aşılammış bir sorun olarak duruyor.

Güzergah boyunca tek bir duvarda tek bir metrekarenin dahi boş kalmadığı eylemde komünistler de kendi özgür ajitasyonlarını gerçekleştirdiler. Berkin'in katillerinin kim olduğunu duvarlara nakşettiler.

Gecenin ilerleyen saatlerinde polis saldırısının çapı arttı ve ara sokaklardan da saldırılar gelmeye başladı. Bunun üzerine binlerce insan çatışarak, barikat kurarak yürüyüşün başladığı noktaya kadar geri çekildiler.

Gecenin sonunda belki polis barikatı aşılamadı ve öğrenebildiğimiz kadarıyla 100'ü aşkın kişi gözaltına alındı ama bu eylem Haziran Ayaklanması'nın ateşinin diri ve yanmakta olduğunu herkese yeniden kanıtladı.

Komünistlere düşen görev, bu ateşi Rojava Devrimi'nin rüzgarı ile buluşturarak, sokakta da sandıkta da, katil-hırsız ve ırkçılardan hesap sorulması için işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin kitlesel eylemlerine güç katmaktır.

Gazi'den Gezi'ye

Haziran'dan Mart'a

Rojava'dan-Roboski'den Okmeydanı'na

Düşene-dövüşene bin selam olsun!

İzmir'den Komünistler

sahiplenmek için tekrar sokaklara döktü. Berkin'in kaldığı hastaneden, üniversitelere, kent meydanlarından, varoşlara varana dek her yer eylem alanına döndü. Günün akşamında ise birçok merkezde eylem çağrıları yapıldı. Bunlardan birisi de Gezi Ayaklanması'nın ardından adeta Taksim Meydanı'nın sıcaklığını her daim yaşayan Kadıköy'dü.

İşte Berkin'in hesabını soracağız diyenler akın akın Kadıköy Boğa Meydanı'na inerek kitlesel bir eylemi başlatmış oldu. Dövizlerde, sloganlarda Berkin ve Berkin'in katillerine duyulan kin vardı. "Berkin Elvan Ölümsüzdür; Berkin'in Katili AKP'nin Polisi; Berkin Elvan On Beşinde Bir Fidan; Berkin'in Hesabı Sorulacak; Katil Devlet Hesap Verecek; Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları Kadıköy'ün sokaklarında yankılandı.

Köz olarak biz de her zamanki gibi bu eylemde de yerimizi aldık, Boğa Meydanı'nda buluştuğumuzda özellikle HDP'lilerin bulunduğu yere yakın durarak ortak sloganlar atmaya çalıştık. "Berkin'in Katili Roboski'nin Faili; Berkin'in Katili AKP'nin Polisi; Berkin Elvan Kavgamızda Yaşıyor; Yaşasın Gezi Ayaklanması; Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede" sloganlarını attık. Ancak kısa süre sonra polislin kitleye müdahale etti. Biber gazlarıyla

dağıttığı kitleye TOMA'larla müdahale etti. Biz de bizimle birlikte eyleme katılıp gazdan çok etkilenen arkadaşlarımızın güvenliğini sağladıktan sonra ön saflarda barikatları güçlendirmeye gittik. Polislin attığı gazların yoğunluğu ve TOMA'ların müdahalesi ara sokaklara kitleyle birlikte biz de arka sokaklara çekildik. Bahariye Caddesi'nde diğer yoldaşlarla tekrar bir araya gelip sloganlarımızla kitle içerisinde yerimizi aldık. Biz Bahariye'deki kitleyle hareket ederken buluşamadığımız kimi yoldaşlarımız da Halitağa Caddesi'ndeki eylemcilerle birlikteydi. Polislin müdahalelerine karşın kitle her seferinde sloganlarla yeniden böylelikle eylem geç saatlere kadar sürdü. Kitlenin yavaş yavaş eylemden ayrılmasıyla birlikte biz de ayrılma kararı alıp Kadıköy'den ayrıldık. Hesabın emekçilerin birleşik mücadelesiyle sorulabileceğinin bilinciyle hareket ettirdiğimiz için bu tarz birleşik ve kitlesel eylemlerde alabileceğimiz azami sorumlulukları alma gayreti içerisindeyiz ve bu sorumluluklarla hareket etmeye devam edeceğiz.

Berkin'in Katili Roboski'nin Faili!

İstanbul'dan Komünistler